"ஸ்ரீ சங்கர க்ருபா அநுபந்தம்"

அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला—८

ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்தமாலா

8

श्री
जगद्गुरुग्रन्थमाला
8

அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

“ एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा ”

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला–८

ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்தமாலா–8

(ஸ்தோத்திரம்)

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்
1962

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

21-5

பதிப்புரை

ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலாவின் எட்டாவது மலர் இது. ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் அருளிய சிவ ஸ்தோத்திரங்களில் சில ஆருவது மலரில் வெளியாகியுள்ளன. இம்மலரிலும் நான்கு பெரிய சிவ ஸ்தோத்திரங்கள் வெளிவந்துள்ளன. பாக்கி உள்ளவை முழுவதும் பின்னுல் ஒரே ஸம்புடத்தில் வெளிவரும்.

இம்மலரில் முதலாவது தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம். மனதில் தியானம் செய்வதற்காக தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வரூபத்தை நன்கு காட்டி, இவரையே ஆதி ஆசார் யாரராக் கூறி, இவரை நேரில் கண்டதாகவும் கூறுகிருர். இரண்டாவது சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரம். கேசம் முதல் பாதம்வரை ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் தனித் தனியாக வர்ணிக்கிருர். இதுபோல் சிவபாதாதி கேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரமும், விஷ்ணுபாதாதி கேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரமும் பகவத்பாதர் அருளியது பின்னுல் வெளிவரும். தக்ஷிணமூர்த்தி மந்திரவர்ணமாலா ஸ்தோத்ர மும் பின்னுல் வரும். மூன்ருவது மிருத்யுஞ்ஜயமாநஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம். இதில், நாம் ஸாதாரணமாக பூஜை களில் அனுஷ்டிக்கும் தியானம், ஆவாஹனம் முதலான எல்லா உபசாரங்களையும் விரிவாகக் காணலாம். அந்தந்த உபசாரங்களில் ஸமர்ப்பணம் செய்யவேண்டிய திரவ்யங் களையும், முறைகளையும் நன்கு காட்டுகிருர். நான்காவ தான தசச்லோகீ ஸ்துதியில் அநேகம் புராணக்கதைகளைக் காட்டி சிவோத்கர்ஷத்தை நிரூபிக்கிருர் ஞானமார்க்கத்தில் 'அவரே நான்' (स एवाहम्) என்ற நிலையில் அவசிஷ்ட மாயும், கேவலமாயும் உள்ள ஒரே சிவதத்வம் நான்தான் என்பதை விளக்குகிறது 'தசச்லோகீ' என்ற பிரகரணம். இந்த தசச்லோகீ ஸ்துதியில் அதே சிவ தத்வத்தை, பரப்ரஹ்மத்தை, ஸகுணமாகவும், ஸாகாரமாகவும், அம்பிகையுடன் கூடியிருப்பதாகவும் காட்டி ' என்னைச்

சேர்ந்தவர் ' (**समवासौ**) என்ற பக்தி மார்க்கத்தில் அவரிடம் மனம் நிலைத்திருக்கும்படி வேண்டுகிறார்.

இந்த ஸ்தோத்திரங்களுக்குத் தமிழில் பதஉரையும், விரிவான கருத்துரையும் எழுதிக்கொடுத்துதவிய பேராசிரியர் ஸ்ரீ A. ஸுப்ரமண்யய்யர் அவர்களுக்கு ஸமிதியின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். மற்ற மலர்களும் விரைவில் மலர்ந்து பக்தர்களின் உள்ளங்களில் பேரானந்தத்தை உண்டாக்குமாறு அருள்செய்ய எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ ஜகத்குருவை வேண்டுவோமாக.

K. V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக்காரியதர்சி,
அகிலபாரத சங்கரஸேவா ஸமிதி.

விஷயாநுக்ரமணிகை

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीशिवस्तोत्राणि ॥

ஸ்ரீ சிவ ஸ்தோத்திரங்கள்

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாசார்யார் அருளியவை.

॥ श्रीदाक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம்

[ஆசார்யாள் அருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரங்கள் மூன்று. (1) தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் (2) தக்ஷிணாமூர்த்தி வர்ணமாலா ஸ்தோத்திரம் (3) தக்ஷிணாமூர்த்தி அஷ்டகம். இவைகளில் முதலாவதான தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் 19 சுலோகங்கள் கொண்டது ஆலமரத்தடியில் தெற்கு முகமாக அமர்ந்து சின்முத்ரையாலும் மௌனத்தாலும் தத்வ உபதேசம் செய்யும் ஸ்ரீ ஆதிகுருவான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியின் ஸ்வரூபம் இதில் நன்கு வர்ணிக்கப்படுகிறது. அர்த்தானுஸந்தானத்துடன் இந்த ஸ்துதியைப் பாராயணம் செய்வதால் இவ்வுலகில் பொருள், ஆயுள் முதலானவற்றைப் பெறுவான். அபஸ்மாரம் முதலான ரோகங்கள் இவனிடம் நெருங்காது. கடைசியில் தத்வ ஞானமும் ஏற்படும்]

उपासकानां यदुपासनीयमुपात्तवासं वटशाखिमूले ।
तद्धाम दाक्षिण्यजुषा स्वमूर्त्या जागर्तु चित्ते मम बोधरूपम् ॥

உபாஸகாநாம் யதுபாஸநீயம்
உபாத்த வாஸம் வடசாகி மூலே ।
தத்தாம தாக்ஷிண்ய ஜுஷா ஸ்வமூர்த்யா
ஜாகர்த்து சித்தே மம போத ரூபம் ॥

उपासकानां-உபாஸகர்களுக்கு, **यत्**-எது, **उपासनीयं**-உபாஸிக்கத் தகுந்ததோ, **दाक्षिण्यजुषा**-எது அனுகூலமான தன்மைவாய்ந்த, **स्वमूर्त्या**-தன்னுடைய உருவத்துடன் (தக்ஷிணாமூர்த்தி ரூபத்துடன்) **वटशाखिमूले**-ஆலமரத்தடியில்

उपासवास-வஸித்து வருகின்றதோ, बोधरूप-எது ஞான ஸ்வரூபமாய் நிலைத்து நிற்கின்றதோ, तत्-அந்த, धाम-ஒளி, मम-என்னுடைய, चित्ते-மனதில், जागर्तु-மிளிரட்டும்.

பரம்பொருள் ஞானஸ்வரூபம். அது தேஜோமயமாய் விளங்குகிறது. உருவம், குணம், பெயர் முதலியவைகள் அற்றது. இவ்வாறு விளங்கும் நிர்குண ப்ரம்மத்தை தியானிப்பது மிகவும் கடினம். ஆதலால் அப்பரம் பொருளே பக்தர்கள்பால் பரிவுகாட்டி தத்துவத்தை விளக்குவதற்காக தக்ஷிணாமூர்த்தியின் உருவைத்தாங்கி ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கின்றது. அம்மூர்த்தி மிகுந்த தாக்ஷிண்யம் வாய்ந்தது. பக்தர்களின் எண்ணங்களையறிந்து அவர்களுடைய மனதிற்குகந்தவாறு செயலாற்ற வல்லது. இவ்வாறு சிறந்த குணகணங்களைப்பெற்று விளங்குவதால் உபாஸகர்கள் இதைச் சுலபமாக உபாஸிக்கலாம். இம்மூர்த்தி என்மனதில் எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கட்டும்.

பகவானுடைய மூர்த்தியையும் குணங்களையும் இடைவிடாது மனதில் நினைப்பதுதான் உபாஸனம் என்பது. இதற்குத்தான் தியானம் என்றும் பெயர். இவ்வாறு நினைப்பவர்களுக்கு உபாஸகர்கள் என்று பெயர். பகவானுடைய பலவிதமான மூர்த்திகளில் தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வரூபம் ஞானத்தை உபதேசிப்பதற்காக ஏற்பட்டது. ஆகையால் ஞானத்தை விரும்புபவர்கள் ஆலமரத்தடியில் தெற்கு முகமாக வீற்றிருக்கும் ஒளிமயமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்கிறார்கள். பகவத் ஸ்வரூபம் மனதில் நிலைத்திருக்கவேண்டுமானால் அவருடைய அருள் வேண்டும். தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வரூபம் மனதில் நிலைத்திருக்க இந்த சுலோகத்தில் அவரை பிரார்த்திக்கிறார்.

இந்த தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம் உபஜாதி என்ற விருத்தத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் இந்த்ரவஜ்ரா, உபேந்த்ரவஜ்ரா என்ற இரண்டு விருத்தங்கள் கலந்து ஒன்று சேர்ந்துள்ளன. நிர்குணமான பரம்பொருள் பக்தர்களைக்காக்கும் பொருட்டு ஸகுணமான ரூபத்தையெடுத்துக்

கொண்டு தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வரூபியாய்க் காட்சியளிக்கின்றது. இவ்விரண்டு ஸ்வரூபங்களையும் வர்ணிப்பதற்கேற்றதான விருத்தம் இங்கு அமைந்திருப்பது மிகவும் உசிதமானது. (1)

अद्राक्षमक्षीणदयानिधानमाचार्यमाद्यं वटमूलभागे ।
मौनेन मन्दस्मितभूषितेन महर्षिलोकस्य तमो नुदन्तम् ॥ २ ॥

அத்ராக்ஷமக்ஷீண தயா நிதாநம்
ஆசார்யமாத்யம் வடமூல பாகே ।
மௌனேன மந்தஸ்மித பூஷிதேந
மஹர்ஷி லோகஸ்ய தமோ நுதந்தம் ॥

अक्षीण – குறைவற்ற, **दया**–தயைக்கு, **निधानं**–இருப்பிடமாயும், **वटमूलभागे** – ஆலமரத்தடியில், **मन्दस्मित** – புன்முறுவலால், **भूषितेन** – அலங்கரிக்கப்பட்ட, **मौनेन** – மௌனத்தினால், **महर्षिलोकस्य** – மாமுனிவர்கள் குழாத்தின், **तमः** – அக்ஞான இருளை, **नुदन्तं** – நீக்குகின்றவருமான **आद्यं**– முதலாவது, **आचार्यं** – ஆசிரியரான தக்ஷிணாமூர்த்தியை **अद्राक्षम्** – கண்டேன்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியான பரமேஶ்வரன் கருணைக்கடல். அவருடைய கருணை குறைவற்றது. அவர் தன்னை அண்டும் மாமுனிவர்களிடம் இரக்கம் காட்டி ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்து அவர்களின் அக்ஞானம் என்னும் இருளை நீக்குகின்றார். அவர்தான் முதலாவது குருமூர்த்தி. அவர் தம் சீடர்களான மாமுனிவர்களுக்கு ஞானத்தை உபதேசிக்கும் முறை ஒப்பற்றது. அவர் வாய்திறவாமல் மௌனத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார். அவருடைய முகத்தில் புன்முறுவல் திகழ்கின்றது. இவற்றின் ஒளியாலேயே முனிவர்களின் உள்ளத்தில் குடிகொண்டுள்ள அக்ஞான இருள் நீங்கி விடுகின்றது. அப்பொழுது அவர்கள் பரமேச்வரனுடைய உண்மையை உணர்கின்றனர்.

முதல் சுலோகத்தில் ஸ்ரீபகவத்பாதர் தக்ஷிணாமூர்த்தியான பரமேச்வரன் என் அகக்கண் முன் தோன்றவேண்டுமென வேண்டுகிறார். அவருடைய பக்திப்பெருக்கால் கட்டுண்ட கருணாமூர்த்தியும் அவர்முன் அக்கணமே காட்சியளிக்கின்றார். இதையே பகவத்பாதர் अद्राक्षं (கண்டேன்) என்று கூறுகிறார்.

இதனால் பக்தர்கள் மனம் உவந்து குருமூர்த்தியை வழிபடுவராயின் தயாபரனை அவரும் அவர்கள் முன் தோன்றி அவர்களுக்குத் தத்துவத்தை உபதேசித்து அவர்களைக் காத்தருள்வார் என்று நன்கு விளங்குகின்றது.

विद्राविताशेषतमोगणेन मुद्राविशेषेण मुहुर्मुनीनाम् ।
निरस्य मायां दयया विधत्ते देवो महांस्तत्वमसीति बोधम् ॥

வித்ராவிதாசேஷ தமோ கணேன
முத்ரா விசேஷேண முஹுர் முநீநாம் ।
நிரஸ்ய மாயாம் தயயா விதத்தே
தேவோ மஹான் தத்வமஸீதி போதம் ॥

महान् देवः–மஹாதேவர், **दयया**–இரக்கத்தால், **विद्रावित**–துரத்தப்பட்ட, **अशेष**-மீதமற்ற, **तमोगणेन**-இருள் கூட்டத்தை உடைய, **मुद्राविशेषेण**–சிறந்த ஞான முத்திரையால், **मुहुः**–அடிக்கடி, **मुनीनां**–முனிவர்களுடைய, **मायां**–மாயையை, **निरस्य**–நீக்கி, **तत्वमसि इति**–அது தான் நீ என்ற, **बोधं**–ஞானத்தை, **विधत्ते**–அளிக்கின்றார்.

தக்ஷிணா மூர்த்தியே பெருமை வாய்ந்த பரம்பொருள். அவர் பக்தர்களிடம் பரிவு காட்டும் தன்மை பெற்றவர். அவர்களது உள்ளங்களில் ஊன்றி நிற்கும் அஞ்ஞானமெனும் இருளை நீக்க அவர் சின்முத்திரையுடன் விளங்குகின்றார். கட்டை விரலையும் ஆள் காட்டி விரலையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் காட்டும் அடையாளத்திற்குச் சின் முத்திரை என்று பெயர். இது ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே என்ற ஜீவப்ரம்மைக்யமெனும் தத்து

வத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு இருப்பினும் மக்கள் இதை அறிவதில்லை. ஏனெனில் மாயை எனும் ஓர் இருள் உண்மையின் ஸ்வரூபத்தை மறைத்து விடுகின்றது. ஆனால் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சின்முத்திரை மாயை எனும் திரையை விலக்கித் தத்துவமஸி என்ற ஞானத்தை உபதேசிக்கின்றது.

தத்துவமஸி என்பது உபநிஷத்துக்களில் கூறப்பட்ட ஓர் மஹா வாக்யம். இதில் தத் என்ற பதம் ஈச்வரனைக் குறிக்கின்றது. அவன் தான் இவ்வுலகைப் படைத்துக் காத்துக் கடைசியாகத் தனக்குள்ளேயே லயமடையச் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவன். ஞான ஸ்வரூபியும் அவனே. அவன் தான் அழிவற்றவனாயும் எங்கும் நிறைந்தவனாயும் விளங்குகின்றான். இரண்டாவதான த்வம் என்ற பதத்திற்கு ஜீவன் என்று பொருள். இந்த ஜீவன் அல்ப அறிவுள்ளவன். இவன் பலவிதமான தோற்றங்களைப் பெறுகிறான். இவன் அஞ்ஞானமென்ற உபாதியையுடையவன். அதனால் தான் இவன் தான் சுகத்தை அடைவதாயும் துக்கத்தை அடைவதாயும் எண்ணுகின்றான். நன்கு பரிசோதித்துப் பார்க்கும் பொழுது ஜீவனும், ஈசுவரனும் ஒன்று தான் என்ற ஞானம் உண்டாகும். இந்த ஜீவனும் ஈசுவரனும் ஒன்றே என்ற உண்மையை அஸி என்ற பதம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. (3)

अपारकारुण्यसुधातरङ्गैरपाङ्गपातैरवलोकयन्तम् ।
कठोरसंसारनिदाघतप्तान्मुनीनहं नौमि गुरुं गुरूणाम् ॥४॥

அபார காருண்ய ஸுதா தரங்கை -
ரபாங்க பாதை ரவலோகயந்தம் ।
கடோர ஸம்ஸார நிதாக தப்தான்
முநீநஹம் நௌமி குரும் குரூணாம் ॥

अपार-எல்லையற்ற, **कारुण्य**-கருணையாகிய, **सुधा**-அமுதத்தின், **तरङ्गैः**-அலைகளையுடைய, **अपाङ्गपातैः**-கடைக்கண் பார்வைகளால், **कठोर**-கடுமையான, **संसारनिदाघ**-ஸம்ஸார

மெனும் வெப்பத்தால், **तप्तान्**-தாபத்தை அடைந்த, **मुनीन्**-முனிவர்களை, **अवलोकयन्तम्**-பார்க்கின்றவரும், **गुरूणां**-குருக்களுக்கெல்லாம், **गुरुं**-குருவான தக்ஷிணாமூர்த்தியை, **अहं**-நான், **नौमि**-வணங்குகிறேன்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியானவர் மிகுந்த இரக்கம் உள்ளவர். வாழ்க்கையின் இன்னல்களில் சிக்குண்டு தவிக்கும் மக்களின் துயரை நீக்குவதற்காக அவர் தம் கடைக்கண் பார்வைகளை அவர்கள்மீது செலுத்துகின்றார். அவைகளினின்று எல்லையற்ற அமுத மயமான ஒளிகள் அலை அலையாகக் கிளம்பித் துயர் படும் பக்தர்கள்பால் படிகின்றன. அதனால் அவர்களுடைய மூன்று வகையான தாபங்களும் நீங்கி விடுகின்றன. இவ்விதம் அவரது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்திற்குப் பாத்திரமான மாமுனிவர்கள் ஆனந்தாமுதக் கடலில் ஆழ்ந்து மூழ்கி விடுகின்றனர். தக்ஷிணாமூர்த்தி தான் ஆதி குரு. அவரே ஜீவப்ரம்மைக்யத்தை உபதேசித்தவர். அவரிடமிருந்தே மற்ற ஆசார்யர்கள் தோன்றியுள்ளனர். ஆதலால் நான் அவரது திருவடிகளைப் பணிகின்றேன். **(4)**

ममाद्यदेवो वटमूलवासी कृपाविशेषात्कृतसंनिधानः ।
ओंकाररूपामुपदिश्य विद्यां आविद्यकध्वान्तमपाकरोतु ॥

மமாத்ய தேவோ வடமூல வாஸீ
க்ருபா விஶேஷாத் க்ருத ஸந்நிதான : ।
ஓம்கார ரூபாமுபதிச்ய வித்யாம்
ஆவித்யக த்வாந்தமபாகரோது ॥

आद्यदेवः-முழுமுதற்கடவுளான, **वटमूलवासी**-ஆலமரத்தடியில் வஸிக்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தி, **कृपाविशेषात्**-சிறந்த கருணையால், **कृतसंनिधानः**-என்முன் தோன்றியவராய், **ओंकाररूपां**-ஓம்கார ரூபமாகிய, **विद्यां**-பிரம்ம வித்யையை, **उपदिश्य**-கற்றுக்கொடுத்து, **मम**-என்னுடைய, **आविद्यकध्वान्तं**-அஞ்ஞானத்தால் உண்டாகும் இருளை, **अपाकरोतु**-நீக்கட்டும்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி தான் ஆதியான பரம்பொருள். அவர் தென் திசையை நோக்கிய வண்ணம் அமர்ந்திருத்தலால் தக்ஷிணாமூர்த்தி யென்று அழைக்கப்படுகின்றார். தன்னை அண்டும் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் ஆத்ம ஞானத்தைப் புகட்டி அவர்களைக் கடைத்தேற்றுவதற்காகவே அவர் ஆல மரத்தடியில் அமர்ந்துள்ளார். அவர் பக்தர்களிடம் கருணை காட்டும் வள்ளல். நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அவர்களுடைய அகக்கண் முன் தோன்றி ஓம்காரமெனும் வித்யையை உபதேசித்து உள்ளத்துறையும் அஞ்ஞான மெனும் இருளை நீக்கி அவர்களை ஆட்கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றவர். இவ்வாறு பரம கருணாமூர்த்தியாய் விளங்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தி என் முன் தோன்றி பிரணவ வித்யையை உபதேசித்து அஞ்ஞானத்தையும் அகற்ற வேண்டுமென பரமாசார்யார் வேண்டுகின்றார். (5)

कलाभिरिन्दोरिव कल्पिताङ्गं मुक्ताकलापैरिव बद्धमूर्तिम् ।
आलोकये देशिकमप्रमेयमनाद्यविद्यातिमिरप्रभातम् ॥ ६ ॥

கலாபிரிந்தோரிவ கல்பிதாங்கம்
முக்தா கலாபைரிவ பத்த மூர்த்திம் ।
ஆலோகயே தேசிக மப்ரமேயம்
அநாத்யவித்யா திமிர ப்ரபாதம் ॥

इन्दोः -சந்திரனுடைய, **कलाभिः** -கலைகளால், **कल्पित**- அமைக்கப்பட்ட, **अङ्ग इव**-உறுப்புக்களையுடையவர்போலவும் **मुक्ताकलापैः**-நல் முத்துக்களின் வரிசைகளால், **बद्धमूर्ति इव**- கட்டப்பட்ட தேஹத்தையுடையவர்போலவும் **अप्रमेयम्**- மதிப்பிற்கெட்டாதவராயும், **अनाद्यविद्या**-ஆதியற்ற அஞ் ஞானமாகிய, **तिमिर**-இருட்டிற்கு, **प्रभातम्** -காலைவேளை யாகவும் விளங்குகின்ற, **देशिकं**-குருவை, **आलोकये**- காண்கின்றேன்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியின் திருமேனி மிகவும் பொலிவு பெற்று விளங்குகின்றது. அவருடைய அங்கங்கள் சந்திர னுடைய கலைகளைக்கொண்டு அமைக்கப்பட்டவைபோல்

அனைவரது உள்ளங்களையும் மகிழ்விக்கின்றன. அவரது உடல் கட்டழகு வாய்ந்தது. அது அழகிய நல்முத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டது போல் லாவண்யத்துடன் பிரகாசிக்கின்றது. அவரே பரம்பொருளாகத் திகழ்வதால் அவரது ஸ்வரூபத்தை அறிவது மிகவும் அரிது. ஏனெனில் அவர் அளவு கடந்தவர். அவர் பரஞ்ஜ்யோதியாய் வீற்றிருப்பதால் அவரைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அஞ்ஞானம் என்ற இருள் நீங்கி ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்று அனைவரும் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடைகின்றனர். ஆதலால் அவரை இருட்டை நீக்கும் காலை வேளை என்று பகவத்பாதர் உருவகப்படுத்திக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு தோன்றும் பரம் பொருளை நான் காண்கின்றேன் என்று அவர் தன்னுடைய அனுபவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். (6)

स्वदक्षजानुस्थितवामपादं पादोदरालंकृतयोगपट्टम् ।
अपस्मृतेराहितपादमङ्गे प्रणौमि देवं प्रणिधानवन्तम् ॥

ஸ்வதக்ஷ ஜாநு ஸ்தித வாம பாதம்
பாதோதராலங்க்ருத யோக பட்டம் ।
அபஸ்ம்ருதே ராஹித பாத மங்கே
ப்ரணௌமி தேவம் ப்ரணிதாநவந்தம் ॥

स्वदक्षजानु–தன்னுடைய வலது முழங்காலில், स्थित–வைக்கப்பட்ட, वामपादं-இடது காலையுடையவராயும், पादोदर–பாம்பினால், अलंकृत–அழகுபடுத்தப்பட்ட, योगपट्टं–யோக பட்டத்தையுடையவராயும், अपस्मृतेः–அபஸ்மாரம் என்ற அஸுரனின், अङ्गे–உடலில், आहितपादं–வைக்கப்பட்ட காலையுடையவராயும், प्रणिधानवन्तं–மனதை ஒருநிலைப்படுத்தியவராயுமுள்ள, देवं–கடவுளை, प्रणौमि–நன்கு வணங்குகிறேன்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியானவர் தனது இடது காலை வலது காலின் மீது போட்டுக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கின்றார். அவர் யோகாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் சமயம் பாம்பு அவரது யோக பட்டமாக விளங்குகின்றது. யோக பட்டமென்பது முழங்காலையும் முதுகையும் வளைத்துக் கட்டும்

ஆடை. இவ்வாறு தம் மனதை ஓர் நிலைப்படுத்திய ஞான ஒளியான பரம்பொருள் அபஸ்மாரம் என்னும் அஸுரனின் உடலில் பாதத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதாவது படுத்துக் கொண்டிருக்கும் அவன் எழுந்திருக்க முடியாத படி காலால் அமிழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார். ஸ்ரீ தக்ஷிண மூர்த்தியின் அருள் நமக்கு இருந்தால் அபஸ்மாரம்முதலான ரோகங்கள் நம்மிடம் நெருங்காது என்பதை இது காட்டு கிறது. இவ்வாறு விளங்கும் பரமயோகியான தக்ஷிண மூர்த்தியை நாம் வணங்க வேண்டும். (7)

तत्वार्थमन्तेवसतामृषीणां युवापि यः सन्नुपदेष्टुमीष्टे ।
प्रणौमि तं प्राक्तनपुण्यजालैराचार्यमाश्चर्यगुणाधिवासम् ॥

தத்வார்த்த மந்தே வஸதாம் ருஷீணாம்
யுவாபி ய: ஸந்நுபதேஷ்டு மீஷ்டே ।
ப்ரணௌமி தம் ப்ராக்தந புண்ய ஜாலை:
ஆசார்ய மாஸ்சர்ய குணாதி வாஸம் ॥

यः–எந்த தக்ஷிணமூர்த்தி, **युवा अपि सन्**–இளைஞனாக இருப்பினும், **अन्तेवसताम्**–தன் அருகாமையில் அமர்ந்திருக் கும் சீடர்களான, **ऋषीणां**–(விருத்தர்களான) மாமுனிவர் கட்கு, **तत्वार्थं**–ஆன்ம ஞானத்தை, **उपदेष्टुं**–கற்றுக்கொடுப் பதற்கு, **ईष्टे**–வல்லமைபெற்று விளங்குகின்றாரோ, **प्राक्तनपुण्यजालैः**–முன்பிறவிகளில் செய்த நல்வினைகளின் பெருக்கால், **आचार्यं**–எனது ஆசிரியராய் அமைந்தவரும், **आश्चर्यगुणाधिवासम्**–வியப்பை உண்டாக்கும் குணங்களின் உறைவிட மான, **तं**–அந்த தக்ஷிணமூர்த்தியை, **प्रणौमि**–வணங்கு கிறேன்.

தக்ஷிணமூர்த்தியானவர் சிறிய தோற்றத்தையுடைய வராய் ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் சீரிய குணங்கள் படைத்தவர். அவருடைய குணங்கள் அனை வருக்கும் மிக்க வியப்பை அளிக்கின்றன. அவர் வாலிப னாக இருப்பினும் வயது முதிர்ந்த மாமுனிவர்கள்கூட ஆன்ம அறிவைப் பெற அவரையே நாடிச் செல்கின்றனர்.

அவ்வனைவருக்கும் அவர் உண்மைப் பொருளான ஜீவப்ரஹ்மைக்யத்தை வாய் திறவாமலேயே சின் முத்திரையால் விளக்கிக் காட்டுகின்றார். சிறுவன் பெரியோர்களுக்கு உபதேசிப்பதும், வாய் திறவாமல் மௌனியாகப் பாடம் சொல்வதும் எங்கும் காணாத அதிசயம். இதை தக்ஷிணாமூர்த்தியிடம் காணலாம்.

चित्रं वटतरोर्मूले वृद्धाः शिष्या गुरुर्युवा ।
गुरोस्तु मौनं व्याख्यानं शिष्यास्तु छिन्नसंशयाः ॥

அவ்வரைக் குருவாகப் பெற அநேகபுண்ய கர்மாக்களைச் செய்திருக்க வேண்டும். **सतां सद्भिः संगः कथमपि पुण्येन भवति** என்பது சான்றோர் வாக்கு. அதாவது நல்லவர்களுக்கு நன்மக்களின் சேர்க்கை ஏதோ புண்ய வசத்தால் தான் ஏற்படுகிறது. இங்கு பரமாசார்யர் தனக்குப் பூர்வ ஜன்மங்களில் செய்த நல்வினைகளின் பயனால் தான் இவ்வாறு சிறப்புடன் விளங்கும் ஆசிரியர் கிடைத்திருக்கிறார் எனக் கூறுகின்றார். இப்படிப்பட்ட தக்ஷிணாமூர்த்தியை நாம் அனுதினமும் வணங்க வேண்டும். (8)

एकेन मुद्रां परशुं करेण करेण चान्येन मृगं दधानः ।
स्वजानुविन्यस्तकरः पुरस्तादाचार्यचूडामणिराविरस्तु ॥ ९ ॥

ஏகேந முத்ராம் பரஶும் கரேண
கரேண சான்யேந ம்ருகம் ததாந: ।
ஸ்வஜாநு விந்யஸ்த கர: புரஸ்தாத்
ஆசார்ய சூடாமணி ராவிரஸ்து ॥

एकेन करेण–ஒரு கையினால், **मुद्रां**–சின்முத்திரையையும், **अन्येन करेण**–மற்றொரு கையினால், **परशुं**–கோடாரியையும், **अन्येन करेण**–மற்றுமோர் கையினால், **मृगं**–மானையும், **दधानः**–தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றவராயும், **स्वजानु**–தன்னுடைய முழங்காலில், **विन्यस्तकरः**–வைக்கப்பட்ட கையையுடையவருமான, **आचार्यचूडामणिः**–ஆசார்யர்களுக்குள் சிறந்து

விளங்கும் ரத்னமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி, पुरस्तात्–முன்னால், आविरस्तु–தோன்றட்டும்.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி தன்னை அண்டும் பக்தர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்வதற்காகத் தன்னுடைய கைகளில் ஒன்றில் சின் முத்திரையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். கட்டை விரலையும் ஆள் காட்டி விரலையும் சேர்த்துக் காட்டும் அடையாளம் சின் முத்திரை எனப்படுகின்றது. இந்த சின்முத்திரை ஜீவனும் பிரம்மமும் ஒன்றுதான் என்பதைக் காட்டுகின்றது. இந்த ஞானத்தைப் பெற்றவன் பிறவித் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு பிரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடைகிறான். இதற்கு இடையூறாக இருப்பது அஞ்ஞானம். இதைப் போக்குவதற்கு அடையாளமாகத் தன் கையில் கோடாலியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அடர்ந்த காட்டினுள் இருள் சூழ்ந்திருக்கும். செடி கொடி முதலியவற்றை வெட்டி எறிந்தால்தான் அங்கு வெளிச்சம் வரும். வெளிச்சம் வந்தவுடனே இருள் நீங்கும். அதுபோல் அஞ்ஞானமென்ற இருளையும் அதன் கார்யமான காமம் முதலியவற்றையும் அகற்றுவதன் நிமித்தமாக கோடாலி விளங்குகின்றது. ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி இவ்வாறு தன்னிடம் வரும் பக்தர்களைக் காக்கின்றார். காமம், க்ரோதம் முதலியவை மிருகங்களின் ஸ்வபாவகுணங்கள். ஒரு கையில் மானை வைத்துக் கொண்டிருப்பது காமாதிகளை அடக்கி இருப்பதைக் காட்டுகிறது. அவர் அருள் இருந்தால் நம்மையும் காமாதிகள் துன்புறுத்தாது. அவர் யோகாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பதால் ஓர் கையை முழங்காலில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். எப்பொழுதும் அண்டியவர்களைப் காப்பதற்காக அவர் த்யானத்தில் ஆழ்ந்துள்ளார். இவ்வாறான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி என்முன் தோன்றட்டும். (9)

आलेपवन्तं मदनाङ्गभूत्या शार्दूलकृत्त्या परिधानवन्तम् ।
आलोकये कञ्चन देशिकेन्द्रमज्ञानवाराकरबाडवाग्निम् ॥ १० ॥

ஆலேபவந்தம் மதநாங்க பூத்யா
ஶார்தூலக்ருத்யா பரிதாநவந்தம் ।

ஆலோகயே கஞ்சந தேஶிகேந்த்ரம்
அஞ்ஞான வாராகர பாடவாக்நிம் ||

मदनाङ्गभूत्या-மன்மதனுடைய உடலின் திருநீற்றால், **आलेपवन्तम्**-பூச்சுக்களை உடையவரும், **शार्दूलकृत्त्या**-புலித் தோலால், **परिधानवन्तं**-ஆடையணிந்தவரும், **अज्ञानवाराकर-बाडवाग्निं**-அஞ்ஞானமென்னும் கடலினுள் காணும் படபாக்னியாகத்தோன்றுபவருமான, **कञ्चन**-ஓர், **देशिकेन्द्रम्**-ஆசிரியப் பெருமானை, **आलोकये**-காண்கின்றேன்.

இங்கு பகவத்பாதர் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியின் ஸாக்ஷாத்காரத்தை விளக்குகிறார். முன் சுலோகத்தில் தக்ஷிணாமூர்த்தி என் கண் முன் தோன்ற வேண்டுமென்று வேண்ட உடனே அவர் பகவத்பாதரின் கண் முன் காட்சி அளிக்கின்றார். அவரது திருமேனியின் திருக்கோலம் இங்கு காட்டப்படுகின்றது. முன் ஒரு சமயம் சிவபெருமான் இமயமலைச் சாரலில் தவம் செய்யும்பொழுது காமன் அவரது தவத்தைக் கலைக்கத் தனது மலர்க் கணையை எய்தான். அதனால் சினமுற்ற சிவபெருமான் தன் நெற்றிக் கண்ணில் கிளம்பிய தீயால் காமனின் உடலை எரித்துச் சாம்பலாக்கினார். அச்சாம்பலையே தம் உடல் முழுவதும் பூசிக் கொண்டார். அச்சிவபெருமானே தக்ஷிணாமூர்த்தியாய்த் தோற்றம் தருதலால் அவர் தனது மேனியை அந்தச் சாம்பல் பூச்சினால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று கூறுகிறார். இதனால் அவர் தனது பக்தர்களின் உள்ளத்தெழும் காமக்கனலைக்களைந்து அவர்களைத் தூய்மை வாய்ந்தவர்களாகச் செய்ய வல்லவர் என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. மேலும் அவர் தம் உடலைப் புலித் தோலால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். புலி இயற்கையிலேயே எப்பொழுதும் கோபம் குடி கொண்டுள்ளது. அதன் தோலை உரித்து ஆடையாகக் கட்டிக் கொண்டுள்ளார் என்று கூறுவது கோபத்தை அடக்கியிருப்பதைக் காட்டுகிறது. ஆகவே தக்ஷிணாமூர்த்தியின் அருள் பெற்றவர்களுக்கு காமம், க்ரோதம் இரண்டும் விலகிவிடும். உலகில் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் இவ்விரண்டுமே மூல காரணம்.

ஆனால் அஞ்ஞானம் என்ற இருள் அகத்தில் இருக்கும் வரை எப்பொழுதாவது காம க்ரோதங்கள் தலையைக்காட்டலாம். அதற்காக **अज्ञानवाराकरवाडवाग्नि** என்று அப்பெருமானை இங்கு வர்ணிக்கின்றார். அஞ்ஞானமென்பது ஓர் பெருங்கடல். அதற்கு எல்லை கிடையாது. ஆழம் கண்டு பிடிப்பதும் அரிது. ஆனால் அதற்குள் தோன்றும் பாடவாக்னி அக்கடலையே எரித்து அழித்து விடுகின்றது. இவ்வாறு அஞ்ஞானம் நீங்கியவுடன் தானாகவே ஸ்வயஞ் ஜோதி மயமான பெருமான் அகக்கண் முன் தோன்றுகின்றார். அதனால் மோக்ஷ சாம்ராஜ்யம் கிட்டுகின்றது. இதற்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் தோன்றுபவர் ஸாக்ஷாத் தக்ஷிணாமூர்த்தியே. அவரை யான் இங்கு காண்கின்றேன்.

चारुस्मितं सोमकलावतंसं वीणाधरं व्यक्तजटाकलापम् ।
उपासते केचन योगिनस्त्वामुपात्तनादानुभवप्रमोदम् ॥ ११ ॥

சாருஸ்மிதம் ஸோமகலாவதம்ஸம்
வீணாதரம் வ்யக்தஜடாகலாபம் ।
உபாஸதே கேசந யோகிநஸ்த்வா
முபாத்த நாதானுபவப்ர மோதம் ॥

चारुस्मितं–அழகிய புன்முறுவலையுடையவரும், **सोमकलावतंसं**–சந்திர கலையை ஆபரணமாகக்கொண்டவரும், **वीणाधरं**–வீணையைக் கையிலேந்தியவரும், **व्यक्तजटाकलापं**–விரிந்த சடைக்கூட்டத்தையுடையவரும், **उपात्तनादानुभवप्रमोदं**–அடையப்பட்ட இன்னிசை நுகர்ச்சியின் மகிழ்ச்சியை உடையவருமான, **त्वां**–உம்மை, **केचन**–சில **योगिनः**-யோகிகள் **उपासते**–உபாஸிக்கின்றனர்.

இங்கு வீணா தக்ஷிணாமூர்த்தியின் உபாஸனை கூறப் படுகிறது. அவர் முகத்தில் அகமகிழ்வின் சின்னமாய் புன் முறுவல் பூத்துக் காணப்படுகின்றது. அவரது சடை முடியில் காணப்படும் சந்திரகலை அவரது முகத்தை மிகவும் பொலிவுபெறச் செய்கின்றது. அவர் தனது திருக்கரத்தில் வீணையைத் தாங்கி இன்னிசைகளை எழுப்பிக்கொண்டிருக்

கிறார். அவர் ஜடைகளை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் வீணையின் இனிய நாதத்தை அனுபவித்து ஆனந்தமடைகின்றார். இவ்வாறாக ஆநந்த மூர்த்தியான தக்ஷிணா மூர்த்தியை உபாஸிக்கும் யோகிகள் அநாஹத சக்ரத்தில் எழும் இன்னிசையைக்கேட்டு ஆனந்தவெள்ளத்தில் ஆழ்கின்றனர்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி, யோகதக்ஷிணாமூர்த்தி, வீணாதக்ஷிணா மூர்த்தி என்று மூன்று ருபங்கள் உண்டு. தக்ஷிணாமூர்த்தியாக இருந்து வேதாந்த தத்வஞானத்தை உபதேசித்தார். யோகமுறைகளை அனுஷ்டித்துக் காண்பித்த நிலைக்கு யோக தக்ஷிணாமூர்த்தி என்று பெயர். நாரதாதிகளுக்கு வீணை வாசித்துக்காட்டிய நிலைக்கு வீணாதக்ஷிணாமூர்த்தி என்று பெயர். (11)

उपासते यं मुनयः शुकाद्याः निराशिषो निर्ममताधिवासाः ।
तं दक्षिणामूर्तितनुं महेशं उपास्महे मोहमहार्तिशान्त्यै ॥ १२ ॥

உபாஸதே யம் முநய: ஶுகாத்யா:
நிராஶிஷ: நிர்மமதாதிவாஸா: ।
தம் தக்ஷிணாமூர்த்திதநும் மஹேஶம்
உபாஸ்மஹே மோஹமஹார்த்தி ஶாந்த்யை ॥

यं–எவரை, शुकाद्याः–சுகர் முதலிய, मुनयः–முனிவர்கள், निराशिषः–பற்றற்றவர்களாயும், निर्ममताधिवासाः–கர்வத்திற்கு இடம் கொடாதவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு, उपासते–உபாசிக்கின்றார்களோ, तं–அந்த, दक्षिणामूर्तितनुं–தக்ஷிணாமூர்த்தியின் உருவந்தாங்கிய, महेशं–பரமேஶ்வரனை, मोहमहार्तिशान्त्यै–மோகமென்ற பெரும் துன்பம் நீங்குவதற்காக, उपास्महे–பஜிக்கின்றோம்.

பரமேஶ்வரனை சுகர் முதலிய மகரிஷிகள் உபாசிக்கின்றனர். அவர்களுக்கு மோஹம் இல்லை. அவர்கள் அனைவரும் ஒரு பொருளிலும் ஆசை இல்லாதவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய உள்ளத்தில் அகங்கார மமகாரங்களுக்கு

இடம் கொடாதவர்கள். அவர்கள் பரமேச்வரனை அன வரதமும் உபாஸிப்பதால் பரமானந்தத்தைப் பெற்று மகிழ் கின்றனர்.

நமக்கோ, மோஹம், ஆசை, அஹங்காரம், இவை இன்னும் நீங்கவில்லை. இவைகளால் ஏற்படும் துன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பரமேசனின் அருள் கிடைத்தால் தான் இவை நம்மை விட்டு விலகும். மோஹம் முதலியவை நீங்குவதற்காக தக்ஷிணாமூர்த்தியை உபாஸிப் போம். ஆசை, கர்வம் முதலியவை இல்லாத சுகாதிமுனி வர்களே அவரை உபாஸிக்கும் பொழுது நாம் உபாஸிக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? (12)

कान्त्या निन्दितकुन्दकन्दलवपुर्न्यग्रोधमूले वस-
न्कारुण्यामृतवारिभिर्मुनिजनं सम्भावयन्वीक्षितैः ।
मोहध्वान्तविभेदनं विरचयन्बोधेन तत्तादृशा
देवस्तत्वमसीति बोधयतु मां मुद्रावता पाणिना ॥ १३ ॥

காந்த்யா நிந்தித குந்த கந்தல வபுர் ந்யக்ரோதமூலே வஸன்
காருண்யாம்ருதவாரிபிர் முனிஜநம்
ஸம்பாவயன் வீக்ஷிதை : ।
மோஹத்வாந்த விபேதனம் விரசயன் போதேந
தத்தாத்ருசா
தேவஸ்தத்வமஸீதி போதயது மாம்
முத்ராவதா பாணிநா ॥

कान्त्या-அழகினால், **निन्दित**-பழிக்கப்பட்ட, **कुन्दकन्दलवपुः**-புதியமல்லி அரும்பை உடைய சரீரமுள்ளவரும் **न्यग्रोधमूले**-ஆலமரத்தடியில், **वसन्**-வஸித்துக்கொண்டு, **कारुण्यामृतवारिभिः**-தயை என்னும் அமுதநீர் நிரம்பிய, **वीक्षितैः**-பார்வைகளால், **मुनिजनं**-முனிவர்களை, **सम्भावयन्**-அருளிக் கொண்டும், **तत्तादृशा**-அப்படிப்பட்ட, **बोधेन**-ஆத்ம ஞானத் தால், **मोहध्वान्तविभेदनं**-மோஹமெனும் இருட்டைப் பிளத் தலை, **विरचयन्**-செய்துகொண்டும்இருக்கிற, **देवः**-தக்ஷிணா

மூர்த்தி, **मुद्रावता**-சின் முத்திரையுடன்கூடிய, **पाणिना**-கையால் **मां**-என்னை, **तत्वमसि**-நீ பரம்பொருளாய் இருக்கிறாய், **इति**-என்று, **बोधयतु**-அறிவுபெறச் செய்யட்டும்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி மிகுந்த அழகு வாய்ந்தவர். அவரது திருமேனியின் காந்தி வெண்ணிறம் பொருந்திய மல்லிகையை இகழும் தன்மை வாய்ந்தது. அவர் தன்னைச் சாரும் மாமுனிவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டிக்கொண்டு ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கின்றார் இரக்கத்துடன்கூடிய அவரது பார்வைகள் முனிவர்கள்மீது விழுகின்றன அவைகள் அமுதத்தின் திவிலைகளையே முனிவர்கள்மீது வாரி வீசுவதுபோல் காணப்படுகின்றன. அவர் ஆத்மஞான உபதேசத்தால் மோஹமெனும் இருளை நீக்குகின்றார். அவ்வாறு காட்சிதரும் தக்ஷிணாமூர்த்தி சின்முத்திரையுடன் கூடிய தனது திருக்கரத்தால் தத்வமஸி என்ற மஹாவாக்யார்த்தமான ஜீவப்ரஹ்மைக்ய ஞானம் ஏற்படும்படி அருள் செய்யட்டும்.

(13)

अगौरगात्रैरललाटनेत्रैरशान्तवेषैरभुजङ्गभूषैः ।
अबोधमुद्रैरनपास्तनिद्रैरपूर्णकामैरमरैरलं नः ॥ १४ ॥

அகௌர காத்ரை ரலலாடநேத்ரை –
ரஶாந்தவேஷை ரபுஜங்க பூஷை: ।
அபோதமுத்ரை ரநபாஸ்த நித்ரை –
ரபூர்ண காமை ரமரை ரலம் ந: ॥

अगौरगात्रैः-வெண்மையான சரீரம் இல்லாதவர்களாயும் **अललाटनेत्रैः**-நெற்றிக்கண் அற்றவர்களாயும், **अशान्तवेषैः**-அமைதியைத்தரும் வேஷம் இல்லாதவர்களாயும் **अभुजङ्गभूषैः**-பாம்புகளை அணிகலமாகக்கொள்ளாதவர்களாயும், **अबोधमुद्रैः**-சின்முத்திரை யில்லாதவர்களாயும், **अनपास्तनिद्रैः**-மோஹம் உள்ளவர்களாயும், **अपूर्णकामैः**-நிறைவேறாத மனோரதங்களையுடையவர்களுமான, **अमरैः**-தேவர்களால் **नः**-நமக்கு, **अलम्**-போதும்,

தக்ஷிணாமூர்த்தி அழகிய திருமேனி படைத்தவர். அவரது உடல் களங்கமற்ற சந்திரன்போல் வெண்மை யாண்டு. அவரே பரமேச்வரன் ஆதலால் அவர் நெற்றிக் கண் பெற்று விளங்குகிறார். அக் கண்ணிலிருந்து அக்னி ஜ்வாலைகள் கிளம்புவதால் அவர் பகைவர்கள் அனை வரையும் அழிக்கும் ஆற்றலுடையவர். இவ்வாறு இருப் பினும் அவர் மிகவும் சாந்தஸ்வரூபி. ஆன்மஞானமே உருவெடுத்து விளங்குவதுபோல் காணத்தக்கவர். அவரு டைய திருமேனி அரவங்களால் அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனால் அவர் பயங்கரமாயும் ரமணீயமாயும் காட்சியளிக் கின்றார். அவரது திருக்கரத்தில் ஜீவனும் பிரம்மமும் ஒன்றே என்று அறிவுறுத்தும் சின்முத்திரை காணப் படுகின்றது. அவர் என்றும் அஞ்ஞானமென்ற தூக்கத்தை விலக்கி ஆத்மபோதம் என்ற ஜாக்ரதவஸ்தையிலேயே இருக்கின்றார். இவ்வாறு நமது அறியாமையெனும் இருளை நீக்கி நமக்கு ஆன்ம ஒளியை அளிக்கும் சின்மயனான தக்ஷிணாமூர்த்தியையே நாம் போற்றுவோமாக. இக்குணங் கள் அற்ற மற்ற தெய்வங்களைப் போற்றுவதால் யாது பயன்? (14)

दैवतानि कति सन्ति चावनौ नैव तानि मनसो मतानि मे ।
दीक्षितं जडधियामनुग्रहे दक्षिणाभिमुखमेव दैवतम् ॥ १५ ॥

தைவதானி கதி ஸந்தி சாவனௌ
    நைவ தானி மநஸோ மதானி மே ।
தீக்ஷிதம் ஜடதியாமநுக்ரஹே
    தக்ஷிணாபிமுகமேவ தைவதம் ॥

अवनौ–பூமியில், **कति**–எவ்வளவு, **दैवतानि**–தேவதைகள், **सन्ति**–இருக்கின்றனர்? **तानि**–அவர்கள், **मे**-என்னுடைய, **मनसः**–மனதிற்கு, **नैव मतानि**–உகந்தவர்களாக இல்லவே இல்லை. **जडधियां**–அறிவற்றவர்களுக்கு, **अनुग्रहे**–அருள் புரிவதில், **दीक्षितं**–தீக்ஷைபெற்ற, **दक्षिणाभिमुखमेव**–தென் திசையை நோக்கியிருப்பவரே, **दैवतम्**–தேவதை.

இப்பூவுலகின்கண் எண்ணற்ற தெய்வங்கள் போற்றப் படுகின்றன. ஆனால் அவர்கள் தக்ஷிணாமூர்த்தியைப்போல் ஆன்மஞானத்தையளித்து ஜீவர்களை அஞ்ஞானமெனும் ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருந்து எழுப்பும் சக்திவாய்ந்தவர்கள் அல்ல. ஆகையால் அவர்கள் என் மனதிற்கு உகந்தவர்கள் அல்ல. எனக்கு ஆத்மபோதத்தை அளிக்கவல்ல தக்ஷிணா மூர்த்தியே உகந்த தைவம்.

மேற்கண்டவாறு கூறியிருப்பதைக்கொண்டு பகவத் பாதர் மற்ற தெய்வங்களை இகழ்வதாக நினைக்கக்கூடாது. அவர் ஆறு சமயங்களையும் நிலைநாட்டிய ஆசார்ய புருஷர். தக்ஷிணாமூர்த்தியைப் போலவே மற்ற தேவதைகளையும் கொண்டாடுகின்றவர். அவர் மற்ற எல்லா தேவதைகளை யும் போற்றுவதற்காகப் பல துதிகளையும் இயற்றியுள்ளார். நமக்குப் பல தெய்வங்களிடத்தும் பக்தி இருப்பினும் நம் மனம் ஒரே ஒரு தெய்வத்தினிடத்து நிலைத்து நிற்க வேண்டும். இம்மாதிரி ஒரே தெய்வத்தை அனவரதமும் தியானிப்பதற்கு "பராபக்தி" என்று பெயர். இவ்வாறு சிறந்த பக்தியுள்ள மகாபுருஷனுக்கு ஆன்மஞானம் எளிதில் கிட்டும். அவனவன் ருசிப்படி இஷ்டதேவதையினிடம் பர பக்தி ஏற்படுவதற்காக ஒவ்வொரு ஸ்தோத்திரத்திலும் அந்த தேவதையே மிகவும் உயர்ந்தது எனக் கூறுவார். **'नहि निन्दा निन्दितुं प्रवृत्ता अपि तु स्तुत्यं स्तोतुं'** என்ற நியாயப்படி நிந்தைபோல் காணப்படும் வாக்யங்களுக்கு தக்ஷிணா மூர்த்தியை ஸ்துதி செய்வதில்தான் தாத்பர்யம். உண்மை யில் ஒரே ப்ரஹ்மம்தான் பல உருவம் கொண்ட பல தேவதை களாகக் காணப்படுகிறது. (15)

मुदिताय मुग्धशशिनावतंसिने भसितावलेपरमणीयमूर्तये ।
जगदिन्द्रजालरचनापटीयसे महसे नमोऽस्तु वटमूलवासिने ॥

முதிதாய முக்த ஶஶிநாவதம்ஸிநே
பஸிதாவலேப ரமணீய மூர்த்தயே ।
ஜகதிந்த்ரஜால ரசநா படீயஸே
மஹஸே நமோऽஸ்து வடமூல வாஸிநே ॥

मुदिताय–மகிழ்ச்சி உடையவராயும், **मुग्धशशिनावतंसिने**–அழகிய சந்திரனை அணிகலமாகக்கொண்டவராயும், **भसितावलेप**–விபூதியைப் பூசிக்கொண்டிருப்பதால், **रमणीयमूर्तये**–மனதைக்கவரும் தோற்றத்தை உடையவராயும், **जगदिन्द्रजाल**–இவ்வுலகமெனும் மாயையை, **रचनापटीयसे**–உண்டு பண்ணுவதில் ஸாமர்த்தியமுடையவராயும், **वटमूलवासिने**–ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருப்பவராயும், **महसे**–ஜ்யோதி ஸ்வரூபியாயும் உள்ள தக்ஷிணமூர்த்திக்கு, **नमः**–வணக்கம், **अस्तु**–இருக்கட்டும்.

தக்ஷிணமூர்த்தி எப்பொழுதும் ஆனந்தத்துடன் விளங்குபவர். '**मुदितवदनं दक्षिणामूर्तिमीडे**' என்று மற்றோர் இடத்தில் காணப்படுகிறது. அவர் தனது சடைமுடியில் பிறைச்சந்திரனை அணிகலமாகத் தரித்துக்கொண்டுள்ளார். அவர் தனது உடலை விபூதியினால் அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் ஓர் சிறந்த மாயாவி. அவர் தன்னுடைய மாயையினால் இவ்வுலகத்தைப் படைத்திருக்கிறார். அவர் தேஜோமயமானவர். அவர் தன்னை அண்டும் பக்தர்களுக்கு ஆன்மஅறிவை அளிக்கும் பொருட்டு ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கின்றார். அவ்வாறு விளங்கும் தக்ஷிணமூர்த்திக்கு வணக்கம் செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இங்கு இவ்வுலகு ஓர் மாயாமயமான படைப்பு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது **ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्या** என்ற தத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. பரப்ரம்மம் ஒன்றுதான் உண்மை பொருள். இவ்வுலகம் நம் கண்முன் இருப்பதுபோல் தோன்றினும் உண்மையில் இதற்கு அஸ்தித்வம் என்பது கிடையாது. அதாவது இது ஓர் ஜாலம்–சொப்படி வித்யை சொப்படி வித்தைக்காரன் தன்னுடைய சாமர்த்யத்தால் பல பொருள்களை நம் கண்முன் கொண்டுவந்து காட்டுகிறான். ஆனால் அவைகள் உடனேயே மறைந்துவிடுகின்றன. அவைகள் உண்மைப்பொருள்கள் அல்ல. அதுபோலவே தக்ஷிணமூர்த்தியும் மிகுந்த சாமர்த்யம் வாய்ந்த ஓர் ஜாலவித்தைக்காரன் தனது மாயா சக்தியினால் இவ்

வுலகத்தைப்படைத்து விடுகின்ருன். ஆனல் இது அனைத்தும் மித்யை. நிலையற்றவை. உண்மைப்பொருள் ஒன்றுதான். அதையறிந்தால்தான் நாம் இந்த உலகப் பற்றையறுத்து மோக்ஷத்தையடையலாமென்று போதிப்பதற்காக ஆலமரத்தடியில் அவர் அமர்ந்திருக்கிருர். (16)

व्यालम्बिनीभिः परितो जटाभिः कलावशेषेण कलाधरेण ।
पश्यल्ललाटेन मुखेन्दुना च प्रकाशसे चेतसि निर्मलानाम् ॥

வ்யாலம்பிநீபி: பரிதோ ஜடாபி:
கலாவஶேஷேண கலாதரேண ।
பஶ்யல்லலாடேந முகேந்துநா ச
ப்ரகாஶஸே சேதஸி நிர்மலாநாம் ॥

परितः–சுற்றிலும், **व्यालम्बिनीभिः**–தொங்குகின்ற, **जटाभिः**–சடைகளோடும், **कलावशेषेण**–ஓர் பிறையிஞல் மட்டும் எஞ்சியுள்ள, **कलाधरेण**–சந்திரனேடும், **पश्यल्ललाटेन**–நெற்றிக்கண்ணுடன்கூடிய, **मुखेन्दुना च**–சந்திரன் போன்ற முகத்துடனும், **निर्मलानां**–மாசற்றவர்களுடைய, **चेतसि**–மனதில், **प्रकाशसे**–விளங்குகின்றீர்.

தக்ஷிணுமூர்த்தி தன்னை த்யானம் செய்கின்றவர்களுடைய மனதில் தோற்றமளிக்கின்ருர். அவர்கள் தங்களுடைய புண்யகர்மாக்களால் மனதிலுள்ள காமம் முதலான எல்லா அழுக்குகளையும் அகற்றித் தங்களுடைய மனதைப்பரிசுத்தமாக வைத்திருக்கிருர்கள். ஆதலால் அவர்களுடைய மனது ஓர் மாசற்ற கண்ணுடிபோல் ஆகி விடுகின்றது. அப்பொழுது தக்ஷிணுமூர்த்தியின் ஸ்வரூபம் அவர்களது மனதில் பிரதிபலிக்கின்றது. அதுசமயம் அவர் சடைமுடி தரித்தவராயும், பிறைச்சந்திரனைத் தனது தலையில் தாங்கியவராயும் நெற்றிக்கண்ணைக் கொண்டவராயும், மதிவதனமுடையவராயும் காட்சியளிக்கிருர். (17)

उपासकानां त्वमुमासहायः पूर्णेन्दुभावं प्रकटीकरोषि ।
यदद्य ते दर्शनमात्रतो मे द्रवत्यहो मानसचन्द्रकान्तः ॥ १८ ॥

உபாஸகாநாம் த்வமுமாஸஹாய:
பூர்ணேந்துபாவம் ப்ரகடீகரோஷி ।
யதத்ய தே தர்ஶந மாத்ரதோ மே
த்ரவத்யஹோ மாநஸ சந்த்ரகாந்த: ॥

त्वं-நீர், **उपासकानां**-தன்னை உபாஸிக்கின்றவர்களுக்கு, **उमासहायः**-பரமேச்வரியுடன்கூடியவராய், **पूर्णेन्दुभावं**-பூர்ணமான சந்திரனுடைய தன்மையை, **प्रकटीकरोषि**-வெளிப்படுத்துகின்றீர். **यद्**-எதனால், **अद्य**-இன்று, **ते दर्शनमात्रतः**-உம்மைக்கண்ட மாத்திரத்திலேயே, **मे**-என்னுடைய, **मानसचन्द्रकान्तः**-மனமாகிய சந்திரகாந்தக்கல், **द्रवति**-உருகுகிறது. **अहो**-ஆச்சர்யம்.

இந்த சுலோகத்தில் பகவத்பாதர் ஸ்வாநுபவத்தை வர்ணிக்கின்றார். தன்னை உபாஸிக்கின்றவர்களுடைய அகக்கண்முன் பரமேச்வரன் அம்பிகையுடன் கூடியவராய்க் காட்சியளிக்கின்றார். அவர் பூர்ணசந்திரனைப்போன்றவர். பார்ப்பவர்களின் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் தன்மை வாய்ந்தவர். அவரைக் கண்ட மாத்திரத்தில் பகவத்பாதர் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறார். அதை அவர் ஓர் உருவகத்தின் மூலமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அவருடைய மனது தான் சந்திரகாந்தக்கல். பரமேச்வரனுடைய தோற்றமே சந்திரபிம்பம். ஆதலால் சந்திரபிம்பத்தைக்கண்டு சந்திரகாந்தக்கல் உருகுவதுபோல் பரமேச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு ஆசார்யபாதரின் உள்ளமும் உருகி விடுகிறது. (18)

यस्ते प्रसन्नामनुसंदधानो मूर्तिं मुदा मुग्धशशाङ्कमौलेः ।
ऐश्वर्यमायुर्लभते च विद्यामन्ते च वेदान्तमहारहस्यम् ॥१९॥

யஸ்தே ப்ரஸந்நாமநுஸந்ததாநோ
மூர்த்திம் முதா முக்த ஶஶாங்க மௌளே: ।
ஐஶ்வர்யமாயுர் லபதே ச வித்யாம்
அந்தே ச வேதாந்த மஹாரஹஸ்யம் ॥

इति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

यः–எவன் ஒருவன், मुग्धशशाङ्कमौलेः–அழகிய மதியை முடியில் தரித்திருக்கும், ते–உம்முடைய, प्रसन्नां-மகிழ்ச்சி யுடைய, मूर्तिं–உருவத்தை, मुदा–சந்தோஷத்துடன்கூட, अनुसंदधानः–த்யானம் செய்துகொண்டிருக்கிறானோ, सः–அவன், ऐश्वर्यं–செல்வத்தையும், आयुः–நீண்ட ஆயுளையும், विद्यां–கல்வியையும், अन्ते–கடைசியில், वेदान्तमहारहस्यं च–வேதாந்தத்தின் சிறந்த ரஹஸ்யத்தையும், लभते–பெறுகிறான்.

பரமேச்வரன் தன் ஜடையில் அழகிய சந்திரகலையை அணிந்துகொண்டிருக்கிறான். அவன் ஆனந்தமயமாகக் காணப்படுகின்றான். இவ்வாறு நித்யானந்தரூபியாகத் தோன்றும் பரமேச்வரனை எவன் ஒருவன் அனவரதமும் அனுஸந்தானம் செய்கின்றானோ, அவன் சகலவிதமான நன்மைகளையும் அடைகிறான். அவன் அளவற்ற செல்வத்தையும், நீண்ட ஆயுளையும், சிறந்த அறிவையும் பெறுகின்றான். கடைசியாக மோக்ஷசாம்ராஜ்யத்தை அளிக்கவல்ல வேதாந்த ரஹஸ்யங்களையும் அறிந்துகொள்கிறான். ஆனந்தமயமான ஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்தலால் இவனும் ஆனந்தரூபியாகவே ஆகிவிடுகின்றான்.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ शिवकेशादिपादान्तवर्णनस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரம்.

[நிர்குண ப்ரஹ்மத்தை அறிய முடியாதவர்கள் தியானம் செய்வதற்காக உபநிஷத்தில் பலவிதமாக ஸகுண ப்ரஹ்மம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. இதற்கும் சக்தியில்லாதவர்களுக்காக புராணங்களில் நம்மைப் போல் கர சரணுதி அவயவங்களுடன் ஈசுவரனுடைய பல மூர்த்திகள் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மூர்த்திகளின் திவ்ய மஹிமைகளைத் தான் எல்லா ஸ்தோத்திரங்களிலும் காணலாம் ஆனல் 33 சுலோகங்களுள்ள இந்த சிவகேசாதி பாதாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரத்தில் பரம சிவனுடைய கேசம் முதல் பாதம் ஈருக ஒவ்வொரு அவயவமும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது: ஜடை, த்ரி புண்ட்ரம், நெற்றிக் கண், புருவம், கண்கள், குண்டலம், மூக்கு, கபோலம், அதரம், தந்தபங்க்தி (பற்களின் வரிசை), நாதம், ஹர்ஷஹாஸம், ஐந்து முகங்கள், கழுத்து, காலகூடம், தோர் மூலம், புஜங்கள், மார்பு, உதரம், ஜகநம், துடை, ஜாநு, முழங்கால், ப்ரபதம் (கால்நுனி), விரல்கள், நகம், பாதம், பாததூளி, மஹேசதத்வம், லீலை, உமை என்ற முறையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் வர்ணித்து அது எல்லோருக்கும் நன்மை தரும் என்று கூறுகிருர். இதை முழுவதும் படித்து அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்வதால் ஈசுவரனுடைய அவயவங்களைத் தனித்தனியாகவும் எல்லாம் சேர்ந்து முழு ஸ்வரூபத்தையும் மனதில் தாரணம் செய்ய அநுகூலமாக இருக்கும். இதேபோன்று பரமசிவனுடைய பாதத்திலிருந்து ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் வர்ணிக்கும் சிவ பாதாதி கேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரமும், அப்படியே விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரமும் ஆசார்யாளால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவை பின்னுல் வெளியாகும். ஸௌந்தர்யலஹரியிலும் 42வது சுலோகத்திலிருந்து இதே மாதிரி தேவியின் அங்க வர்ணனையைக் காணலாம்.]

(அ) முதல் சுலோகத்தில் பரமேசனுடைய 'கபர்தம்' என்று தனிப்பெயர்பெற்ற ஜடாபாரம் வர்ணிக்கப்படுகிறது:

देयासुर्मूर्ध्नि राजत्सरससुरसरित्पारपर्यन्तनिर्य-
त्प्रांशुस्तम्बाः पिशङ्गास्तुलितपरिणतारक्तशालीलता वः ।
दुर्वारापत्तिगर्तश्रितनिखिलजनोद्धारणे रज्जुभूता
घोराघोर्वीरुहालीदहनशिखिशिखाः शर्म शार्वाः कपर्दाः ॥

தேயாஸுர் மூர்த்நி ராஜத் ஸரஸ ஸுரஸரித் பார பர்யந்த
நிர்யத்
ப்ராம்ஶு ஸ்தம்பா: பிஶங்காஸ் துலித பரிணதாரக்த
ஶாலீலதா வ: ।
துர்வாராபத்தி கர்த்த ஶ்ரித நிகில ஜனோத்தாரணே
ரஜ்ஜு பூதா
கோராகோர்வீ ருஹாலீ தஹந ஶிகி ஶிகா: ஶர்ம ஶார்வா:
கபர்தா: ॥

मूर्ध्नि–சிரஸில், **राजत्**–விளங்குகின்ற, **सरस**–நீர் நிரம்பிய **सुरसरित्**–கங்கா நதியின், **पार**–கரையின், **पर्यन्त**–சமீபத்திலுள்ள இடங்களில், **निर्यत्**–வளர்கின்ற, **प्रांशु**–உயர்மான, **स्तम्बाः**–புல் பூண்டுகளாக விளங்குகின்றவைகளும், **पिशङ्गाः**–மங்கிய செந்நிறமுடையவைகளாயும், **तुलित**–நிகராகச் செய்யப்பட்ட, **परिणत**–பழுத்து, **आरक्त**–சிறிது சிவந்திருக்கின்ற, **शालीलताः**–நெற்கதிர்களை உடையதும், **दुर्वार**–தவிர்க்க முடியாத, **आपत्ति**–ஆபத்தாகிய, **गर्त**–படுகுழியை, **श्रित**–அடைந்த, **निखिल**–எல்லா, **जन**–மக்களையும், **उद्धारणे**–தூக்கிவிடுவதில், **रज्जुभूताः**–கயிறுகளாக ஆனவைகளாயும், **घोर**–பயங்கரமான, **अघ**–பாபமாகிய, **उर्वीरुह**–மரங்களுடைய, **आली**–வரிசைகளை, **दहन**–எரிப்பதில், **शिखि**–நெருப்பின், **शिखाः**–ஜ்வாலைகளாக விளங்குகின்றதும், **शार्वाः**–சிவபெருமானுடையதுமான, **कपर्दाः**–சடைமயிர்கள், **वः**–உங்களுக்கு, **शर्म**–சுகத்தை, **देयासुः**–கொடுக்கட்டும்.

முதலில் பரமாத்மாவாகிய சிவபெருமானின் சடைகள் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. இவைகள் பாபங்களைப் போக்கும் தன்மை வாய்ந்தவைகள். நம் அனைவருக்கும் நன்மை

பயக்கும் தன்மை கொண்டவைகள். ஸம்ஸாரமெனும் பாழும் கிணற்றில் தத்தளிக்கும் மானிட வர்க்கத்தைக் கை தூக்கி விடுவதற்குக் கயறுகள் போன்றவைகள். இச்சடைகள் நதிக் கரையின் அருகாமையில் உள்ள இடங்களில் வளரும் புல் பூண்டுகள் என்று உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமான் தன்னுடைய தலையின் மீது நீர் நிரம்பிய கங்கா நதியைத் தாங்கி நிற்கின்றார். அக் கங்கா தேவியே இங்கு சிறந்த ஆறாக விளங்குகின்றது இவ்வாற்றின் அருகாமையிலுள்ள தலை தான் இங்கு செழிப்பு மிகும் வளம் வாய்ந்த நிலம். இதன்மீது வளரும் மங்கிய செந்நிறம் கொண்ட மயிர்களே புல் பூண்டுகள். இவைகள் மிகவும் உயரமாக வளர்ந்துள்ளன. நோய்வாய்ப் பட்டு ஆறாத் துயர் பெறும் மக்களுக்குப் புல் பூண்டுகள் உற்ற மருந்துகளாக ஆகி அவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றன. அது போலவே இச் சடைகளும் மக்களின் மனத் துயரைப் போக்கும் சக்தியுள்ளவை என்பது இதனால் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சடைகள் நன்றாக வளர்ந்து பழுப்பு நிறமுள்ளவைகளாகக் காணப்படுவதால் இவைகள் நன்றாக முற்றிய நெற்கதிர்களுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படுகின்றன. நெற் கதிர்கள் நமக்கு உணவளித்து நம்மை எவ்வாறு காக்கின்றனவோ அது போலவே இச் சடைகள் நம்மைக் காத்தருளும் என்பது இங்கு புலனாகின்றது. மேலும் நமக்கு எவ்வளவோ இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகள் நம்மால் தவிர்க்க முடியாதவைகள். இவைகளே படுகுழிகள். இவைகளில் வீழ்ந்தவர்களைக் கரையேற்ற ஓர் பெரும் கயிறு அவசியமாக இருக்கின்றது. சிவபெருமானின் சடைகளே நம்மைக் கரையேற்றும் கயிறுகளாக இருந்து நம்மை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுகின்றன. மேலும் பயங்கரமான பாபங்கள் தான் கொடிய மரங்கள். சிவபெருமானின் செஞ்சடைகள் தான் தீக்கனல்கள். தீப் பொறிகள் செந்நிறமுள்ளவை யாதலால் சிவபெருமானின் செஞ்சடைகளைத் தீக்கனல்களாக உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. அக்னி ஜ்வாலைகள் காடுகளை எரித்துச் சாம்பலாகச் செய்கின்றன. அது போலவே இச் சடைகள்

கொடிய பாபங்களாகிய மரங்களை எரித்துச் சாம்பலாகச் செய்து விடுகின்றன. இவ்வாறு விளங்கும் பரமேச்வர னுடைய சடைகள் நமக்கு மங்களங்களை வழங்க வேண்டு மென்று ஆசார்யபாதர் இங்கு வேண்டுகின்றார்.

இச் சுலோகம் ஸ்ரக்தரா என்ற விருத்தத்தில் அமைந் துள்ளது. இதில் பல அணிகளும் த்வனிப் பொருள்களும் நிறைந்துள்ளன. கங்கா நதி மிகுந்த விஸ்தாரமுள்ளது. அது சிவபெருமானின் தலையில் ஓர் பாகத்தில் இருப்பதாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சடைகளோ எனில் நதி யின் ஓரத்திலுள்ள இடங்களில் விஸ்தாரமாக வளர்ந்துள் ளன. இவ்வளவுக்கும் இடமாகத் தோன்றும் தலை கங்கை யைக் காட்டிலும் பெரியதாகத் தோன்றுகின்றது. ஆதலால் இங்கு அதிகம் என்ற அணி வ்யங்கியமாகத் தோன்றுகின் றது. இது உருவகத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் சிவபெருமானுடைய சடைகள் ஆபத்தெனும் குழியில் விழுந்தவர்களை வெளியே எடுக்கும் கயிறுகள் என்று உருவகப் படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் அச் சடைகளைத் தாங்கி நிற்கும் சிவபெருமான் நம் அனைவ ரையும் ஆபத்திலிருந்து காக்க வல்லவர் என்ற வ்யங்க் யார்த்தம் வெளிப்படுகின்றது.

இதனால் ஸம்ஸார மெனும் துன்பக் கடலில் ஆழ்ந்த வர்கள் அதிலிருந்து கரையேறுவதற்காகச் சிவபெருமா னின் சடைகளைத் துதித்தல் வேண்டும். அதனால் மகிழ் வுற்ற பரமேச்வரன் அவர்களிடம் பரிவு காட்டி அவர்களை அக் கடலில் ஆழ்ந்து அமிழாவண்ணம் காத்தருள் புரிகிறார் என்று விளங்குகிறது.

இந்த சுலோகத்தில் सरसुरस என்பதிலும் शिखिशिखा என்பதிலும் அனுப்ராஸம் என்ற ஒலி அணியும் மற்றவை களில் உவமை, உருவகம், அதிகம் முதலிய பல அணிகளும் அமைந்துள்ளன. இதில் முக்யமாக ஆசீ என்ற அணி உள்ளது என்று ப்ராசீந ஆசார்யர்களின் கருத்து. இது உருவகத்துடன் கலந்திருப்பதால் கலப்பணியாகிறது.

மேலும் எது இன்பத்தை அளிக்கின்றதோ அதுவே தனக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ சுகத்தை அளிப்ப தற்காகத் துதிக்கப்படுகின்றது. இங்கு சடைகள் சுகத்தை அளிப்பதற்காகத் தோத்தரிக்கப்படுகின்றன. அதனுல் கபர்த சப்தம் யோகரூடமானது. கேவலரூடமல்ல என்ற வ்யங்க்யத்தால் அலங்காரத்தின் மூலம் பொருள் வ்யங்க்யத்தை அடைகின்றது:- (1)

(அ) நெற்றியில் காணும் த்ரிபுண்ட்ரம், அதாவது விபூதியாலான மூன்று பட்டைகளை வர்ணிக்கிருர் :—

कुर्वन्निर्वाणमार्गप्रगमपरिलसद्रूप्यसोपानशङ्कां
शक्रारीणां पुराणां त्रयविजयकृतस्पष्टरेखायमाणम् ।
अव्यादव्याजमुच्चैरलिकहिमधराधित्यकान्तास्त्रिधोद्य-
ज्जाह्नव्याभं मृडानीकमितुरुडुपरुक्पाण्डरं वस्त्रिपुण्ड्रम् ॥

குர்வந் நிர்வாண மார்க ப்ரகம பரிலஸத் ரூப்ய
ஸோபாந ஶங்காம்
ஶக்ராரீணும் புராணும் த்ரயவிஜய க்ருத
ஸ்பஷ்ட ரேகாயமாணம் ।
அவ்யாதவ்யாஜமுச்சை ரலிக ஹிமதராதித்ய காந்த
ஸ்த்ரிதோத்ய-
ஜ்ஜாந்ஹவ்யாபம் ம்ருடாநீகமிதுருடுபருக்
பாண்டரம் வஸ்த்ரிபுண்ட்ரம் ॥

निर्वाणमार्ग-மோக்ஷ மார்க்கத்திற்கு, **प्रगम**-சுலபமாகச் செல்லும், **परिलसत्**-விளங்குகின்ற, **रूप्यसोपान**-வெள்ளிப் படிக்கட்டுகளின், **शङ्कां**-ஸந்தேகத்தை, **कुर्वन्**-செய்து கொண்டும், **शक्रारीणां**-இந்திரனின் பகைவர்களான அரக்கர் களுடைய, **पुराणां**-பட்டினங்களின், **त्रय**-மூன்றையும், **विजय**-ஜயித்ததால், **कृत**-செய்யப்பட்ட, **स्पष्ट**-வெளிப்படையான, **रेखायमाणम्**-அடையாளக் கோடுகளாய்க் காட்சியளிக்கின் றவைகளாயும், **उच्चैः**-உயரமான, **अलिक**-நெற்றியாகிய,

हिमधराधित्यक-இமயமலையின் சாரலின், अन्तः-நடுவில், त्रिधोद्यत्-மூன்ருகக் கிளம்புகின்ற, जाह्नव्याभं-கங்கையைப் போன்றதும், उडुपरुक्पाण्डरं-சந்திரனுடைய ஒளியைப்போல் வெண்மையானதுமான், मृडानीकमितुः-பார்வதியின் பதியான பரமேச்வரனுடைய, त्रिपुण्ड्रम्-விபூதிப்பட்டையின் முக்கோடுகள், वः-உங்களை, अव्याजं-உண்மையாக, अव्यात्-காப்பாற்றட்டும்.

சிவபெருமானுடைய பரந்த நெற்றியின் கண் மூன்று விபூதிப்பட்டைகள் மின்னிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை நன்கு த்யானம் செய்யும் பக்தர்கள் இம் மண்ணுலகை விட்டுச் செல்லும்போது மோக்ஷத்தை அடைகின்றனர். ஆகையால் இந்த விபூதிப்பட்டைகளே இங்கு மோக்ஷ மார்க்கத்தின் படிக்கட்டுகளாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுலகில் உயர்ந்த இடங்களைச் சுலபமாக அடையும் பொருட்டுக் கற்களாலும் மற்றும் மரம் முதலிய ஸாதனங்களாலும் நல்ல படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அதுபோலவே மோக்ஷம் என்பது ஓர் உயர்ந்தநிலை. அதை அடைந்தவன் மறுபடியும் இம்மண்ணுலகை அடைவதில்லை. அவ்வாருன ஓர் உயர்ந்த நிலையை அடையப் பரமேச்வரனுடைய நெற்றியில் அழகான மூன்று படிகள் கட்டப்பட்டு உள்ளன. அவைகள் வெண்மையான விபூதியால் செய்யப் பட்டுள்ளதால் வெள்ளியால் கட்டப்பட்டவைகள் போல் காட்சியளிக்கின்றன. மேலும் பரமேச்வரனுடைய திருமேனி இமய பர்வதம்போல் உன்னதமானது. அவரது நெற்றியோ அப்பர்வதத்தின் ஓர் பெரிய சாரல் போல் தோற்றமளிக்கின்றது. இமயமலையில் கங்கைபெருகி மூன்ருகப் பிரிவது போல் இவரது நெற்றியில் திகழும் மூன்று பட்டைகளும் விளங்குகின்றன.

பரமேச்வரன் ஒரு தடவை தேவர்களுக்குப்பகைவர்களான அஸுரர்களின் முப்புரங்களையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கினுர். மூன்று பட்டிணங்களையும் அழித்து அஸுரர்களை ஜயித்ததற்கு அடையாளமாக அவர் மூன்று கோடுகளைத் தனது நெற்றியில் வரைந்துகொண்டிருக்கின்ருர்

போலும். இம்முப்பட்டை சந்திரனுடைய காந்தியைப்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டு பார்ப்பவர்களின் உள்ளத்தெழும் மூன்று தாபங்களையும் நீக்கவல்லதாய்த் தோற்றுகின்றது. இவ்வாருகத் திகழும் உமாகாந்தனின் விபூதிப்பட்டை பக்தர்கள் அனைவரையும் காத்தருளவேண்டும். (2)

(அ) காமாந்தகனின் நெற்றிக்கண் வர்ணிக்கப்படுகிறது:—

क्रुध्यद्गौरीप्रसादानतिसमयपदाङ्गुष्ठसंक्रान्तलाक्षा-
बिन्दुस्पर्धि स्मरारेः स्फटिकमणिदृषन्मग्नमाणिक्यशोभम्।
मूर्ध्न्युद्यद्दिव्यसिन्धोः पतितशफरिकाकारि वो मास्तकं स्ता-
दस्तोकापत्तिकृत्यै हुतवहकणिकामोक्षरूपं सदाऽक्षि ॥

க்ருத்யத் கௌரீ ப்ரஸாதாநதிஸமய பதாங்குஷ்ட ஸங்க்ராந்த லாக்ஷா
பிந்து ஸ்பர்தி ஸ்மராரே: ஸ்படிக மணித்ருஷந் மக்ந மாணிக்ய ஶோபம் ।
மூர்த்ன்யுத்யத் திவ்யஸிந்தோ: பதித ஶபரிகாகாரி வோ மாஸ்தகம் ஸ்தாத்
அஸ்தோகாபத்தி க்ருத்த்யை ஹுதவஹ கணிகா மோக்ஷரூபம் ஸதாऽக்ஷி ॥

क्रुध्यत्-கோபமடைகின்ற, **गौरीप्रसाद्**-பார்வதியை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு, **आनतिसमय**-வணங்கும் காலத்தில், **पदाङ्गुष्ठ**-கால்கட்டை விரலினின்றும், **संक्रान्त**- படிந்த, **लाक्षा**-செம்பஞ்சுக்குழம்பின், **बिन्दुस्पर्धि** – திவிலையைப்போன்று விளங்குகின்றதாயும், **स्फटिकमणिदृषत्** – ஸ்படிகமென்னும் இரத்தினக்கல்லில், **मग्न** – பதிந்திருக்கும், **माणिक्यशोभम्**-மாணிக்கத்தின் அழகு வாய்ந்ததும், **मूर्ध्नि**–தலையில், **उद्यत्**-பெருகுகின்ற, **दिव्यसिन्धोः** – கங்கா நதியிலிருந்து, **पतित**-விழுந்த, **शफरिकाकारि**-மீனின் தோற்றத்தை உடையதாயும் **हुतवह**-நெருப்பின், **कणिका**-துணுக்குகளை, **मोक्ष**-விடுவதால்

रूक्षं–கடுமையானதாயும், मास्तकं–நெற்றியில் உள்ளதுமான, स्मरारेः – பரமசிவனுடைய, अक्षि–கண், सदा–எப்பொழுதும் वः – உங்களுக்கு, अस्तोकापत्ति–பெரும் ஆபத்துக்களை, कृत्यै–நாசம் செய்வதற்காக, स्तात्–இருக்கட்டும்.

இங்கு பரமேச்வரனுடைய நெற்றிக்கண் வர்ணிக்கப் பட்டுள்ளது. அது செந்நிறம் உடையதாக இருக்கிறது. அதனுல் அது பார்வதியின் கால் கட்டைவிரலில் தீட்டப் பட்டிருக்கும் செம்பஞ்சுக்குழம்பின் திவிலைபோல் காணப்படு கிறது. சில சமயங்களில் உலகத்தின் தாய்தந்தையர் களான பார்வதீ பரமேச்வரர்களுக்குள் ஊடல் உண்டாகும். அப்பொழுது தேவீ பரமேச்வரனிடம் கோபித்துக்கொள் வாள். அவளைச் சமாதானம் செய்ய எண்ணி பரமேச்வரன் அவளது திருவடிகளில் பணிவான். அவ்வாறு அவன் பணியும்பொழுது தேவியின் திருக்கால்களில் தீட்டப்பட்ட செம்மஞ்சுக்குழம்பின் திவிலைதான் நெற்றியில் ஒட்டிக் கொண்டு கண் உருவத்தில் காக்ஷி அளிக்கிறதோ என்கிருர்.

மேலும் பரமேச்வரனுடைய நெற்றி ஸ்படிகம் போல் வெளுப்பானது. அதன் மத்தியில் உள்ள கண் ஸ்படிகக் கல்லில் பதித்திருக்கும் மாணிக்கத்தைப் போன்று சிகப்பு நிறத்துடன் பொலிவு பெற்று விளங்குகின்றது. சிவ பெருமான் தம் சடையில் கங்கா தேவியைத் தாங்கி நிற்கின்ருர். அந்நதியில் அநேக மீன்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து ஓர் மீன் அவரது நெற்றியில் வீழ்ந்து கிடப்பது போல் அவரது கண் காட்சி அளிக்கின்றது. மீன் போல் அவரது கண் பக்தர்களிடம் பரிவு காட்டி அவர்கள் துன்பங்களைக் களைந்து இன்புறச் செய்கின்றது. இவ்வாறு இருப்பினும் அவரது கண்ணி லிருந்து தீப்பொறிகள் பறக்கின்றன. அதனுல் அது பார்ப் பதற்கு மிகவும் பயங்கரமாகத் திகழ்கின்றது. இவ்வாறு கூறுவதால் சிவபெருமானது கண் தீய எண்ணம் கொண் டவர்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கும் வன்மை வாய்ந்த தென்பது தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு

விளங்கும் சிவபெருமானுடைய கண் நமக்கு உண்டாகும் இன்னல்கள் அனைத்தையும் களைந்து மகிழ்ச்சியைத் தர வேண்டும். (3)

(அ) பரமேசரின் இருபுருவங்களை வர்ணிக்கிறார்:—

भूत्यै दृग्भूतयोः स्याद्यदहिमहिमरुग्बिम्बयोः स्निग्धवर्णो
दैत्यौघध्वंसशंसी स्फुटमिव परिवेषावशेषो विभाति ।
सर्गस्थित्यन्तवृत्तिर्मयि समुपगतेतीव निर्वृत्तगर्वं
शर्वाणीभर्तुरुच्चैर्युगलमभिदधद्विभ्रमं तद्भ्रुवोर्वः ॥ ४ ॥

பூத்யை த்ருக்பூதயோ: ஸ்யாத் யதஹிம ஹிமருக் பிம்பயோ: ஸ்நிக்த வர்ணோ
தைத்யௌக த்வம்ஸ ஶம்ஸீ ஸ்புடமிவ பரிவேஷாவஶேஷோ விபாதி ।
ஸர்க ஸ்தித்யந்த வ்ருத்திர் மயி ஸமுபகதேதீவ நிர்வ்ருத்த கர்வம்
ஶர்வாணீ பர்த்துருச்சைர் யுகலமபிததத் விப்ரமம் தத் ப்ருவோர் வ: ||

सर्गस्थित्यन्तवृत्तिः-படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழிலும், **मयि**-என்னிடத்தில், **समुपगता**-நன்கு வந்துள்ளது, **इति**-என்று, **निर्वृत्तगर्वमिव**-கர்வமடைந்தது போல், **उच्चैः**-உயர்ந்த, **विभ्रमं**-விலாஸத்தை, **अभिदधत्**-பெற்று விளங்கும், **शर्वाणीभर्तुः**-பார்வதியின் பதியான பரமேச்வரனுடைய, **यत्**-எந்த புருவங்களின் ஜோடி, **दृग्भूतयोः**-(சிவனுக்கு) கண்களாக அமைந்துள்ள, **अहिमहिमरुग्बिम्बयोः**-சூர்யன் சந்திரன் இவர்களுடைய மண்டலங்களின், **स्निग्धवर्णः**-மிகுந்த ஒளியுடையதாய், **दैत्यौघध्वंसशंसी**-அரக்கர்கள் குழாத்தின் அழிவைக்காட்டும், **परिवेषावशेषः इव**-பாதிவட்டம் போல, **स्फुटं**-தெளிவாக, **विभाति**-விளங்குகின்றதோ **तत्**-அந்த, **भ्रुवोः युगलं**-இரு புருவங்கள் **वः**-உங்களுடைய, **भूत्यै**-செல்வத்திற்காக, **स्यात्**-இருக்கட்டும்.

உலகிற்கு ஒளியைத் தந்து இருளை நீக்கும் சூரியனும் சந்திரனும் பரமேச்வரனுக்கு இரண்டு கண்களாக அமைந்துள்ளனர். அவைகளின் மேல் விளங்கும் இரு புருவங்களும் ஸூரிய மண்டலத்தையும் சந்திர மண்டலத்தையும் சுற்றிலும் காணப்படும் வட்டத்தின் பாதி (பாதி வட்டம்) போல் ஒளியுடன் விளங்குகின்றன. இது அரக்கர் கூட்டத்தின் அழிவுக்கு அறிகுறியாக இருக்கிறது.

இப் புருவங்களே ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழில்களையும் செய்கின்றன. அதாவது சிவபெருமான் தம் புருவங்களை அசைத்தமாத்திரத்திலேயே உலகனைத்தும் உண்டாகிறது. இருக்கிறது. முடிவடைகிறது. புருவங்களை அசைப்பதைத் தவிர இதற்காக ஈசுவரன் வேறு ஒரு காரியமும் செய்வதில்லை. இதே அபிப்ராயத்தை ஸௌந்தர்ய லஹரியிலும் '**तवाज्ञामालम्ब्य क्षणचलितयोर्भ्रूलतिकयोः**' (சு. 24) என்று கூறியுள்ளார். இவ்வாறு இம்முத்தொழில்களையும் தாங்களே செய்து வருவதால் மிகக் கர்வம் கொண்டு இரு புருவங்களும் உயர்ந்த இடத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு விளங்கும் சிவபெருமானுடைய இரு புருவங்களும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஐசுவர்யத்தைக் கொடுக்கட்டும். (4)

(அ) அரக்கர் கூட்டத்தை அழிக்கும் சஸ்திரம்போல் விளங்கும் இரு கண்களை வர்ணிக்கிறார்—

युग्मे रुक्माब्जपिङ्गे ग्रह इव पिहिते द्राग्ययोः प्राग्दुहित्रा
शैलस्य ध्वान्तनीलाम्बररुचिरबृहत्कञ्चुकोऽभूत्प्रपञ्चः ।
त्र्यक्षस्यैते पवित्रे त्रिदशवरघटामित्रजैत्रोग्रशस्त्रे
नेत्रे नेत्रे भवेतां द्रुतमिह भवतामिन्द्रियाश्वान्नियन्तुम् ॥

யுக்மே ருக்மாப்ஜபிங்கே ரஹ இவ பிஹிதே த்ராக்
யயோ: ப்ராக் துஹித்ரா
ஶைலஸ்ய த்வாந்த நீலாம்பர ருசிர ப்ருஹத்
கஞ்சுகோऽபூத் ப்ரபஞ்ச: ।

த்ர்யக்ஷஸ்யைதே பவித்ரே த்ரிதசவர கடாமித்ர
ஜைத்ரோக்ர சஸ்த்ரே
நேத்ரே வேத்ரே பவேதாம் த்ருதமிஹ பவதா
மிந்த்ரியாச்வாந் நியந்தும் ॥

रुक्माब्जपिङ्गे–பொற்றாமரைபோல் பிங்கநிறமுள்ள, **ययोः**–எந்த இரண்டு கண்களுடைய, **युग्मे**–ஜோடிகளும், **शैलस्य**–மலையின், **दुहित्रा**–மகளால் (பார்வதியால்) **प्राक्**–முன்னால் **रह इव**–தனிமையில் போல, **द्राक्**–விரைவில், **पिहिते सति**–மூடப்பட்டவுடன், **प्रपञ्चः**–உலகம், **ध्वान्त**–இருளாகிய, **नीलाम्बर**–நீல வர்ணமுள்ள ஆடையினாலான, **रुचिर**–அழகிய, **बृहत्**–பெரிய, **कञ्चुकः**–சட்டையையுடையதாக, **अभूत्**–ஆயிற்றே. **पवित्रे**–புனிதமாயும், **त्रिदशवरघटा**–சிறந்த தேவர்களின் கூட்டத்திற்கு, **अमित्र**–பகைவர்களான ராக்ஷஸர்களை **जैत्र**–ஜயிக்கின்ற, **उग्र**–பயங்கரமான, **शस्त्रे**–ஆயுதங்களாகத் திகழும், **त्र्यक्षस्य**–முக்கண்ணனுடைய, **एते नेत्रे**–இவ்விரு கண்களும், **इह**–இங்கு **भवतां**–உங்களுக்கு, **द्रुतं**–விரைவில், **इन्द्रियाश्वान्**–புலன்களாகிய குதிரைகளை, **नियन्तुं**–அடக்குவதற்கு, **वेत्रे**–சாட்டைகளாக, **भवेताम्**–ஆகட்டும்.

ஓர் சமயம் பார்வதீ தேவி பரமேச்வரனுடைய இரு கண்களையும் தன் கைகளால் பொத்தினாள். உலகனைத்திற்கும் ஒளி தந்து இருளை நீக்கவல்ல அவ்விருகண்களும் மூடப்பட்டவுடன் எங்கும் இருள் சூழ்ந்தது. ஏனெனில் சூர்ய சந்திரர்கள்தான் பரமேச்வரனுடைய இரு கண்கள். இவைகள் பொன்கள்போல் பொலிவுடன் விளங்குகின்றவை. இவைகள் மறைக்கப்பட்டவுடன் உலகம் ஒளியிழந்தது, எங்கும் இருள் சூழ்ந்து கிடந்தது. இதைக்காணும்பொழுது நீலநிறமுள்ள ஓர் பெரிய ஆடையை இவ்வுலகம் போர்த்திக் கொண்டிருக்கிறதோ என்ற ஐயம் எழுகின்றது. இவ்விரு கண்களும் தேவர்களின் பகைவர்களாகிய அரக்கர்களை அழிக்கும் ஆயுதங்களாக விளங்குகின்றன. சிவபெருமான் கோபத்துடன் அரக்கர்களைப் பார்க்கும்பொழுது அவரது

கண்களிலிருந்து கிளம்பும் அக்னி ஜ்வாலைகள் அவர்களை எரித்துச்சாம்பலாக்கிவிடுகின்றன. இங்ஙனம் சக்தியுடன் கூடிய கண்கள் புலன்களாகிய குதிரைகளை நல்ல வழியில் ஓட்டிச் செல்லும் சாட்டைகளாக விளங்கட்டும். “ इन्द्रियाणि हयानाहुः ” என்று கடோபநிஷத்து கூறுகிறது. குதிரைகள் வண்டியை இழுத்துக் கொண்டு செல்வது போல புலன்கள் சரீரத்தையும் அதில் வீற்றிருக்கும் ஆத்மாவையும் இழுத்துச் செல்கின்றன. குதிரைகளைக் கெட்ட வழியில் போகாமல் தடுப்பதற்குச் சாட்டை அவசியமானது. அச்சாட்டையால் அவைகளை அடக்கித் தேர்ப்பாகன் அவைகளைச் சரியான வழியில் ஓட்டிச் செல்லுகிறான். அதனால் தேர் குறித்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறது. அது போலவே சிவபெருமானுடைய கடாக்ஷம் நம்முடைய புலன்களாகிய குதிரைகளை நல்வழியில் அழைத்துச் செல்கிறது. அதனால் நாம் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெறுகிறோம்.

‘யானைக்கூட்டம்’ என்ற பொருள் உள்ள ‘கடா’ (घटा) என்ற சொல்லை உபயோகப்படுத்தியதிலிருந்து ஓர் விசேஷக் கருத்து வெளியாகிறது. அதாவது, தேவர்களை யானைகளாகக் கூறியதால் அவர்களின் எதிகளான அரக்கர்கள் ஸிம்மங்கள் என்பது தானாகவே கிடைக்கிறது. இதனால் ஒருவராலும் வெல்ல இயலாத இராக்கதர்களைச் சிவபெருமான் தன்னுடைய கொடிய பார்வையாலேயே கொன்று விடுகிறான் என்று புலனாகின்றது. இவ்வாறு கடா என்ற சொல் சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற மஹிமையைக் காட்டுகிறது. மேலும் கடா என்ற சொல்லுக்கு ஸபை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இதனால் அஸுரர்கள் தேவர்களை எங்கும் விரட்டியடிப்பதால் அவர்கள் ஒன்றுசேர முடியவில்லை. ஸபை கூட்ட முடியவில்லை. அஸுரர்களுக்குப் பயந்துகொண்டு தேவர்கள் எங்கெங்கேயோ தனித்தனியாக மறைந்து வஸிக்கிறார்கள். இவ்வளவு பலமிக்க அரக்கர்களையும் தம் பார்வை ஒன்றாலேயே அழித்து விடுகின்றார் பரமசிவன் என்று புலனாகிறது. இங்கு உபமாத்வனி நன்கு விளங்குகின்றது. (5)

(அ) ரத்ன குண்டலங்களை வர்ணிக்கிறார் :—

चण्डीवक्त्रार्पणेच्छोस्तदनु भगवतः चण्डरुक्पाण्डुगण्ड-
प्रोद्यत्कण्डूर्विनेतुं वितनुत इव ये रत्नकोणैर्विघृष्टिम् ।
चण्डार्चिर्मण्डलाभे सततनतजनध्वान्तखण्डातिशौण्डे
चाण्डीशे ते श्रियास्तामधिकमवनताखण्डले कुण्डले वः ॥

சண்டீ வக்த்ரார்ப்பணேச்சோஸ் ததநு பகவத:
சண்டருக் பாண்டு கண்ட
ப்ரோத்யத் கண்டூர் விநேதும் விதநுத இவ யே
ரத்நகோணைர் விக்ருஷ்டிம் ।
சண்டார்ச்சிர்மண்டலாபே ஸதத நத ஜந த்வாந்த
கண்டாதி சௌண்டே
சாண்டீசே தே ச்ரியாஸ்தாமதிகமவநதாகண்ட லே
குண்டலே வ: ॥

चण्डीवक्त्रार्पणेच्छोः-பார்வதீ தேவியின் முகத்தை முத்தமிட விரும்புகின்ற, भगवतः-பரமேச்வரனுடைய, ये-எந்தக்குண்டலங்கள், चण्डरुक्-சூரியன் போல், पाण्डुगण्ड-ஒளியுள்ள கன்னங்களில், प्रोद्यत्-உண்டாகின்ற, कण्डूः-தினவுகளை, विनेतुं-போக்குவதற்கு, रत्नकोणैः-இரத்தினங்களின் ஓரங்களால், विघृष्टिं-உராய்தலை, वितनुत इव (स्थिते)-செய்கின்றவை போல் (இருக்கின்றனவோ) तदनु-பிறகு, चण्डार्चिर्मण्डलाभे-சூர்யமண்டலத்தைப்போல் தேஜோமயமாகக் காணப்படுகின்றவைகளும், सतत-எப்பொழுதும் नतजन-வணங்குகின்ற ஜனங்களுடைய, ध्वान्त-அறியாமையெனுமிருளை, खण्डातिशौण्डे-போக்குவதில் மிகவும் சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவைகளாயும், अवनताखण्डले-வணங்கப்பட்ட இந்திரனையுடையவைகளாயும், चाण्डीशे-சிவபெருமானுடையதுமான, ते कुण्डले-அந்த இருகுண்டலங்களும், अधिकं-மிகவும், वः-உங்களை, श्रियास्ताम्-போஷிக்கட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய இரு குண்டலங்களும் மிகவும் தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. அவை பலவகையான ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அழகிய அணிகளை அணிந்த பரமேச்வரன் பார்வதி தேவியின் முகத்தில் முத்தமிட விரும்புகின்றார். அவர் அணிந்திருக்கும் குண்டலங்கள் அசையும்பொழுது அவைகளில் பதிக்கப் பட்டிருக்கும் இரத்தினங்களின் கூர்மையான நுனிகள் கன்னங்களில் உராய்கின்றன. இதனால் இவைகள் பரமேச்வரனுடைய கன்னங்களில் உண்டாகும் அரிப்பைப் போக்கு கின்றதுபோல் காணப்படுகின்றன. இவைகள் சூர்ய மண்டலத்தைப்போல் தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. சூர்யன் உலகத்தில் தோன்றும் இருளை நீக்கி ஒளியைப் பரப்புகிறான். இக்குண்டலங்களோவெனில் மக்கள் மனதில் படிந்துகிடக்கும் அக்ஞானம் என்னும் இருளை அகற்றி ஞானமென்ற ஒளியைத் தந்து அருள்கின்றன. தேவாதி தேவனாகிய இந்திரனும் இக்குண்டலங்களை வணங்கி வழி படுகின்றான். இவ்வாறு விளங்கும் பார்வதீபதியான பரமேச்வரனுடைய குண்டலங்கள் நம்மை நன்கு போஷிக் கட்டும். (6)

(அ) பரமசிவனின் மூக்கு வர்ணிக்கப்படுகிறது:—

खट्वाङ्गोदग्रपाणेः स्फुटविकटपुटो वक्त्ररन्ध्रप्रवेश-
प्रेप्सूदञ्चत्फणोरुश्वसदतिधवलाहीन्द्रशङ्कां दधानः ।
युष्माकं कम्रवक्त्राम्बुरुहपरिलसत्कर्णिकाकारशोभः
शश्वत्प्राणाय भूयादलमतिविमलोत्तुङ्गकोणः स घोणः ॥

கட்வாங்கோதக்ர பாணே: ஸ்புட விகட புடோ வக்த்ர ரந்த்ர ப்ரவேஶ
ப்ரேப்ஸூதஞ்சத் பணோரு ஶ்வஸததிதவளாஹீந்த்ர ஶங்காம் ததாந:।
யுஷ்மாகம் கம்ர வக்த்ராம்புருஹ பரிலஸத் கர்ணிகாகார ஶோப:
ஶஶ்வத் ப்ராணாய பூயாதலமதிவிமலோத்துங்க கோண: ஸ கோண: ॥

खट्वाङ्गोदग्रपाणेः–தன்னுடைய உயர்ந்த கையில் யோக தண்டத்தையுடைய பரமேச்வரனுடைய, स्फुटविकटपुटः–மிகவும் விசாலமான அழகிய துவாரங்களையுடையதும், वक्त्ररन्ध्र–வாய் என்ற பொந்தில், प्रवेश–நுழைவை, प्रेप्सु–அடைய வேண்டுமென்ற ஆசையால், उदञ्चत्फण–தூக்கிய படத்தையுடையதும், उरुश्वसत्–அதிகமாக மூச்சுவிடுகின்றதுமான, अतिधवल–மிகவும் வெளுப்பான, अहीन्द्रशङ्कां–ஸர்ப்பராஜனின் சந்தேகத்தை, दधानः–உண்டு பண்ணுகின்றதும், कम्र–அழகிய, वक्त्राम्बुरुह–முகமாகிய தாமரை மலரினுள், परिलसत्–விளங்கும், कर्णिकाकारशोभः–தாமரைக் காயின் உருவம் போல் பிரகாசிக்கின்றதும், अतिविमल–மிகவும் ஸ்வச்சமாயும், उत्तुङ्ग–உயரமாயும் உள்ள, कोणः–நுனியையுடையதுமான, सः घोणः–அந்த மூக்கு, युष्माकं–உங்களுக்கு, शश्वत्–எப்பொழுதும், अलं–மிகுந்த, प्राणाय–பலத்திற்காக, भूयात्–ஆகட்டும்.

பரமேச்வரன் யோகதண்டத்தைத் தன்னுடைய கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அவருடைய மூக்கு மிகவும் விசாலமான துவாரங்களையுடையது. அது படத்தை விரித்துக்கொண்டும் சீறிக்கொண்டும் பரமேச்வரனுடைய வாயில் புக முயற்சிக்கும் ஓர் ஸர்ப்பம் போல் காணப்படுகின்றது. மேலும் அது அவருடைய முகமாகிய தாமரையில் விளங்கும் கர்ணிகை (தாமரையின் உள் இருக்கும் காய்) போல், மிகவும் அழகாக விளங்குகின்றது. அது மிகவும் உயரமாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு காட்சியளிக்கும் பார்வதீபதியின் மூக்கு உங்கள் அனைவருக்கும் மிகுந்த பலத்தை அளிக்கட்டும். (7)

(அ) கண்ணாடிபோல் விளங்கும் கபோலங்களின் (கன்னங்களின்) வர்ணனை:—

क्रुध्यत्यद्धा ययोः स्वां तनुमतिलसतोर्बिम्बितां लक्षयन्ती
भर्त्रे स्पर्धातिनिघ्ना मुहुरितरवधूशङ्कया शैलकन्या ।

युष्मांस्तौ शश्वदुच्चैरबहुलदशमीशर्वरीशातिशुभ्रा-
वव्यास्तां दिव्यसिन्धोः कमितुरवनमल्लोकपालौ कपोलौ ॥

க்ருத்யத்யத்தா யயோ: ஸ்வாம் தனுமதிலஸதோர்
பிம்பிதாம் லக்ஷயந்தீ
பர்த்ரே ஸ்பர்தாதிநிக்நா முஹுரிதரவதூஶங்கயா
ஶைலகந்யா ।
யுஷ்மாம்ஸ்தௌ ஶஶ்வதுச்சைரபஹுளதஶமீ
ஶர்வரீஶாதிஶுப்ரா-
வவ்யாஸ்தாம் திவ்யஸிந்தோ: கமிதுரவநமல்லோக
பாலௌ கபோலௌ ॥

शैलकन्या-மலைமகள், अतिलसतोः-மிகவும் பிரகாசிக்கிற ययोः-எந்த இரு கன்னங்களில், बिम्बितां-ப்ரதிபலித்திருக்கும், स्वां-தன்னுடைய, तनुं-உடலை, मुहुः-அடிக்கடி, लक्षयन्ती-பார்த்துக்கொண்டு, इतरवधूशङ्कया-மற்றொரு மனைவி என்ற சந்தேஹத்தால், स्पर्धातिनिघ्ना-பொறுமைக்குட்பட்டவளாய் भर्त्रे-தன் கணவனிடம், अद्धा क्रुध्यति-உண்மையாக சினம் கொள்கிறளோ. उच्चैः-உன்னதமானவைகளாயும், अबहुल-दशमी-வளர்பிறையின் தசமியன்று விளங்கும், शर्वरीश-சந்திரனைப் போல், अतिशुभ्रौ-மிகவும் வெளுப்பாயும், अवनमल्लोकपालौ-வணங்குகின்ற இந்திரன், வருணன் முதலிய லோக பாலர்களையுடையவைகளுமான, दिव्यसिन्धोः-கங்கையின், कमितुः-கணவனான சிவ பெருமானுடைய, तौ कपोलौ-அவ்விரு கன்னங்களும், युष्मान्-உங்களை, शश्वत्-எப்பொழுதும், अव्यास्ताम्-காத்தருளட்டும்.

சிவபெருமானுடைய இரு கன்னங்களும் மிகவும் சிறந்து விளங்குகின்றன. அவைகள் ஸ்படிகம் போல் வெளுப்பான ஒளியுடன் காணப்படுகின்றன. அவைகளின் அருகாமையிலுள்ள பார்வதீ தேவியின் சரீரம் அவைகளில் பிரதிபலிக்கின்றது. அதைக்கண்ணுற்ற பார்வதீதேவிக்குச் சந்தேகம் வந்துவிடுகின்றது. பரமேச்வரன் தனக்குத்

தெரியாமலேயே அன்யஸ்திரீயை தன் கன்னங்களுக்குள் மறைத்து வைத்திருக்கிறார் என்று அவள் அடிக்கடி நினைக்கின்றாள். இதனால் அவளுக்குப் பொறாமை உண்டாகிறது. உடனே அவள் சிவபெருமானிடம் சீற்றமடைகிறாள்.

மேலும் அவருடைய கன்னங்கள் சுக்ல பக்ஷத்து தசமியன்று தோன்றும் சந்திரனைப்போல் அழகாகக் காணப்படுகின்றன. இந்திராதி தேவர்கள் எல்லோரும் சிவபெருமானிடம் வந்து வணங்கும்போது அவைகளில் அவர்களுடைய சரீரங்கள் ப்ரதிபலிக்கின்றன. இவ்வாறு ப்ரதிபலிக்கின்ற தேவர்களை உடைய பார்வதீபதியின் இருகன்னங்களும் உங்கள் எல்லோரையும் காத்தருளவேண்டும்.

சுக்ல பக்ஷத்துப் பௌர்ணமியன்று தோன்றும் சந்திரன் களங்கத்துடன் விளங்குகின்றது. ஆனால் தசமியன்று தோன்றும் சந்திரனிடம் களங்கம் ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றாது. ஆகையால் மாசற்ற மஹேச்வரனுடைய கன்னங்களை தசமியில் தோன்றும் சந்திரனுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது. (8)

(அ) கௌஸ்துபரத்னம்போல் சிவந்த அதரம் வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

योभासा भात्युपान्तस्थित इव निभृतः कौस्तुभो द्रष्टुमिच्छुः
सोत्थस्नेहान्नितान्तं गलगतगरलं पत्युरुच्चैः पशूनाम् ।
प्रोद्यत्प्रेम्णा यमार्द्रा पिबति गिरिसुता संपदः सातिरेका
लोकाः शोणीकृतान्ता यदरुणमहसा सोऽधरो वो विधत्ताम् ॥

யோ பாஸா பாத்யுபாந்த ஸ்தித இவ நிப்ருத: கௌஸ்துபோ த்ரஷ்டுமிச்சு:
ஸோத்த ஸ்நேஹாந்நிதாந்தம் கல கத கரளம் பத்யுருச்சை: பஶூநாம் ।
ப்ரோத்யத் ப்ரேம்ணா யமார்த்ரா பிபதி கிரிஸுதா ஸம்பத: ஸாதிரேகா:
லோகா: ஶோணீக்ருதாந்தா யதருணமஹஸா ஸோऽதரோ வோ விதத்தாம் ॥

पशूनां पत्युः-பசுபதியான பரமேச்வரனுடைய, **यः (अधरः)** எந்த அதரம், **उच्चैः**-உன்னதமான, **गलगतगरलं**-கழுத்தி லுள்ள விஷத்தை, **सोत्थस्नेहात्**- தன்னுடன் கூடப் பிறந்தது என்ற நட்பினால் (ஸஹோதர வாஞ்சையால்) **नितान्तं**-மிகவும், **द्रष्टुं**-பார்ப்பதற்கு, **इच्छुः**-விருப்ப முடையதாய், **निभृतः**-அசைவற்றதாக, **उपान्तस्थितः**-அருகில் அமர்ந்துள்ள, **कौस्तुभः इव**-கௌஸ்துபம் என்ற மணிபோல், **भासा**-தன்னுடைய ஒளியால், **भाति**-விளங்குகின்றதோ, **गिरिसुता**-மலைமகள், **प्रोद्यत्प्रेम्णा**-மிகுந்த அன்பினால், **आर्द्री**-நனைந்தவளாக, **यं**-எந்த அதரத்தை, **पिबति**-பருகுகின்றாளோ **लोकाः**-உலகங்கள், **यदरुणमहसा**-எந்த அதரத்தின் சிவந்த ஒளியால், **शोणीकृतान्ताः**-சிகப்பாகச் செய்யப்பட்ட நடுவை உடையவைகளாக இருக்கின்றனவோ, **सः अधरः**-அப்படிப் பட்ட அதரம், **सातिरेकाः**-அளவுகடந்த, **संपदः**-செல்வங்களை, **वः**-உங்களுக்கு, **विधत्ताम्**- கொடுக்கட்டும்.

பாற்கடலிலிருந்து அமுதத்தை எடுப்பதற்காகத் தேவர் களும் அசுரர்களும் ஓர் சமயம் அதைக்கடைந்தார்கள். அப்பொழுது கௌஸ்துபம் என்ற ஓர் சிறந்த ரத்னம் அக் கடலிலிருந்து தோன்றியது. அதுபோலவே அங்கு கால கூடம் என்ற விஷமும் உண்டாயிற்று. இவற்றில் ஒன்றான கௌஸ்துபம் என்ற மணியை மஹாவிஷ்ணு தன்னுடைய மார்பில் அணிந்துகொண்டார். சிவபெருமான் காலகூட விஷத்தைப்பருகி தேவாசுரர்களைக் காத்தருளினார். இங்கு சிவபெருமானுடைய சிவந்த அதரத்தைக் காணும்பொழுது அது கௌஸ்துபமணிதானோ என்று தோன்றுகிறது. கௌஸ்துபம், காலகூடம் இரண்டும் ஒரே பாற்கடலில் பிறந்ததால் ஸஹோதரர்கள். இரண்டும் வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டன. கௌஸ்துபம் விஷ்ணுவின் மார்பிலும், காலகூடவிஷம் சிவனின் கழுத் திலும் இருக்கிறது. வெகுகாலமாகப் பிரிந்துள்ள தன் ஸஹோதரனை காலகூட விஷத்தை மிகவும் அருகில் இருந்து பார்ப்பதற்காகத்தான் கௌஸ்துபம் பரமசிவன்

முகத்தில் அசைவற்று அமர்ந்திருக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது. கௌஸ்துபமணிபோல் மிகவும் சிகப்பு ஒளியுடன் காணப்படுகிறது அதரம். இவ்வாறு வர்ணிப்பதற்கு உத்ப்ரேக்ஷை என்று பெயர். இவ்வாறு விளங்கும் அதரத்தைப் பார்வதீதேவி மிகுந்த அன்புடன் பருகிப் பரவசமடைகின்றாள். பரமேச்வரனுடைய சிவந்த உதட்டின் ஒளி எங்கும் பரவுகின்றது. அதனால் உலகின்கண் உறையும் பொருளனைத்தும் செந்நிறம் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பரமேச்வரனுடைய இவ்வுதடு உங்கள் அனைவருக்கும் அளவற்ற செல்வங்களை அள்ளித்தந்து அருள் புரியவேண்டும்.

உலகிலுள்ள பொருள்கள் பலநிறம் பெற்றவைகள். ஆயினும் அவைகள் தங்களுடைய நிறத்தை விட்டுச் சிவபெருமானின் உதட்டினுடைய செந்நிறத்தைப் பெற்றவைகளாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கூறுவதற்குத் ‘ தத்குணம் ’ என்றுபெயர். (9)

(அ) தந்த பங்க்தி (பற்களின் வரிசை)யின் வர்ணனை:—

अत्यर्थं राजते या वदनशशधरादुच्चरच्चारुवाणी-
पीयूषाम्भःप्रवाहप्रसरपरिलसत्फेनपुञ्जावलीव ।
देयात्सा दन्तपङ्क्तिश्चिरमिह दनुदायाददौवारिकस्य
दीप्त्या दीप्तेन्दुकुन्दच्छविरमिततरां प्रोन्नताग्रा मुदं वः ॥

அத்யர்த்தம் ராஜதே யா வதந ஶஶ தரா துச்சரச்சாருவாணீ
பீயூஷாம்ப: ப்ரவாஹ ப்ரஸர பரிலஸத் ப்பேந புஞ்ஜாவலீவ ।
தேயாத் ஸா தந்த பங்க்திஶ்சிரமிஹ தநு தாயாத தௌவாரிகஸ்ய
தீப்த்யா தீப்தேந்து குந்த ச்சவிரமிததராம் ப்ரோந்நதாக்ரா முதம் வ: ॥

दनुदायाद—தனுவினுடைய பிள்ளையான பாணாஸுரனுடைய, **दौवारिकस्य**—வாயில் காப்பவனாக விளங்கும் பரமேச்வரனுடைய, **या**—எந்த பற்களின் வரிசை, **वदन-शशधरात्**—முகமாகிய சந்திரனிடமிருந்து, **उच्चरत्**—கிளம்பு

கின்ற, चारु–அழகிய, वाणी–சொற்களாகிய, पीयूषाम्भः–அமுத ஜலத்தின், प्रवाह–வெள்ளத்தின், प्रसर–பெருக்கில், परिलसत्–விளங்குகின்ற, फेनपुञ्जावलीव–நுரைக்கூட்டம் போல, अत्यर्थं–மிகவும், राजते–விளங்குகின்றதோ, दीप्त्या–பிரகாசத்தால், दीप्त–காந்தியுள்ள, इन्दुकुन्द–சந்திரன் குந்த புஷ்பம் (வெள்ளை மல்லிகை) இவைகளைப் போன்ற, छविः–ஒளியையுடையதும் प्रोन्नताग्रा–உயர்ந்த நுனிகளையுடையதுமான, सा–அந்த, दन्तपङ्क्तिः–பற்களின் வரிசை, इह–இவ்வுலகில், चिरं–வெகு காலம், अमिततरां–மிகவும் அளவற்றதான, मुदं–சந்தோஷத்தை, वः–உங்களுக்கு देयात्–கொடுக்கட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய பல் வரிசை மிகவும் அழகாகக் காணப்படுகின்றது. அவருடைய முகம் சந்திரன்போல் தோன்றுகின்றது. அவர் பேச ஆரம்பிக்கும் பொழுது அவரது முகமாகிய சந்திரனிடமிருந்து சொற்களாகிய அமுதம் பெருகுகின்றது. அப்பெருக்கில் காணப்படும் நுரைகளின் வரிசைபோலப் பற்களின் வரிசை விளங்குகின்றது. இவ்வரிசை சந்திரனைப்போலும் குந்தமலரைப் போலவும் பொலிவுபெற்றுள்ளது. மேலும் இது உயர்ந்த நுனிகளை உடையது. இப்பற்களின் வரிசை நமக்கு இவ்வுலகில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அளிக்கட்டும்.

இங்கு பற்களின் வரிசையை அமுதப்பெருக்கின் நுரை என்று உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அமுதத்தால் அம்ருத நிலையை அடையலாம். அதனுல் என்றும் அளவுகடந்த ஆனந்தத்தை எய்தலாம். அதுபோலவே இங்கு சிவபெருமானுடைய அமுத நுரையைப்போன்ற பல் வரிசையும் நமக்கு இவ்வுலகின் கண் உயர்ந்த ஆனந்தத்தை அள்ளி அள்ளி அருளவேண்டும். இவ்வுலகின்கண் என்பது உபலக்ஷணமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்மையில் மட்டுமல்லாது மறுமையிலும் இஃது நமக்கு ஆனந்தமளிக்க வேண்டுமென்பதே இதன் பொருள். மறு உலகில் அளவற்ற ஆனந்தத்தை அளிக்கவேண்டுமென்பதற்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்பது பொருள்.

(10)

(அ) பரமேசுவரனுடைய கண்டத்திலிருந்து கிளம்பும் ஓங்காரநாதத்தை வர்ணிக்கிறார்:—

न्यक्कुर्वन्नुर्वराभृन्निभघनसमयोद्घुष्टमेघौघघोषं
स्फूर्जद्वाद्योत्थितोरुध्वनितमपि परब्रह्मभूतो गभीरः ।
सुव्यक्तो व्यक्तमूर्तेः प्रकटितकरणः प्राणनाथस्य सत्याः
प्रीत्या वः संविदध्यात्फलममलमलं जन्मनाथः स नादः ॥

ந்யக்குர்வந்நுர்வராப்ருந்நிப கன ஸமயோத்குஷ்ட மேகௌக கோஷம்
ஸ்பூர்ஜத் வாத்யோத்திதோரு த்வநிதமபி பரப்ரஹ்ம பூதோ கபீர: ।
ஸுவ்யக்தோ வ்யக்த மூர்த்தே: ப்ரகடித கரண: ப்ராண நாதஸ்ய ஸத்யா:
ப்ரீத்யா வ: ஸம்விதத்யாத் பலமமலமலம் ஜந்மநாத: ஸ நாத: ॥

उर्वराभृत्-பூமியைத் தாங்குகின்ற மலைகளுக்கு, **निभ**-ஒப்பான, **घन**-மேகங்களுடைய, **समय**-காலமாகிய மழை நாட்களில், **उद्घुष्ट**-கர்ஜனையுடன்கூடிய, **मेघौघ**-மேகங்களுடைய கூட்டத்தின், **घोषं**-இடி முழக்கத்தையும், **स्फूर्जत्**-இடியைப்போல் முழங்குகின்ற, **वाद्योत्थित**-வாத்தியங்களிலிருந்து கிளம்பிய, **उरुध्वनितं अपि**-மிகுந்த ஒலியையும், **न्यक्कुर्वन्**-தாழ்ந்ததாகச் செய்துகொண்டு, **परब्रह्मभूतः**-பரம்பொருளின் தன்மை வாய்ந்ததாயும், **गम्भीरः**-கம்பீரமாயும், **सुव्यक्तः**-மிகுந்த விளக்கமுள்ளதாயும், **प्रकटितकरणः**-வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உதடு முதலிய உச்சரிப்பு ஸ்தானங்களையுடையதாயும், அதாவது நன்கு உச்சரிக்கப்பட்டதாயும், **जन्मनाथः**-தன்னை உபாஸிக்கின்றவர்களின் பிறவித்துன்பத்தை நீக்குகின்றதாயும் விளங்குகின்ற, **व्यक्तमूर्तेः**-எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சரீரத்தையுடைய, **सत्याः**-தக்ஷனுடைய மகளான ஸதீதேவியின், **प्राणनाथस्य**-பதியான சிவபெருமானுடைய, **सः नादः**-அந்தப் புகழ்பெற்ற ஓங்காரம் **वः**-உங்களுக்கு, **प्रीत्या**-அன்புடன், **अलं**-நிறைந்த

अमल-தோஷமற்ற, फल-மோக்ஷமென்ற பலனை, संविदध्यात्-கொடுக்கட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய முகத்திலிருந்து கிளம்பும் ஓங்கார நாதம் மழைகாலத்தில் மேகங்களிலிருந்து கிளம்பும் இடி முழக்கத்தையும் வெல்லும் சக்தி வாய்ந்தது. இன்னிசைகளை எழச்செய்யும் வாத்யங்களிலிருந்து உண்டாகும் நாதங்களையும் தோற்கச்செய்கின்றது. स्फूर्जद्वार्ध्युत्थित (ஸ்பூர்ஜத்வார்த்யுத்தித) என்றும் ஒரு பாடம் காணப்படுகிறது. அதற்கு இடிமுழக்கம் போன்ற கடலோசையைத் தோற்கச்செய்கின்றது என்று பொருள். இதுவே பரப்ரம்மத்தின் தன்மை வாய்ந்தது. பரம்பொருளைக்குறித்துக் காட்டும் அடையாளமாக விளங்குகின்றது. பரம்பொருள் நம் புலன்களுக்கு எட்டாதது. இவ்வாறு இருந்த போதிலும், நாம் அதை நம்முடைய மனதால் த்யானம் செய்யலாம். அதற்கு உகந்ததாக ஓங்காரம் விளங்குகின்றது. இந்த ஓங்காரத்தைச் சொல்லி பரம்பொருளை அழைத்தால் அது நம்மிடம் சந்தோஷமடைகின்றது. பகவானிடமிருந்து கிளம்பும் இந்த ஓங்கார நாதம் மிகவும் கம்பீரமானது. இது நல்ல ஒலியுடன் விளங்குகிறது. பரமேச்வரனால் நன்கு உச்சரிக்கப்பட்டதான இந்த ஓங்காரம் பிறவி என்னும் துன்பத்தைக் களைகின்றது. உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளின் இன்னல்கள் அனைத்தையும் நீக்குவதன் பொருட்டு பகவான் லீலாமானுஷ விக்ரஹத்தைப்பெற்றுப் பார்வதீபதியாகக் காட்சியளிக்கின்றார். இவருடைய திருவாயிலிருந்து எழுந்தருளும் மாசற்ற ஓங்காரநாதம் நம்மனைவருக்கும் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தைத் தந்தருளல் வேண்டும். (11)

(அ) ஈசுவரனின் அட்டஹாஸம் (சிரிப்பு) வர்ணிக்கப்படுகிறது:—

भासा यस्य त्रिलोकी लसति परिलसत्फेनपुञ्जार्णवान्त-
र्यामग्नेवातिगौरस्तुलितसुरसरिद्वारिपूरप्रसारः ।

पीनात्मा दन्तभाभिर्भृशमभिभविकारातिभीमः सदेष्टां
पुष्टां तुष्टिं कृषीष्ट स्फुटमिह भवतामट्टहासोऽष्टमूर्तेः ॥ १२ ॥

பாஸா யஸ்ய த்ரிலோகீ லஸதி பரிலஸத் பேந
புஞ்ஜார்ணவாந்தர்
வ்யாமக்நேவாதிகௌரஸ் துலித ஸுரஸரித் வாரிபூர
ப்ரஸார: ।
பீநாத்மா தந்த பாபிர் ப்ருஶமபிபவிகாராதி பீம: ஸதேஷ்டாம்
புஷ்டாம் துஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட ஸ்புடமிஹ பவதாம்
அட்டஹாஸோ஽ஷ்டமூர்த்தே: ॥

यस्य–எந்த அட்டஹாஸத்தினுடைய, **भासा**–ஒளியால், **त्रिलोकी**–மூவுலகும், **परिलसत्**-விளங்குகின்ற, **फेनपुञ्ज**- நுரைக் கூட்டங்களையுடைய, **अर्णवान्तः**–சமுத்திரத்தின் நடுவில், **व्यामग्ना इव**–மூழ்கிக்கிடக்கின்றதுபோல், **लसति**–பிரகாசிக் கின்றதோ. **अतिगौरः**–மிகவும் வெளுப்பானதாயும், **तुलित**– ஒப்பிடப்பட்ட, **सुरसरित्**–கங்கையினுடைய, **वारिपूर**–நீர்ப் பெருக்கின், **प्रसारः**–போக்கையுடையதாயும், **दन्तभाभिः**– பற்களுடைய ஒளிகளால், **पीनात्मा**–விருத்தியடைந்ததும், **भृशं**–மிகவும், **अभिभविक**–ஸாதுக்களை அவமதிக்கின்ற, **अराति**- பகைவர்களுக்கு, **भीमः**–பயங்கரமானதாயுமுள்ள **अष्टमूर्तेः**-சிவபெருமானுடைய, **अट्टहासः**-அட்டஹாஸம், **सदा**- எப்பொழுதும், **इह**–இவ்வுலகத்திலும் மறுஉலகத்திலும், **भवतां**–உங்களுக்கு, **स्फुटं**–தெளிவாக, **इष्टां**–விரும்பிய, **पुष्टां तुष्टिं**–மிகுந்த மகிழ்ச்சியை, **कृषीष्ट**–உண்டாக்கட்டும்.

சிவபெருமான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியால் அட்டஹாஸம் செய்கின்றார். அது மிகுந்த வெண்ணிறம் வாய்ந்ததாக உலகமெங்கும் விளங்குகிறது. இதனால் மூவுலகும் சமுத் திரத்தில் உள்ள நுரைக்கூட்டத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றது போல் காணப்படுகின்றது. மிகவும் வெளுப்பான அவ் வட்டஹாஸம் கங்கையின் பெருக்கைப்போல் எங்கும் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஏற்கனவே வெளுப்பாக

உள்ள அச்சிரிப்பு பகவானுடைய பற்களின் ஒளியால் இரண்டுமடங்கு வெண்ணிறம் வாய்ந்ததாக ஆகின்றது. உலகத்திற்குத் தீங்கிழைக்கும் கசடர்கள் அப்பெரும் சிரிப்பைக் கண்டு அஞ்சுகின்றனர். இவ்வாறு விளங்கும் அட்டஹாஸம் உமக்கு என்றென்றும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தந்தருளட்டும். (12)

(அ) ஸத்யோஜாதம் முதலான ஐந்து முகங்களை வர்ணிக்கிறார் :—

सद्योजाताख्यमास्यं वियदमलमुदग्वर्ति यद्वामदेवं
धाम्ना हेम्ना सदृक्षं जलदनिभमघोराह्वयं दक्षिणं यत् ।
यद्बालार्कप्रभं तत्पुरुषनिगदितं पूर्वमीशानसंज्ञं
यद्दिव्यं तानि शम्भोः भवदभिलषितं पञ्च दद्युर्मुखानि ॥

ஸத்யோஜாதாக்யமாஸ்யம் வியதமலமுதக்வர்த்தி யத்
வாமதேவம்
தாம்நா ஹேம்நா ஸத்ருக்ஷம் ஜலத நிபமகோராஹ்வயம்
தக்ஷிணம் யத் ।
யத்பாலார்க்க ப்ரபம் தத்புருஷ நிகதிதம் பூர்வமீஸாந
ஸம்க்ஞம்
யத்திவ்யம் தாநி ஸம்போ: பவதபிலஷிதம் பஞ்ச தத்யுர்
முகாநி ॥

वियदमलं–ஆகாயத்தைப்போல் மாசற்ற அல்லது ஆகாசத்தில் மாசற்றதான, **सद्योजाताख्यं**–'ஸத்யோ ஜாதம்' என்ற பெயர்கொண்ட **यत् आस्यम्**–யாதொரு முகமோ, **तथा**–அதுபோலவே, **उदग्वर्ति**–வடக்கிலுள்ள, **धाम्ना**–பிரகாசத்தால், **हेम्ना सदृक्षं**–தங்கத்தைப்போல் விளங்கும், **वामदेवं यत्**–'வாமதேவம்' என்ற யாதொரு முகமோ, **तथा**–அதுபோலவே **जलदनिभं**–மேகத்தைப்போல் நீலமான, **दक्षिणं**–தெற்கிலுள்ள, **अघोराह्वयं यत्**–'அகோரம்' என்று பெயர்கொண்ட யாதொரு முகமோ, **तथा**–அதுபோல, **बालार्कप्रभं**–இளங்கதிரவனைப்

போன்ற ஒளிவாய்ந்த, तत्पुरुषं निगदितं-' தத்புருஷம்' என்று கூறப்படும், यत् -எந்த முகமோ, तथा-அதுபோல, पूर्व-கிழக்கிலுள்ள, ईशानसंज्ञं-' ஈசானம்' என்று பெயர்கொண்ட, यत् - யாதொரு, दिव्यं-ஒளியோடுகூடிய முகமோ, शंभोः - சிவபெருமானுடைய, तानि-அந்த, पञ्च मुखानि-ஐந்து முகங்களும், भवदभिलषितं-உங்களுடைய மனோபீஷ்டங்களை, दद्युः - கொடுக்கட்டும்.

பரமேச்வரனுக்கு ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்று ஐந்து முகங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஐந்து முகங்களையும் "सद्योजातं प्रपद्यामि" என்று துவங்கி "ईशानः सर्वविद्यानां" என்று முடிகின்ற வேத மந்திரங்கள் போற்றுகின்றன. இவற்றுள் ஸத்யோஜாதமென்று கூறப்படும் முகம் ஆகாயத்தைப் போல் மாசற்று மேல்நோக்கிய வண்ணம் அமைந்துள்ளது இரண்டாவதாக வாமதேவமென்ற பெயர் கொண்ட முகம் தங்கத்தைப்போல் ஜ்வலிக்கும் தன்மை வாய்ந்து வட திசையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது. மூன்றாவதாக அகோரமென்றழைக்கப்படும் முகம் நீலநிறமுள்ளது. இது தென் திசையை நோக்கி இருக்கின்றது. நான்காவதாக தத்புருஷமென்று போற்றப்படும் முகம் இளம் சூரியனைப்போல் காந்தியுடன் மேற்குத் திக்கைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஐந்தாவதாக ஈசானம் என்ற பெயருடைய முகம் கிழக்குத்திசையை நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு விளங்கும் பரமேச்வரனுடைய ஐந்து திவ்யமான முகங்களும் உங்களுடைய மனோபீஷ்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றட்டும். (13)

(அ) பகவானுடைய கண்டத்தின் (கழுத்தின்) வர்ணனை :—

आत्मप्रेम्णा भवान्या स्वयमिव रचिताः सादरं संवनन्या

मष्या तिस्रः सुनीलाञ्जननिभगररेखाः समाभान्ति यस्याम् ।

आकल्पानल्पभासा भृशतररुचिराः कम्बुकल्पाम्बिकायाः
पत्युः साऽत्यन्तमन्तर्विलसतु सततं बन्धुरा कन्धरा वः ॥

ஆத்ம ப்ரேம்ணு பவாந்யா ஸ்வயமிவ ரசிதா: ஸாதரம் ஸம்யவன்யா
மஷ்யா திஸ்ர: ஸுநீலாஞ்ஜன நிப கர ரேகா: ஸமாபாந்தி யஸ்யாம் ।
ஆகல்பாநல்ப பாஸா ப்ருஶதர ருசிரா: கம்புகல்பாம்பிகாயா:
பத்யு: ஸாத்யந்தமந்தர்விலஸது ஸததம் பந்துரா கந்தரா வ: ॥

भवान्या–பார்வதியால், **आत्मप्रेम्णा**–தன்னுடைய அன்பினால், **संयवन्या**–கூட்டப்பட்ட, **मष्या**–மசியால், **सादरं**–மிகுந்த ஆதரவுடன், **स्वयं**–தானுக்வே, **रचिताः इव**–எழுதப் பட்டவைகள்போல் விளங்குகின்றவைகளாயும், **आकल्प**–அலங்காரத்தினுடைய, **अनल्पभासा**–மிகுந்த ஒளியால், **भृशतररुचिराः**–மிகவும் மனோஹரமாயும் உள்ள, **तिस्रः**–மூன்று **सुनील**–மிகவும் நீலமான, **अञ्जननिभ**–மைபோன்ற, **गररेखाः**–விஷத்தின் கோடுகள், **यस्यां**–எந்தக் கழுத்தில், **समाभान्ति**–நன்கு பிரகாசிக்கின்றனவோ, **कम्बुकल्पा**–சங்குக்கு ஒப்பான **बन्धुरा**–உன்னதமான, **अम्बिकायाः पत्युः**–அம்பிகையின் பதியான பரமேச்வரனுடைய, **सा कन्धरा**–அக்கழுத்து, **वः**–உங்களுடைய, **अन्तः**–மனதில், **सततं**–எப்பொழுதும், **अत्यन्तं**–மிகவும், **विलसतु**–விளங்கட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய கழுத்து மிகவும் அழகு வாய்ந்தது. அது சங்குக்கு ஒப்பாக மிகவும் உன்னதமாகவும் மனோஹரமாகவும் விளங்குகின்றது. அதில் காலகூடவிஷத்தின் மூன்று கோடுகள் காணப்படுகின்றன. அவைகள் பார்வதீ தேவியே தன்னுடைய கணவன்பாலுள்ள அன்பினால் நீலமைகூட்டி மிகுந்த ப்ரேமையுடன் வரைந்த கோடுகள்போல் காணப்படுகின்றன. நீலநிறமுள்ள இம்மூன்று ரேகைகளும் நீலமணியால் செய்யப்பட்ட கண்டாபரணங்கள் போல் பரமேச்வரனுடைய கழுத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வாறு

தோன்றும் பரமேச்வரனுடைய கழுத்து உங்களுடைய உள்ளங்களில் என்றும் உரைந்து இருக்கட்டும். (14)

(அ) சம்புவின் கழுத்திலுள்ள காலகூட விஷத்தை வர்ணிக்கிறார்:—

वक्त्रेन्दोर्दन्तलक्ष्म्याश्चिरमधरमहाकौस्तुभस्याप्युपान्ते
सोत्थानां प्रार्थयन्स्वस्थितिमचलभुवे वारयन्त्यै निवेशम्।
प्रायुङ्क्तेवाशिषो यः प्रति पतिममृतत्वे स्थितः कालशत्रोः
कालं कुर्वन्गलं वो हृदयमलमलं क्षालयेत्कालकूटः ॥ १५ ॥

வக்த்ரேந்தோர் தந்த லக்ஷ்ம்யாஶ்சிரமதர மஹாகௌஸ்து பஸ்யாப்யுபாந்தே
ஸோத்தாநாம் ப்ரார்த்தயன் ஸ்வஸ்திதிமசலபுவே வாரயந்த்யை நிவேஶம்।
ப்ராயுங்க்தேவாஶிஷோ ய: ப்ரதி பதிமம்ருதத்வே ஸ்தித: காலஶத்ரோ:
காலம் குர்வன் கலம் வோ ஹ்ருதயமலமலம் க்ஷாலயேத் காலகூட:॥

य:–எந்த காலகூட விஷம், स्वोत्थानां–தன்னுடன் உண்டானதால் ஸஹோதரர்களாக விளங்கும் वक्त्रेन्दो:–முகமாகிய சந்திரனுக்கும், दन्तलक्ष्म्या:–பற்களின் அழகாகிய இலக்ஷ்மீதேவிக்கும், अधरमहाकौस्तुभस्य अपि – உதடாகிய பெரிய கௌஸ்துபமணிக்கும் கூட, उपान्ते–அருகில், चिरं–வெகுகாலம், स्वस्थितिं–தன்னுடைய வாஸத்தை, प्रार्थयन्–வேண்டிக்கொண்டு, निवेशं–(தான்) அங்கிருப்பதை वारयन्त्यै தடைசெய்கின்ற, अचलभुवे–பார்வதிக்கு, पतिं प्रति–கணவனைக் குறித்து, अमृतत्वे–மரணமேற்படாத நிலையின் பொருட்டு, आशिष:–ஆசீர்வாதங்களை, प्रायुंक्तेव–கூறியது போல், स्थित:–இருக்கின்றதோ, कालशत्रो:–யமனை வதைத்த சிவபெருமானுடைய, गलं–கழுத்தை, कालं–கருப்பாக, कुर्वन् செய்துகொண்டிருக்கும், स: कालकूट: – அந்தக் காலகூட

மென்ற விஷம்; वः-உங்களுடைய, हृदयमलं-மனதிலுள்ள அழுக்கை, अलं-நன்கு, क्षालयेत्-கழுவட்டும்.

தேவர்களும் அசுரர்களும் அமுதத்தை எடுக்க நினைத்து பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அப்பொழுது அக்கடலிலிருந்து சந்திரன், இலக்ஷ்மி, கௌஸ்துபம், காலகூட விஷம் முதலிய பல பொருள்கள் கிளம்பி வந்தன. அவற்றுள் மிகுந்த பொலிவுடன் விளங்கும் சந்திரனே பரமேச்வரனுடைய முகமாக அமைந்தது. அதனுடன் பிறந்த லக்ஷ்மீதேவி பற்களின் வரிசையாகப் பிரகாசித்தாள். சிவந்த நிறத்துடன் மனதைக் கவரும் கௌஸ்துபம் என்ற மாணிக்கமே உதடாக ஆயிற்று. இவ்வாறு தன்னுடன் பிறந்தவர்கள் பரமேச்வரனுடைய முகத்தில் வசிப்பதைக் கண்ணுற்றுக் காலகூட விஷமும் அவைகளின் அருகாமையிலேயே தானும் அமர வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டது. ஆனால் பரமேச்வரனுடைய பக்கத்தில் பார்வதீ தேவி அமர்ந்திருந்தாள். காலகூடம் தன் கணவனது உயிரையே பருகி விடுமோ என்று அச்சங் கொண்ட அவள் அதை ஆங்கு அமர அனுமதிக்கவில்லை. அதனால் அவ்விஷம், நான் உன்னுடைய கணவன் ஆயுளை அபகரிக்கவில்லை. நான் அவருக்கு நீண்ட ஆயுள் உண்டாக வேண்டுமென்று ஆசீர்வதிக்கிறேன் என்று கூறிக் கொண்டு பரமேச்வரனுடைய கழுத்தில் அமர்ந்தது. அதனுடைய சேர்க்கையால் காலனை மாய்த்த மகேச்வரனுடைய கழுத்து கருப்பு நிறத்தையடைந்தது. இவ்வாறு விளங்கும் காலகூடம் உங்கள் மனதில் உறையும் அழுக்குகளைக் களையட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய கழுத்தில் காணப்படும் காலகூட விஷத்தைத் தியானம் செய்தால் மனதிலுள்ள தீய எண்ணங்கள் அனைத்தும் தீர்ந்துவிடும். மனது பரிசுத்தமடையும். அதனால் ஸ்வயம்பிரகாசனான பகவான் அகக்கண் முன் தோன்றுவான். இங்கு அழுக்கை உண்டாக்கும் கரு விஷம் அழுக்கை அகற்றும் என்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. விரோதமான காரணத்தால் மலம் போக்கப்படுகிறதென்று

கூறப்படுவதால் இங்கு வியாவஞ் விசேஷமென்னும் அணி காணப்படுகின்றது. (15)

(அ) மஹாதேவனின் தோர்மூலம் (கக்ஷப்பிரதேசம்) வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

प्रौढप्रेमाकुलाया दृढतरपरिरंभेषु पर्वेन्दुमुख्याः
पार्वत्याश्चारुचामीकरवलयपदैरङ्कितं कान्तिशालि ।
तुङ्गं भोगाङ्गदाढ्यं सततमविहितं कर्म निर्मूलयेत्त-
द्दोर्मूलं निर्मलं यद्धृदि दुरितमपास्यार्जितं धूर्जटेर्वः ॥

ப்ரௌட ப்ரேமாகுலாயா த்ருடதர பரிரம்பேஷு
பர்வேந்து முக்யா:
பார்வத்யாஸ்சாரு சாமீகர வலய பதைரங்கிதம் காந்தி ஶாலி।
துங்கம் போகாங்கதாட்யம் ஸததமவிஹிதம் கர்ம
நிர்மூலயேத் தத்
தோர்மூலம் நிர்மலம் யத் ஹ்ருதி துரிதமபாஸ்யார்ஜிதம்
தூர்ஜடேர் வ: ॥

दृढतर – மிகவும் இறுக்கமான, **परिरंभेषु** – ஆலிங்கனங்களில், **प्रौढ**–அதிகமான, **प्रेमाकुलायाः** – அன்புடன் கூடியவளும், **पर्वेन्दुमुख्याः** – பூர்ணசந்திரனைப்போன்ற அழகு வாய்ந்த முகத்தையுடையவளுமான, **पार्वत्याः**–பார்வதியின், **चारु**–அழகிய, **चामीकरवलयपदैः**-தங்க வளையல்களின் அடிகளால், **अंकितं**-அடையாளம் செய்யப்பட்டதும், **कान्तिशालि**-மிகுந்த தேஜஸுடன் விளங்குகின்றதும், **तुङ्गं**-உயரமானதும் **भोगाङ्गदाढ्यं**-அரவங்களாகிய தோள்வளைகள் நிறைந்ததுமான, **तत्**–அந்த, **धूर्जटेः**-பரமேச்வரனுடைய, **निर्मलं**-மாசற்ற **दोर्मूलं**-கக்ஷப்பிரதேசம் உங்களுடைய, **हृदि** மனதில், **आर्जितं** சேமித்து வைக்கப்பட்ட, **दुरितं**-பாபத்தை, **अपास्य**-போக்கி விட்டு, **सततं**–எப்பொழுதும், **अविहितं कर्म**-நிஷித்தமான கார்யத்தை, **निर्मूलयेत्**–வேறுடன் களையட்டும்.

பார்வதீ தேவி பரமேசுவரனை அன்புடன் இறுகத் தழுவிக் கொள்ளும்பொழுது அவளுடைய ஸுவர்ணவளை கள் சிவபெருமானுடைய புஜங்களில் பதிகின்றன. அதனுல் அப்புஜங்கள் அடையாளம் செய்யப் பட்டவைகளாக விளங்குகின்றன. மேலும் சிறந்த நாகங்கள் அவருடைய புஜங்களைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளே அவருக்கு விலையுயர்ந்த தோள்வளைகளாகக் காணப் படுகின்றன.

இவ்வித மஹிமை பொருந்திய கக்ஷப்பிரதேசம், உங்க ளுடைய மனதிலுள்ள பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக் கட்டும். கோடிக்கணக்கான முற்பிறவிகளில் நாம் செய் துள்ள பாபங்கள் எல்லாம், நம் மனதில் மலைபோல் குவிந் துள்ளன. ஏற்கனவே பாபம் இருப்பதால்தான்; மேலும் மேலும் பாபச்செயல் புரிகிருன். புண்யம் உள்ளவன் நற் காரியம் செய்வான். நாம் செய்யும் புண்ய கர்மாக்களும் பாப கர்மாக்களும் முறையே ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுப்பதுடன், வாஸநாரூபமாக மனதில் இருந்து கொண்டு முறையே புண்யத்தையும், பாபத்தையும் செய்யத் தூண்டுகின்றன. பகவானுடைய கக்ஷத்யானத்தால் நம் பாபங்கள் எல்லாம் விலகவே மேலும் பாபச் செயல்களைப் புரியமாட்டோம். (16)

(அ) ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடக்க ஸ்படிக அணைபோல் விளங்கும் புஜங்களை வர்ணிக்கிருர் :—

कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता दिव इव कमितुः स्वर्गसिन्धोः प्रवाहाः
क्रान्त्यै संसारसिन्धोः स्फटिकमणिमहासंक्रमाकारदीर्घाः ।
तिर्यग्विष्कम्भभूतास्त्रिभुवनवसतेर्भिन्नदैत्येभदेहाः
बाहा वस्ता हरस्य द्रुतमिह निवहानंहसां संहरन्तु ॥ १७ ॥

கண்டாச்லேஷார்த்தமாப்தா: திவ இவ கமிது:
ஸ்வர்க ஸிந்தோ: ப்ரவாஹா:
க்ராந்த்யை ஸம்ஸார ஸிந்தோ: ஸ்படிகமணி மஹா
ஸங்க்ரமாகார தீர்கா: ।

திர்யக் விஷ்கம்ப பூதாஸ்த்ரிபுவந வஸதேர் பிந்ந தைத்யேப தேஹா:
பாஹா வஸ்தா ஹரஸ்ய த்ருதமிவ நிவஹாநம்ஹஸாம் ஸம்ஹரந்து ॥

कमितुः–அன்பரான பரமேச்வரனுடைய, **कण्ठाश्लेषार्थं**–கழுத்தைத் தழுவிக்கொள்வதற்காக, **दिवः**–ஆகாசத்திலிருந்து, **आप्ताः**–வந்த, **स्वर्गसिन्धोः**–ஆகாசகங்கையினுடைய, **प्रवाहाः इव (स्थिताः)** – பெருக்குகள் போலிருப்பவைகளும், **संसारसिन्धोः**–ஸம்ஸாரமாகிய கடலை, **क्रान्त्यै**–கடப்பதற்காக, **स्फटिकमणि**–படிகக்கற்களின், **महासंक्रमाकार**–பெரிய அணைகளின் உருவம்போல், **दीर्घाः**–நீண்டவைகளாயும், **त्रिभुवन-वसतेः**–மூன்று உலகங்களாகிய இல்லத்தின், **तिर्यग्विष्कम्भ-भूताः**-குறுக்கில் போடப்பட்ட தாழ்ப்பாள்கள் போன்றனவாயும், **भिन्न**-பிளக்கப்பட்ட, **दैत्येभ**-அரக்கர்களாகிய யானைகளின், **देहाः**–உடல்களையுடையவைகளாயும் விளங்குகின்ற **हरस्य**–சிவபெருமானுடைய, **ताः बाहाः**–அப்புஜங்கள், **द्रुतं**–விரைவில், **वः**–உங்களுடைய, **अंहसां**–பாவங்களின், **निवहान्**–குவியல்களை, **संहरन्तु**–நாசம் செய்யட்டும்.

தனது அன்பனுன சிவபெருமானை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்வதற்காக கங்காதேவி ஆகாசத்திலிருந்து வருகின்ருள். அவளுடைய நீர்ப் பெருக்குகளே பரமசிவனுடைய அழகிய புஜங்களாக விளங்குகின்றன; அப்புஜங்கள் ஸ்படிகங்கள்போல் காணப்படுகின்றன. அவைகள் பக்தர்களைத் தூக்கிவிடுகின்றன. ஆதலால் இவைகள் ஸம்ஸாரமெனும் கடலைக் கடப்பதற்காகக் கட்டுவித்த படிக அணைபோல் தோன்றுகின்றன. மேலும் இம்மூவுலகும் ஓர் பெரிய மாடிக் கட்டிடம் போன்றது. இதைக் காப்பதற்காகக் குறுக்கில் போடப்பட்ட தாழ்ப்பாள்கள் போல் பரமனுடைய புஜங்கள் அமைந்துள்ளன. இவைகள் மதங்கொண்ட அரக்கர்களாகிய யானைகளின் மத்தகங்களைப் பிளந்து உலகங்களைக் காக்கின்றன. இவைகள் உங்களுடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் உடனேயே அழித்து உங்கள் அனைவரையும் காத்தருளட்டும். (17)

பார்வதி தேவி பரமேசுவரனை அன்புடன் இறுகத் தழுவிக் கொள்ளும்பொழுது அவளுடைய ஸுவர்ணவளைகள் சிவபெருமானுடைய புஜங்களில் பதிகின்றன. அதனால் அப்புஜங்கள் அடையாளம் செய்யப் பட்டவைகளாக விளங்குகின்றன. மேலும் சிறந்த நாகங்கள் அவருடைய புஜங்களைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளே அவருக்கு விலையுயர்ந்த தோள்வளைகளாகக் காணப் படுகின்றன.

இவ்வித மஹிமை பொருந்திய கக்ஷப்பிரதேசம், உங்களுடைய மனதிலுள்ள பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கட்டும். கோடிக்கணக்கான முற்பிறவிகளில் நாம் செய்துள்ள பாபங்கள் எல்லாம், நம் மனதில் மலைபோல் குவிந்துள்ளன. ஏற்கனவே பாபம் இருப்பதால்தான், மேலும் மேலும் பாபச்செயல் புரிகிறான். புண்யம் உள்ளவன் நற்காரியம் செய்வான். நாம் செய்யும் புண்ய கர்மாக்களும் பாப கர்மாக்களும் முறையே ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுப்பதுடன், வாஸனாரூபமாக மனதில் இருந்து கொண்டு முறையே புண்யத்தையும், பாபத்தையும் செய்யத் தூண்டுகின்றன. பகவானுடைய கக்ஷித்யானத்தால் நம் பாபங்கள் எல்லாம் விலகவே மேலும் பாபச் செயல்களைப் புரியமாட்டோம். (16)

(அ) ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடக்க ஸ்படிக அணைபோல் விளங்கும் புஜங்களை வர்ணிக்கிறார் :—

कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता दिव इव कमितुः स्वर्गसिन्धोः प्रवाहाः

क्रान्त्यै संसारसिन्धोः स्फटिकमणिमहासंक्रमाकारदीर्घाः ।

तिर्यग्विष्कम्भभूतास्त्रिभुवनवसतेर्भिन्नदैत्येभदेहाः

बाहा वस्ता हरस्य द्रुतमिह निवहानंहसां संहरन्तु ॥ १७ ॥

கண்டாஶ்லேஷார்த்தமாப்தா: திவ இவ கமிது:
ஸ்வர்க ஸிந்தோ: ப்ரவாஹா:
க்ராந்த்யை ஸம்ஸார ஸிந்தோ: ஸ்படிகமணி மஹா
ஸங்க்ரமாகார தீர்கா: ।

திர்யக் விஷ்கம்ப பூதாஸ்த்ரிபுவந வஸதேர் பிந்ந
தைத்யேப தேஹா:
பாஹா வஸ்தா ஹரஸ்ய த்ருதமிஹ நிவஹாநம்ஹஸாம்
ஸம்ஹரந்து ॥

कमितुः–அன்பரான பரமேச்வரனுடைய, कण्ठाश्लेषार्थं–கழுத்தைத் தழுவிக்கொள்வதற்காக, दिवः–ஆகாசத்திலிருந்து, आप्ताः–வந்த, स्वर्गसिन्धोः–ஆகாசகங்கையினுடைய, प्रवाहाः इव (स्थिताः) – பெருக்குகள் போலிருப்பவைகளும், संसारसिन्धोः–ஸம்ஸாரமாகிய கடலை, क्रान्त्यै–கடப்பதற்காக, स्फटिकमणि–படிகக்கற்களின், महासंक्रमाकार–பெரிய அணைகளின் உருவம்போல், दीर्घाः–நீண்டவைகளாயும், त्रिभुवन-वसतेः–மூன்று உலகங்களாகிய இல்லத்தின், तिर्यग्विष्कम्भ-भूताः-குறுக்கில் போடப்பட்ட தாழ்ப்பாள்கள் போன்றனவாயும், भिन्न-பிளக்கப்பட்ட, दैत्येभ-அரக்கர்களாகிய யானைகளின், देहाः–உடல்களையுடையவைகளாயும் விளங்குகின்ற हरस्य–சிவபெருமானுடைய, ताः बाहाः–அப்புஜங்கள், द्रुतं–விரைவில், वः–உங்களுடைய, अंहसां–பாவங்களின், निवहान् குவியல்களை, संहरन्तु–நாசம் செய்யட்டும்.

தனது அன்பனை சிவபெருமானை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்வதற்காக கங்காதேவி ஆகாசத்திலிருந்து வருகின்றாள். அவளுடைய நீர்ப் பெருக்குகளே பரமசிவனுடைய அழகிய புஜங்களாக விளங்குகின்றன; அப்புஜங்கள் ஸ்படிகங்கள்போல் காணப்படுகின்றன. அவைகள் பக்தர்களைத் தூக்கிவிடுகின்றன. ஆதலால் இவைகள் ஸம்ஸாரமெனும் கடலைக் கடப்பதற்காகக் கட்டுவித்த படிக அணைபோல் தோன்றுகின்றன. மேலும் இம்மூவுலகும் ஓர் பெரிய மாடிக் கட்டடம் போன்றது. இதைக் காப்பதற்காகக் குறுக்கில் போடப்பட்ட தாழ்ப்பாள்கள் போல் பரமனுடைய புஜங்கள் அமைந்துள்ளன. இவைகள் மதங்கொண்ட அரக்கர்களாகிய யானைகளின் மத்தகங்களைப் பிளந்து உலகங்களைக் காக்கின்றன. இவைகள் உங்களுடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் உடனேயே அழித்து உங்கள் அனைவரையும் காத்தருளட்டும். (17)

(அ) பகவானுடைய மார்பு வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

रक्षोवक्षोविफालं स्मरहरवनिताऽक्षीणवक्षोजकान्तं
वक्षो निक्षिप्तमालं मलयजमिलितोद्भासिभस्मोक्षितं यत् ।
क्षिप्रं तद्रूक्षचक्षुःश्रुतिगणफणरत्नौघभाभीक्ष्णशोभं
युष्माकं शश्वदेनः स्फटिकमणिशिलामण्डलाभं क्षिणोतु ॥

ரக்ஷோ வக்ஷோ விபாலம் ஸ்மரஹர வனிதா ऽ க்ஷீண
வக்ஷோஜ காந்தம்
வக்ஷோ நிக்ஷிப்த மாலம் மலயஜ மிலிதோத்பாஸி
பஸ்மோக்ஷிதம் யத் ।
க்ஷிப்ரம் தத் ரூக்ஷ சக்ஷு : ச்ருதி கண பண
ரத்னௌக பாபீக்ஷ்ண ரோபம்
யுஷ்மாகம் ரச்வதேந : ஸ்படிக மணி ஷிலா
மண்டலாபம் க்ஷிணோது ॥

रक्षोवक्षोविफालं-அரக்கர்களின் மார்பைப் பிளக்கின்றதாயும், **स्मरहर** - மன்மதனை எரித்த பரமேச்வரனுடைய, **वनिता**-மனைவியான பார்வதிதேவியின், **अक्षीण** - பருத்த, **वक्षोजकान्तं**-ஸ்தனங்களால் மனோஹரமானதாயும், **निक्षिप्तमालं**-அணிந்து கொள்ளப்பட்ட ரத்னமாலைகளை உடையதாயும், **मलयजमिलितोद्भासि** - சந்தனக்குழம்புடன் சேர்ந்து விளங்குகின்ற, **भस्मोक्षितं**-விபூதியால் பூசப்பட்டதாயும், **यत् वक्षः**-யாதொரு மார்பு உள்ளதோ, **रूक्ष**-கொடிய, **चक्षुः श्रुति**-பாம்புகளின், **गण**-கூட்டங்களுடைய, **फण**-படங்களிலுள்ள **रत्नौघ**-ரத்னக்கூட்டங்களின், **भा**-ஒளியால், **अभीक्ष्ण**-மிகுந்த **शोभं**-அழகு வாய்ந்ததும், **स्फटिकमणिशिला**-ஸ்படிகமணிகளின், **मण्डलाभं** - மண்டலத்தைப் போல் விளங்குகின்றதுமான, **तत् वक्षः**-அம்மார்பு, **शश्वत्**-அடிக்கடி, **युष्माकं**-உங்களுடைய, **एनः**-பாபத்தை, **क्षिप्रं**-விரைவாக, **क्षिणोतु**-நாசம் செய்யட்டும்.

பரமசிவனுடைய மார்பு மிகவும் விசாலமானது. சிவபெருமான் அரக்கர்களுடன் மல்யுத்தம் செய்யும்பொழுது அது அவர்களுடைய மார்புகளைப் பிளந்து அவர்களை அழிக்கின்றது. பார்வதிதேவி பரமேச்வரனை இறுகத் தழுவிக்கொள்ளும்பொழுது அவளுடைய கொங்கைகள் அவரது மார்பில் படிகின்றன. அதனால் அவரது மார்பு மிகவும் அழகுபெறுகின்றது. அந்தக் கொங்கைகளில் பூசியுள்ள சந்தனம் பகவானுடைய மார்பில் உள்ள விபூதியுடன் கலந்து மிகுந்த வாஸனையுடன் காட்சியளிக்கிறது. மேலும் சிவபெருமான் ரத்னஹாரங்களைத் தமது மார்பில் அணிந்துகொண்டிருக்கின்றான். அவைகளின் ஒளிகள் அவரது மார்பை மிகவும் பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. மிகக் கொடிய ஸர்ப்பங்கள் அவருடைய மார்பைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் படங்களில் சிறந்த ரத்னங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் ஒளியால் பரமேச்வரனுடைய மார்பு மிகவும் பிரகாசிக்கின்றது. ஸ்படிகக் கற்களின் மண்டலம்போன்ற அம்மார்பு உங்களுடைய பாபங்கள் அனைத்தையும் அடிக்கடி அழிக்கட்டும். (18)

(அ) பாற்கடல்போல் விளங்கும் பரமேசனுடைய உதரம் (வயிறு) வர்ணிக்கப்படுகிறது:—

मुक्तामुक्ते विचित्राकुलवलिलहरीजालशालिन्यवाञ्च-
न्नाभ्यावर्ते विलोलद्भुजगवरयुते कालशत्रोर्विशाले ।
युष्मच्चित्तत्रिधामा प्रतिनवरुचिरे मन्दिरे कान्तिलक्ष्म्याः
शेतां शीतांशुगौरे चिरतरमुदरक्षीरसिन्धौ सलीलम् ॥ १९ ॥

முக்தாமுக்தே விசித்ராகுல வலிலஹரீ ஜால ஶாலிந்யவாஞ்ச-
ந்நாப்யாவர்தே விலோலத் புஜகவர யுதே கால ஶத்ரோர் விஶாலே ।
யுஷ்மச்சித்த த்ரிதாமா ப்ரதிநவ ருசிரே மந்திரே காந்திலக்ஷ்ம்யா:
ஶேதாம் ஶீதாம்ஶு கௌரே சிரதரமுதர க்ஷீரஸிந்தௌ ஸலீலம் ||

मुक्तामुक्ते-ஹாரத்திலுள்ள முத்துக்களுடன் கூடியதும், विचित्र-அதிசயமாயும், आकुल - நெருங்கியதுமான, वलि-மடிப்புகளின், लहरीजाल-காந்திப் பெருக்குகளால், शालिनि-விளங்குகின்றதும், अवाञ्चन्- இடதுபுறம் பிரிகின்ற, नाभ्यावर्त -தொப்புளாகிய சுழலையுடையதும், विलोलत् - அசைந்து கொண்டிருக்கின்ற, भुजगवरयुते-சிறந்த ஸர்ப்பங்களுடன் கூடியதும், विशाले-விசாலமானதும், प्रतिनवरुचिरे - ஒவ்வொரு விநாடியும் புதியதும் மனோஹரமானதும், कान्ति-लक्ष्म्याः-பிரகாசமாகிற லக்ஷ்மிக்கு, मन्दिरे - இருப்பிடமானதும், शीतांशुगौरे-சந்திரனைப்போல் வெளுப்பாகவும் உள்ள, कालशत्रोः-காலனை யழித்த சிவபெருமானுடைய, उदरक्षीर-सिन्धौ-வயிறாகிய பாற்கடலில், युष्मत्-உங்களுடைய, चित्त-त्रिधामा-மனமாகிய கங்கை, सलीलं-உல்லாசமாக, चिरंतरं-வெகுகாலம், शेताम्-பள்ளிகொண்டிருக்கட்டும்.

இங்கு பரமேச்வரனுடைய வயிற்றைப் பாற்கடலாக உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பாற்கடலில் சிறந்த நல்முத்துகள் விளைகின்றன. பரமேச்வரன் தனது கழுத்தில் நீண்ட முத்துமாலைகளை அணிந்துகொண்டிருக்கிறான். அவைகளின் முத்துக்கள் அவனுடைய வயிற்றின் மேல் படிந்து அதை அழகுபடுத்துகின்றன. சமுத்திரம் ஒவ்வொரு நிமிடமும் எழுகின்ற அலைகளால் பார்ப்பவர்களின் கண்களைக் கவருகின்றது. அதுபோலவே பரமேச்வரனுடைய வயிற்றிலும் அலைகள் போன்ற மூன்று மடிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சமுத்திரத்தில் பெருஞ்சுழல்கள் உண்டாகின்றன. அதேமாதிரி பரமேச்வரனுடைய நாபியும் இடதுபக்கமாகச் செல்லும் சுழல் போல் விளங்குகின்றது. பாற்கடலில் பல அரவங்கள் நீந்தி விளையாடுகின்றன. பரமேச்வரனுடைய வயிற்றிலும் பல பாம்புகள் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. பாற்கடல் மிகவும் பரந்து எங்கும் வியாபித்துள்ளது. பரமேச்வரனுடைய வயிறும் விசாலமானது. பாற்கடல்போல் பரமசிவனது வயிறும் பார்ப்பவர்களின் உள்ளத்தை ஒவ்வொரு விநாடியும் மகிழ்விக்கின்றது.

பாற்கடலில் மகாலக்ஷ்மி தோன்றினள். ஆதலால் அது அவளுக்குப் பிறப்பிடமாய் அமைந்துள்ளது. அதேமாதிரி சிவபெருமானுடைய வயிறும் அழகுத்தெய்வத்தின் திருக் கோவிலாகக் காணப்படுகிறது. பாற்கடலைக் கடையும் பொழுது அதிலிருந்து சந்திரன் தோன்றினன். அதனல் அக்கடல் மிகவும் வெண்மையாக விளங்குகிறது. இங்கு சிவபெருமானது வயிறும் சந்திரனைப்போல் வெண்மையாகத் தோன்றுகின்றது. பக்தனுடைய மனமோ கங்காஜலம் போல் மாசற்றது. எவ்வாறு கங்கை நீர் கடலில் கலக்கின்றதோ அவ்வாறே பக்தனுடைய மனமும் பரமேச்வரனுடைய வயிற்றில்போய் ஒன்றுபட்டுவிடுகின்றது. கங்கா ஜலம் ஸமுத்திரத்துடன் சேர்ந்தவுடன் மறுபடி பிரிக்க முடியாதபடி ஸமுத்திர ஜலத்துடன் ஒன்ருகிவிடுகிறது. அதுபோல பகவானுடைய உதரத்தைத் தீவ்ரமாக தியானம் செய்யும் பக்தனுடைய மனம் பகவத் ஸ்வரூபத்தில் கலந்துவிடுகிறது. அதனல் அவன் பரம ஸுகத்தை அனுபவிக்கிருன். (19

(அ) புலித்தோல் கட்டிய பரமசிவனுடைய இடுப்பு வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

वैयाघ्री यत्र कृत्तिः स्फुरति हिमगिरेर्विस्तृतोपत्यकान्तः
सान्द्रावश्यायमिश्रा परित इव वृता नीलजीमूतमाला ।
आबद्धाहीन्द्रकाञ्चीगुणमतिपृथुलं शैलजाक्रीडभूतं
तद्वो निःश्रेयसे स्याज्जघनमतिघनं बालशीतांशुमौलेः ॥

வையாக்ரீ யத்ர க்ருத்தி: ஸ்புரதி ஹிமகிரேர் விஸ்த்ருதோபத்யகாந்த:
ஸாந்த்ராவச்யாய மிச்ரா பரித இவ வ்ருதா நீல ஜீமூத மாலா ।
ஆபத்தாஹீந்த்ர காஞ்சீ குணமதிப்ருதுலம் சைலஜாக்ரீட பூதம்
தத்வோ நி:ஶ்ரேயஸே ஸ்யாஜ்ஜகநமதிகநம் பால ஶீதாம்ஶுமௌளே: ॥

यत्र-எந்த பரமேச்வரனுடைய இடுப்பில், **वैयाघ्री कृत्तिः**- புலித்தோல், **हिमगिरेः**-இமயமலையினுடைய, **विस्तृत** விசால மான, **उपत्यकान्तः** - தாழ்வரையினுள், **सान्द्रावश्यायमिश्रा**- அடர்த்தியான பனியுடன்கூடிய, **परितः**-நான்கு பக்கங் களிலும், **वृता**-சூழ்ந்துள்ள, **नीलजीमूतमाला इव**-நீலமேகத் தின் வரிசைபோல, **स्फुरति**-விளங்குகிறதோ, **आबद्धाहीन्द्र- काञ्चीगुणं**-கட்டப்பட்ட பாம்புகளாகிய இடைப்பட்டையை உடையதும், **अतिपृथुलं** - மிகவும்பெரியதாயும், **शैलजा**- பார்வதி தேவிக்கு, **आक्रीडभूतं**-விளையாடும் உத்யானமாக அமைந்ததும், **अतिघनं**-மிகவும் அடர்ந்ததுமான, **बालशीतांशु- मौलेः**-இளம்பிறைச் சந்திரனைத் தலையில்கொண்ட சிவபெரு மானுடைய, **तत्**-அந்த, **जघनं**-இடுப்பு, **वः**-உங்களுக்கு, **निःश्रेयसे**-மோக்ஷத்தையளிப்பதற்காக, **स्यात्**-இருக்கட்டும்.

சிவபெருமான் தன்னுடைய இடுப்பில் புலித்தோலைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அத்தோலில் அழகிய புள்ளிகள் அமைந்துள்ளன. இதனால் அது இமயமலையின் தாழ் வரைகளில் படிந்துள்ள நீலமேக மண்டலம்போல் விளங்கு கின்றது. இமயமலையின் கனத்த பனித் துளிகள் மேக மண்டலங்களில் படிவதால் அவைகள் புள்ளிகள் பதிந்த புலித் தோலைப் போல் காணப்படுகின்றன. இடையிலுள்ள ஆடையை அவர் பாம்புகளாகிய அரை நாண் கயிற்றால் இறுகக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். மிகவும் விசாலமான இடுப்பு மலைமகள் விளையாடுவதற்கு உகந்த ஓர் அழகிய தோட்டம் போல் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு விளங்கும் இடுப்பு உங்கள் எல்லோருக்கும் மோக்ஷத்தை அளிக்கட்டும்.

(அ) மூவுலகங்களுக்கும் ஆதாரமான ஊருக்களின் (துடைகளின்) வர்ணனை :—

पृष्ठावष्टम्भभूतौ पृथुतरजघनस्येव नित्यं त्रिलोक्याः
सम्यग्वृत्तौ सुरेन्द्रद्विरदवरकरोदारकान्तिं दधानौ ।
साराबूरू पुरारेः प्रसभमरिघटाघस्मरौ भस्मशुभ्रौ
भक्तैरत्यार्द्रचित्तैरधिकमवनतौ वाञ्छितं वो विधत्ताम् ॥

புஷ்டாவஷ்டம்ப பூதௌ ப்ருதுதர ஜகநஸ்யேவ
நித்யம் த்ரிலோக்யா:
ஸம்யக் வ்ருத்தௌ ஸுரேந்த்ர த்விரதவர கரோதார
காந்திம் ததானௌ|
ஸாராவூரு புராரே: ப்ரஸபமரிகடா கஸ்மரௌ
பஸ்ம சுப்ரௌ
பக்தைரத்யார்த்ர சித்தைரதிகமவநதௌ
வாஞ்சிதம் வோ விதத்தாம் ||

पृथुतर-மிகவும் பெரிய, जघनस्य इव-இடுப்புக்குப்போல், नित्यं-எப்பொழுதும், त्रिलोक्याः-தன் வயிற்றுக்குள் இருக்கும் மூன்று உலகங்களுக்கும், पुष्टावष्टम्भभूतौ-உறுதியான தாங்கும் தூண்களாகவிளங்குகின்றவைகளாயும், सम्यग्वृत्तौ நன்ருக உருண்டையானவைகளாயும், सुरेन्द्र-தேவேந்திரனுடைய, द्विरदवर-சிறந்த யானையாகிய ஐராவதத்தின், कर-துதிக்கையைப்போல், उदारकान्ति-சிறந்த அழகை, दधानौ-தரிக்கின்றவைகளாயும், सारौ - சிறப்புற்றவைகளாயும், प्रसभं-பலாத்காரமாக, अरिघटा-பகைவர்களின் கூட்டத்தை, घस्मरौ-நாசம் செய்கின்றவைகளாயும், भस्मशुभ्रौ-விபூதியால் வெளுப்பானவைகளாயும், अत्यार्द्रचित्तैः-பக்திவெள்ளத்தால் மிகவும் நனைந்த மனதையுடைய, भक्तैः-பக்தர்களால், अधिकं-மிகவும், अवनतौ-வணங்கப்பட்டவைகளாயுமுள்ள, पुरारेः-திரிபுரர்களைக் கொன்ற சிவபெருமானுடைய, ऊरू - இரு தொடைகளும், वः - உங்களுக்கு, वाञ्छितं - விரும்பிய பொருளை, विधत्ताम्-கொடுக்கட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய இருதொடைகளும் மிகுந்த பலம் வாய்ந்தவை. அவைகள் அவருடைய இடுப்பைப்போல், விசாலமான வயிற்றையும் தாங்கி நிற்கின்றன. அவருடைய வயிற்றில் மூவுலகும் வீற்றிருக்கின்றன. இம்மூவுலகும் மூன்று மாடிகளுள்ள ஓர் பெரிய கட்டிடம்போல் அமைந்துள்ளது. இதைத்தாங்க மிக்க வலுவுள்ள தூண்கள் இன்றியமையாதவை. பரமேச்வரனுடைய தொடைகளே இத்தூண்கள். இவைகள் மிகவும் உருண்டு திரண்டு

தேவேந்திரனுடைய யானையாகிய ஐராவதத்தின் துதிக்கை போல் அழகாக விளங்குகின்றன. இவைகள் சத்ருக்களின் கூட்டத்தை யெல்லாம் நசுக்கும் சக்தி வாய்ந்தவைகள். இவைகளின் மேல் விபூதி பூசப்பட்டிருப்பதால் இவைகள் மிகவும் வெளுப்பாகத் தோன்றுகின்றன. பக்தர்கள் மிகுந்த ப்ரேமையுடன் இவைகளை வணங்கித் துதிக்கின்றனர். இவ்வாறு தோன்றும் இவ்விரு தொடைகளும் உங்களுடைய அபீஷ்டங்களை எல்லாம் ஈந்தருளட்டும். (21)

(அ) சந்திர மண்டலம் போன்ற கால் முட்டுக்களை வர்ணிக்கிறார்:—

आनन्दायेन्दुकान्तोपलरचितसमुद्गायिते ये मुनीनां
चित्तादर्शं निधातुं विदधति चरणे ताण्डवाकुञ्चनानि ।
काञ्चीभोगीन्द्रमूर्ध्नां प्रतिमुहुरुपधानायमाने तदानीं
शश्वत्स्तामन्तकारेर्द्युतिविजितसुधाभानुनी जानुनी वः ॥

ஆநந்தாயேந்துகாந்தோபல ரசித ஸமுத்காயிதே யே முநீநாம்
சித்தாதர்ஶம் நிதாதும் விதததி சரணே தாண்டவா குஞ்சநாநி ।
காஞ்சீ போகீந்த்ர மூர்த்நாம் ப்ரதிமுஹுருபதாநாய மாநே ததாநீம்
ஶஶ்வத் ஸ்தாமந்தகாரேர் த்யுதி விஜித ஸுதாபாநுநீ ஜாநுநீ வ: ॥

मुनीनां—முனிவர்களின், **चित्तादर्शं**—மனம் என்னும் கண்ணாடியை, **निधातुं**—வைப்பதற்கு, **इन्दुकान्तोपल**-சந்திரகாந்தக் கல்லினால், **रचित**-செய்யப்பட்ட, **समुद्गायिते**—சம்புடம்போல் விளங்குகின்ற, **ये**—எந்த கால் முட்டுகள், **चरणे**—கால், **ताण्डवाकुञ्चनानि**—தாண்டவமென்னும் நடனத்தில் வளைவுகளை, **विदधति सति**—செய்யும்பொழுது, **तदानीं**—அச்சமயம் மட்டும், **काञ्ची**—கடிஸூத்ரமாக விளங்கும், **भोगीन्द्र**—சிறந்த பாம்புகளின், **मूर्ध्नां**—தலைகளுக்கு, **प्रतिमुहुः**—அடிக்கடி, **उपधानायमाने** தலையணைகளாக ஆகின்றனவோ, **द्युति**—காந்தியால், **विजित**

–ஜயிக்கப்பட்ட, **सुधाभानुनी**–சந்திரனையுடைய, **ते**–அந்த, **अन्तकारेः**–காலனைக்கொன்ற பரமசிவனுடைய, **जानुनी**–கால் முட்டுகள், **शश्वत्**–எப்பொழுதும், **वः**–உங்களுக்கு, **आनन्दाय**–சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதற்காக, **स्ताम्**–இருக்கட்டும்

பரமேச்வரனுடைய கால் முட்டுக்கள் மிகவும் அழகுள்ளவை. அவை பக்தர்களின் மனம் என்னும் கண்ணாடியை வைப்பதற்கு சந்திரகாந்தக்கல்லால் செய்யப்பட்ட பேழை போன்று விளங்குகின்றன. பரமேச்வரன் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தாண்டவமாடும்பொழுது தன்னுடைய கால்களை உயரத்தூக்குகின்ருன். அப்பொழுது முழங்கால்கள் மாறி மாறி இடுப்பிற்கு மேல் தூக்கப்படுகின்றன. அவ்வமயம் பரமேச்வரனுடைய இடுப்பில் கட்டப்பட்டுள்ள ஸர்ப்பங்களின் தலைகள் அவற்றின் மேல் படுகின்றன. அப்பொழுது அவைகள் அப்பாம்புகளுக்குத் தலையணிபோல் விளங்குகின்றன. இவைகள் தங்களுடைய காந்தியால் பூர்ணசந்திரனையும் வெல்கின்றன. இவ்வாறு தோன்றும் பரமேச்வரனுடைய கால் முட்டுகள் உங்களுக்கு என்றென்றும் மகிழ்ச்சி அளிக்கட்டும். (22)

(அ) முழங்கால்களை வர்ணிக்கிருர்:—

मञ्जीरीभूतभोगिप्रवरगणफणामण्डलान्तर्नितान्त-
व्यादीर्घानर्घरत्नद्युतिकिसलयिते स्तूयमाने द्युसद्भिः ।
बिभ्रत्यौ विभ्रमं वः स्फटिकमणिदृषद्दण्डवद्भासिते ये
जङ्घे शङ्खेन्द्रशुभ्रे भृशमिह भवतां मानसे शूलपाणेः ॥

மஞ்ஜீரீபூத போகி ப்ரவர கண பணா மண்டலாந்தர் நிதாந்த
வ்யாதீர்கானர்க ரத்ந த்யுதி கிஸலயிதே ஸ்தூயமானே
த்யுஸத்பி : ।
பிப்ரத்யௌ விப்ரமம் வ : ஸ்படிக மணி த்ருஷத் தண்டவத்
பாஸிதே யே
ஜங்கே ஶங்கேந்த்ர ஶுப்ரே ப்ருஶமிஹ பவதாம்
மானஸே ஶூல பாணே: ॥

ये–எந்த முழங்கால்கள், मञ्जीरीभूत–கால் சிலம்புகளாக விளங்குகின்ற, भोगिप्रवरगण–சிறந்த ஸர்ப்பக்கூட்டங்களுடைய, फणामण्डल–வட்டமான படங்களின், अन्तः–நடுவில் नितान्त–மிகவும், व्यादीर्घ–நீண்டவைகளான, अनर्घ–விலை உயர்ந்த, रत्नद्युति–ரத்னங்களின் ஒளியால், किसलयिते–துளிர்களுடன் கூடியவைபோலத் தோன்றுகின்றவைகளாயும், द्युसद्भिः–தேவர்களால், स्तूयमाने–புகழப்படுகின்றவைகளாயும் विभ्रमं–அழகை, बिभ्रत्यौ–தாங்குகின்றவைகளாயும், स्फटिकमणिदृषद्–படிகக்கல்லின், दण्डवत्–தண்டம்போல், भासिते–பிரகாசிக்கின்றவைகளாயும், शंखेन्द्र – சிறந்த சங்குபோல், शुभ्रे–வெளுப்பானவைகளாயும் இருக்கின்றனவோ, ते–அந்த शूलपाणेः–சூலமென்ற ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய சிவபெருமானுடைய, जङ्घे–முழங்கால்கள், इह–இங்கு, वः मानसे–உங்களுடைய மனதில், भूशं–அதிகமாக, भवताम्–இருக்கட்டும்.

சிவபெருமான் நடனகலாவல்லவர். நடனமாடுவதற்காக அவர் தன்னுடைய கால்களில் பாம்புகளாகிய சிலம்புகளை அணிந்து கொண்டிருக்கிறார். அப் பாம்புகளின் படங்களில் சிறந்தரத்னங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் ஒளி நிறைந்த கதிர்கள் அவருடைய முழங்கால்கள் மீது படிகின்றன. அதனால் அவைகள் அழகிய துளிர்களுடன் கூடியவைகள் போல் விளங்குகின்றன. இவைகள் தேவலோகத்தில் வாழும் தேவர்களால் புகழப்படுகின்றன. இவைகள் படிகம் என்னும் மணியால் செய்யப்பட்டவைகள் போல் தோன்றுகின்றன. சிறந்த சங்குகள் போல் மிகவும் வெளுப்பாகக் காணப்படுகின்ற சிவபெருமானுடைய இம்முழங்கால்கள் உங்களுடைய மனதில் என்றும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கட்டும். (23)

(அ) யோகிகள் தியானிக்கும் பாதாக்ரங்களின் (கால் நுனிகளின்) வர்ணனை :-

अस्तोकस्तोत्रशस्तैरपचितिममलां भूरिभावोपहारैः
कुर्वद्भिः सर्वदोच्चैर्मुनिभिरभिवृतौ धर्मविद्देवलाद्यैः ।

सम्यक्संपूज्यमानौ हृदयसरसिजे मानसे युष्मदीये
शर्वस्य क्रीडतां तौ प्रपदवरबृहत्कच्छपावच्छभासौ ॥ २४ ॥

அஸ்தோக ஸ்தோத்ர ஶஸ்தைரபசிதிமமலாம்
பூரி பாவோபஹாரை :
குர்வத்பி : ஸர்வதோச்சைர் முனிபிரபிவ்ருதௌ
தர்மவித் தேவலாத்யை : |
ஸம்யக் ஸம்பூஜ்யமானௌ ஹ்ருதய ஸரஸிஜே மானஸே
யுஷ்மதீயே
ஶர்வஸ்ய க்ரீடதாம் தௌ ப்ரபதவர ப்ருஹத் கச்சபாவச்ச
பாஸௌ ॥

अस्तोक-அதிகமான, स्तोत्र-துதிகளால், शस्तैः-போற்றப் பட்டவர்களாயும், भूरि-மிகுந்த, भाव-பாவனையாகிற, उप-हारैः-திரவ்யங்களால், अमलां-மாசற்ற, अपचितिं-பூஜையை, सर्वदा-எப்பொழுதும், उच्चैः-அதிகமாக, कुर्वद्भिः-செய்கின்ற வர்களாயும் உள்ள, मुनिभिः-முனிவர்களால், परिवृतौ-சூழப் பட்டவைகளாயும், धर्मवित्-தர்மத்தையறிந்த, देवलाद्यैः-தேவலர் முதலியவர்களால், हृदयसरसिजे - ஹிருதயமாகிய தாமரையில், सम्यक्-நன்ருக, संपूज्यमानौ-பூஜிக்கப்படுகின்ற வைகளாயும், अच्छभासौ-நல்ல ஒளியுடன் கூடியவைகளா யும் உள்ள, तौ-அந்த, शर्वस्य-பரமேச்வரனுடைய, प्रपद्-பாதங்களின் முன் பாகங்களாகிய, वर-சிறந்த, बृहत्कच्छपौ-பெரிய ஆமைகள், युष्मदीये-உங்களுடைய, मानसे-மனதில் क्रीडताम्-விளையாடட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய முன் பாதங்கள் ஆமைகள் போல் அழகாக விளங்குகின்றன. அவைகள் மிகுந்த பிரகாசத்தை உடையவைகள். தர்மத்தை நன்கு அறிந்த தேவலர் போன்ற மாமுனிவர்கள் அத்திருப்பாதங்களைத் தங்களு டைய ஹ்ருதய கமலங்களில் இறுத்தி வழிபடுகிருர்கள். மேலும் மிகுந்த புகழ் வாய்ந்த தபஸ்விகள் அத்திருப்பாதங் களைச்சுற்றி அமர்ந்து மானஸ பூஜை செய்கிருர்கள். எல்லா உபசாரங்களையும் மன்தாலே பாவனை செய்து ஸமர்ப்பணம்

செய்கிறார்கள். சரீரத்தாலும் வாக்காலும் செய்யப்படும் பூஜைகளைக்காட்டிலும் மனதால் செய்யப்படும் பூஜையே சாலச்சிறந்தது. தூய்மை வாய்ந்தது. பன்மடங்கு பலன் தரவல்லது. இத் திருப்பாதங்களாகிய ஆமைகள் உங்களுடைய மன்மாகிய மானஸ ஸரோவரத்தில் உல்லாஸ மாக விளையாடட்டும்.

இங்கு பரமேச்வரனுடைய பாதங்களின் முன்பாகங் களை ஆமைகளாக உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக் கின்றது. ஆமைகள் பெரிய தடாகங்களில் உல்லாஸமாக விளையாடுகின்றன. அதுபோல இவ்வாமைகளும் பக்தர் களின் மனமாகிய தடாகத்தில் விளையாடவேண்டும். மானஸம் என்ற சொல் இரு பொருள் கொண்டது. அதற்கு மனது, மானஸஸரஸ் என்று இருபொருள்கள். இங்கு பக்தர் மனதே ஸரோவரம் பரமேச்வரனின் பாதங்களின் முன் பாகங்களே ஆமைகள். இவ்வாறு இருபொருள் கொண்டு மானஸம் என்ற சொல் கூறப்பட்டிருப்பதால் இங்கு சிலேஷை என்ற அணி அமைந்துள்ளது. மேலும் இங்கு எவ்வாறு ஆமைகள் உல்லாஸமாகத் தாமரைகள் நிறைந்த தடாகத்தில் விளையாடுகின்றனவோ அதேபோல பக்தர் களுடைய மனமாகிய தடாகத்திலும் பரமேச்வரனுடைய பாதங்கள் ரமிக்கட்டும் என்ற உவமையும் த்வனிக்கின்றது. பரமேச்வரனுடைய கால்களில் கச்சப ரேகைகள் விளங்கு கின்றன என்பது இதன் கருத்து. இவ்வாறு சிறந்த ஸாமுத்ரிகாலக்ஷணம் வாய்ந்த பரமேச்வரனுடைய பாதகம லங்களை த்யானித்து வழிபடுகின்றவர்களுக்குச் சகல சிரேயஸ்ஸும் உண்டாகும் என்பது திண்ணம். (24)

(அ) ராவணன் கர்வத்தை அகற்றிய கால்விரல்களைத் துதிக்கிறார் :—

याः स्वस्यैकांशपातादतिबहुलगलद्रक्तवक्त्रप्रणुन्न-
प्राणं प्राक्रोशयन्प्राङ्निजमचलवरं चालयन्तं दशास्यम् ।
पादांगुल्यो दिशन्तु द्रुतमयुगदृशः कल्मषप्लोषकल्याः
कल्याणं फुल्लमाल्यप्रकरविलसिता वः प्रणद्धाहिवल्यः ॥ २५ ॥

யா: ஸ்வஸ்யைகாம்ஶ பாதாததிபஹுல கலத் ரக்த வக்த்ர
ப்ரணுன்ன
ப்ராணம் ப்ராக்ரோஶயந் ப்ராங் நிஜமசலவரம் சாலயந்தம்
தஶாஸ்யம் ।
பாதாங்குள்யோ திஶந்து த்ருதமயுகத்ருஶ: கல்மஷ
ப்லோஷ கல்யா:
கல்யாணம் புல்லமால்ய ப்ரகர விலஸிதா: வ:
ப்ரணத்தாஹிவல்ய: ॥

या: – எந்த விரல்கள் **प्राक्**– முன் ஒரு சமயம் **निज**– தன்னுடைய **अचलवरं**– சிறந்த மலையாகிய கைலயங்கிரியை **चालयन्तं**– அசைக்கின்ற **दशास्यं**– பத்து முகங்களையுடைய இராவணனை **स्वस्य**– தன்னுடைய **एकांशपातात्**– ஒரு பாகத்தை அழுத்துவதால் **अतिबहुल**– மிகவும் அதிகமாக **गलत्**– பெருகுகின்ற **रक्त**– இரத்தத்தையுடைய **वक्त्र**– முகங்களிலிருந்து **प्रणुन्न**– வெளியேறுகின்ற **प्राणं**– உயிரையுடையவனாக **प्राक्रोशयन्**– கதறச் செய்தனவோ, **कल्मष**– பாவங்களை **प्लोष**– எரிப்பதில் **कल्या:** - சக்திவாய்ந்தவைகளாயும் **फुल्ल** – மலர்ந்த **माल्यप्रकर**- மலர் மாலைகளின் கூட்டங்களால் **विलसिता:** – விளங்குகின்றவைகளாயும் **प्रणद्ध**– கட்டப்பட்ட **अहिवल्य:** – கொடிகள் போன்ற பாம்புகளையுடையவைகளாயும் உள்ள **अयुगदृश:** – மூன்று கண்களை உடைய பரமேச்வரனுடைய **पादांगुल्य:** – (அந்த) கால்விரல்கள் **द्रुतं**– விரைவில் **व:** – உங்களுக்கு **कल्याणं**– நன்மையை **दिशन्तु**– அளிக்கட்டும்.

முன் ஒரு சமயம் இராவணன் குபேரனை வென்றுவிட்டு திரும்பும்பொழுது சிவபெருமான் வசித்துவரும் கைலயங்கிரியையும் தூக்கிக்கொண்டு செல்லமுயன்றான். அவன் தன்னுடைய இருபது புஜங்களாலும் அம்மலையைப் பெயர்க்கத் துவங்கினான். அப்பொழுது அம்மலை நடுங்கிற்று. அதையறிந்த பரமேச்வரன் அவனுடைய கர்வத்தை ஒடுக்க எண்ணித் தன் கால்விரல்களின் ஓர் பாகத்தை அம்மலை மீது மெதுவாக அழுத்தினார். அதனால் அவனது புஜங்கள் எல்லாம் நொறுங்கின, அவனது வாய்

களிலிருந்து குருதி வெள்ளம் பெருகிற்று. அவனது உயிரும் உடலைவிட்டு நீங்க ஆரம்பித்தது. அவனும் சொல்லொணுத் துயருற்று ஓலமிட்டழுதான். பிறகு கர்வம் நீங்கி சிவனைத்துதித்து அவர் அருள் பெற்ருன். சிவபெருமானுடைய கால்விரல்கள் அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவை. அவைகள் பக்தர்களின் பாவங்களனைத்தையும் சுட்டுச்சாம்பலாக்கும் திறமை பெற்றவை. அவைகளைக் கொடிகள் போன்ற அரவங்கள் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பரம பக்தர்கள் பரமேச்வரனுடைய பாத கமலங்களை வழிபடுவதற்காகப் போடப்படும் மலர்மாலைகள் அவைகள் மீது படிந்து கிடக்கின்றன. இவ்வாறு விளங்கும் முக்கண்ணனுடைய கால்விரல்கள் உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை தந்தருளட்டும். (25)

(அ) நீலக்ரீவரின் பாத நகச்ரேணி வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

प्रह्वप्राचीनबर्हिःप्रमुखसुरवरप्रस्फुरन्मौलिसक्त-
ज्यायोरत्नोत्करोस्रैरविरतममला भूरिनीराजिता या ।
प्रोदग्राग्रा प्रदेयात्ततिरिव रुचिरा तारकाणां नितान्तं
नीलग्रीवस्य पादाम्बुरुहविलसिता सा नखालिः श्रियं वः ॥

ப்ரஹ்வப்ராசீநபர்ஹி: ப்ரமுகஸுரவரப்ரஸ்புரந்மௌளிஸக்த
ஜ்யாயோரத்நோத்கரோஸ்ரைரவிரதமமலா பூரிநீராஜிதா யா
ப்ரோதக்ராக்ரா ப்ரதேயாத் ததிரிவ ருசிரா தாரகாணும்
நிதாந்தம்
நீலக்ரீவஸ்ய பாதாம்புருஹவிலஸிதா ஸா நகாளி: ச்ரியம் வ:॥

प्रह्व– வணங்கிய **प्राचीनबर्हिःप्रमुख**– இந்திரன் முதலிய **सुरवर**– உயர்ந்ததேவர்களின் **प्रस्फुरन्**– விளங்குகின்ற **मौलि** கிரீடங்களில் **सक्त**– பதிக்கப்பட்டுள்ள **ज्यायोरत्न**– சிறந்த ரத்னங்களுடைய **उत्कर**– கூட்டங்களின் **उस्रैः**– கிரணங்களால் **अविरत**– எப்பொழுதும் **भूरि**– அதிகமாக **नीराजिता**– பிரகாசமாகச் செய்யப்பட்டதாயும் **अमला**– மாசற்றதாயும்

प्रोदग्र– அதிக உன்னதமான **अग्रा**– நுனிகளையுடையதாயும் **तारकाणां**– நக்ஷத்திரங்களுடைய **ततिः इव**– வரிசைபோல **रुचिरा**– அழகு வாய்ந்ததுமான **नीलग्रीवस्य**– சிவபெருமானுடைய **पादाम्बुरुह**– தாமரைகள் போன்ற பாதங்களில் **विलसिता**– விளங்குகின்ற **या**– யாதொரு **नखालिः** நகங்களின் வரிசை இருக்கின்றதோ **सा**– அது **वः** – உங்களுக்கு **नितान्तं**- மிகுந்த **श्रियं**– செல்வத்தை **प्रदेयात्**– கொடுக்கட்டும்.

இந்திராதி தேவர்கள் பரமேச்வரனுடைய பாதங்களில் பணிந்து வணங்குகின்றனர். அப்பொழுது அவர்களுடைய கிரீடங்களில் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் உயர்ந்த ரத்னங்களின் கிரணங்கள் அவருடைய நகங்களின் மேல் விழுகின்றன. அந்நகங்கள் இயற்கையாகவே சிறந்த அழகுடன் பிரகாசிக்கின்றன. ரத்னங்களின் கிரணங்கள் படிவதால் நகங்கள் மிகுந்த காந்தியைப் பெறுகின்றன. தீப ஒளியால் தேவதைகளுக்கு நீராஜனம் செய்வதுபோல் தேவர்கள் மகுடத்திலுள்ள ரத்னங்களின் ஒளியால் மஹாதேவனின் கால்விரல் நகங்களுக்கு நீராஜனம் செய்கின்றனர். அவைகள் தூய்மைவாய்ந்தவை. நக்ஷத்திரங்களின் வரிசைகள் போல் பிரகாசிப்பவை பக்தர்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொள்பவை. இவ்வாறு விளங்கும் உயர்ந்த நுனிகளையுடைய சிவபெருமானுடைய நகங்களின் வரிசை உங்களுக்குச் சிறந்த செல்வத்தை அளிக்கட்டும். (26)

(அ) பக்தர்களின் மனதில் குடியிருக்கும் பாதாரவிந்தத்தை வர்ணிக்கிறார்:—

सत्याः सत्याननेन्दावपि सविधगते ये विकासं दधाते
स्वान्ते स्वां ते लभन्ते श्रियमिह सरसीवामरा ये दधानाः ।
लोलं लोलम्बकानां कुलमिव विदुषां सेवते ये सदा स्वां
भूत्यै भूत्यैणपाणेर्विमलतररुचस्ते पदाम्भोरुहे वः ॥ २७ ॥

ஸத்யா: ஸத்யாநநேந்தாவபி ஸவிதகதே யே
விகாஸம் ததாதே
ஸ்வாந்தே ஸ்வாம் தே லபந்தே ஶ்ரியமிஹ
ஸரஸீவாமரா யே தநாநா: ।

லோலம் லோலம்பகாநாம் குலமிவ விதுஷாம் ஸேவதே
யே ஸதா ஸ்தாம்
பூத்யை பூத்யைணபாணேர் விமலதர ருசஸ்தே
பதாம்போருஹே வ: ||

सत्याः – பார்வதீ தேவியினுடைய आननेन्दौ– முகமாகிய சந்திரன் सविधगते सत्यपि– அருகில் இருந்தாலும் கூட ये– எந்த பாத கமலங்கள் विकासं दधाते– மலர்ச்சியை அடைகின்றனவோ ते अमराः – புகழ்பெற்ற அந்த விண்ணவர்கள் सरसि इव– பொய்கையில் போல स्वान्ते– தங்களுடைய மனதில் ये- எந்தப் பாத கமலங்களை दधानाः - வைத்துக் கொண்டு इह– இங்கு स्वां– தங்களுடைய श्रियं– செல்வத்தை लभन्ते– அடைகின்றார்களோ लोलं– ஆசையுடன் கூடிய लोलम्बकानां – வண்டுகளின் कुलमिव – கூட்டத்தைப்போல विदुषां– வித்வான்களுடைய कुलं– கூட்டம் ये– எந்தப் பாத கமலங்களை सेवते– வழிபடுகின்றதோ भूत्या (युक्तस्य)– ஐச்வர்யத்துடன் கூடியவனும் विमलतररुचः – மிகுந்த காந்தியை உடையவனுமான एणपाणेः மானைக் கையில் கொண்ட பரமேச்வரனுடைய ते पदाम्भोरुहे– அந்தப் பாத கமலங்கள் वः– உங்களுக்கு सदा– எப்பொழுதும் भूत्यै– செல்வத்திற்காக स्ताम्– இருக்கட்டும்.

பரமேச்வரன் மாசற்ற காந்தியுள்ளவன். அவன் தன்னுடைய கையில் மானை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய பாதகமலங்கள் மிகுந்த பொலிவுடன் விளங்குகின்றன. பார்வதீ தேவி அவனது பாதகமலங்களில் பணியும் பொழுது அவனுடைய முகம் அவைகளின் அருகில் நெருங்குகிறது அப்பொழுது பாதங்கள் மிகுந்த சோபையுடன் விளங்குகின்றன. முகம் சந்திரன் போலவும் பாதம் தாமரை போலவும் காக்ஷியளிக்கிறது. உலகில் சந்திரோதயமான பிறகு தாமரை மூடிவிடுகிறது. மலர்ந்திருப்பதில்லை. ஆனால் இங்கு தேவியின் முகம் என்ற சந்திரன் அருகில் வந்தபோதிலும் பாதாரவிந்தம் மலர்ந்தே இருக்கிறது. அதனால் இங்கு விபாவனு என்ற அணி விளங்குகின்றது.

இது முகமாகிய சந்திரன் என்ற உருவகத்துடன் கலந்திருக்கின்றது. மேலும் இந்திராதி தேவர்கள் அப்பாதகமலங்களைத் தங்கள் மனமாகிய பொய்கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாமரைகள் பொய்கையில் மலர்கின்றன. அதுபோல தேவர்களின் மனதில் இப்பாதங்கள் விளங்குகின்றன. அதாவது தேவர்கள் தங்களுடைய மனதில் பரமேச்வரனுடைய பாதகமலங்களை த்யானம் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஐச்வர்யத்தை அடைகிறார்கள். வண்டுகளின் இனங்கள் மிக்க ஆவலுடன் தாமரையை அடைகின்றன. அது போலவே அறிவாளிகளின் கூட்டம் பரமேச்வரனுடைய பாதகமலங்களைப் போற்றுகின்றது. இவ்வாறு விளங்கும் பாதகமலங்கள் உங்களுக்குச் சகல ஐச்வர்யங்களையும் அள்ளி அளிக்கட்டும். (27)

(அ) ராகம் முதலிய தோஷங்களைப்போக்கி பிறவிக் கடலைத் தாண்டச்செய்யும் பாததூளியை வர்ணிக்கிறார்:—

येषां रागादिदोषक्षतमतियतयो यान्ति नित्यं प्रसादा-
द्देवान्नम्रात्ममूर्तिद्युसदृषिपरिषन्मूर्ध्नि भूषायमाणाः ।
श्रीकण्ठस्यारुणोद्यच्चरणसरसिजप्रोत्थितास्ते भवाख्या-
त्पारावाराच्चिरं वो दुरितहतिकृतस्तारयेयुः परागाः ॥ २८ ॥

யேஷாம் ராகாதி தோஷ க்ஷதமதி யதயோ யாந்தி
நித்யம் ப்ரஸாதாத்
தேவாந் நம்ராத்ம மூர்த்தி த்யுஸத்ருஷி பரிஷன்மூர்த்நி
பூஷாயமாணா: ।
ஸ்ரீகண்டஸ்யாருணோத்யச்சரண ஸரஸிஜ ப்ரோத்திதாஸ்தே
பவாக்யாத்
பாரர்வாராச்சிரம் வோ துரித ஹதி க்ருதஸ்தாரயேயு:
பராகா: ॥

रागादि- விஷயங்களில் பற்று முதலிய **दोष** – தோஷங்களால் **क्षत** – புண்பட்ட **मति** – புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்

தாலும் यतयः – பஜிப்பவர்கள் येषां– எவைகளுடைய प्रसादात् அருளால் नित्यं – எப்பொழுதும் देवान् – தேவர்களை (தேவப்பிறவியை) यान्ति– அடைகிறார்களோ नम्र– வணங்கிய आत्ममूर्ति– தங்கள் தேகங்களையுடைய द्युसद्– தேவர்களுடையவும் ऋषि – முனிவர்களுடையவும் परिषत्– ஸபையின் मूर्ध्नि– தலையில் भूषायमाणाः அணிகளாக விளங்குகின்றவைகளாயும் चिरं–எப்பொழுதும் दुरित–பாவங்களுடைய हृति–நாசத்தை कृतः – செய்கின்றவைகளாயுமுள்ள श्रीकण्ठस्य–சிவபெருமானுடைய अरुणोद्यत् – சிகப்பாகக் காண்கின்ற चरणसरसिज – பாதங்களாகிய தாமரைகளிலிருந்து प्रोत्थिताः கிளம்பிய ते परागाः – அந்த தூளிகள் (மகரந்தப் பொடிகள்) भवाख्यात्– ஸம்ஸாரம் என்று பெயர் கொண்ட पारावारात्–ஸமுத்திரத்திலிருந்து वः – உங்களை तारयेयुः – கரையேற்றட்டும்.

சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் செந்தாமரைகள் போல் விளங்குகின்றன. அவைகளிலிருந்து கிளம்பும் தூளிகள் மகரந்தப் பொடிகள்போல் காணப்படுகின்றன. இவைகளைப் பஜிப்பவர்களின் உள்ளத்தில் உள்ளுறைந்துள்ள காமம் முதலிய மாசுகள் அனைத்தும் அகற்றப்படுகின்றன. ஆதலால் மாசுபடிந்த மனமுடையவர்கள் கூட இவைகளுடைய அருளால் கலங்கமற்ற மனத்தினராய் தேவலோகத்தையடைந்து ஆங்கு அவர்களுடன் இன்பமாக வாழ்கின்றனர். மேலும் இந்திராதி தேவர்களும் மாமுனிவர்களும் சிவபெருமானுடைய பாத கமலங்களைப் பணிந்து வழிபடுகின்றனர். அப்பொழுது அவருடைய பாத பத்மங்களிலிருந்து கிளம்பும் செந்நிறமுடைய மகரந்தப்பொடிகள் அவர்களுடைய தலையில் படிகின்றன. இவ்வாறு படிவதால் அவைகள் அவர்களுடைய தலைக்கு ஆபரணமாக அமைகின்றன. சிவபெருமானுடைய பாத கமலங்களிலிருந்து கிளம்பும் இப்பராகங்கள் உங்கள் எல்லோரையும் ஸம்ஸாரமென்னும் கடலிலிருந்து கரையேற்றட்டும்.

இங்கு சிவபெருமானுடைய பாதங்களைக் கமலங்களாகவும் பாததூளிகளை மகரந்தப்பொடிகளாகவும் உருவகப்

படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது பாத்திரத்தில் அழுக்குப்படிந்தால் அதைச் சாம்பல் முதலியவற்றைப் போட்டுத் தேய்த்துச் சுத்தப் படுத்துகிறோம். அதுபோலவே பக்தர்களின் மனதில் படிந்த மாசு பாத தூளியால் அகற்றப் படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. (28)

(அ) உபநிஷத்தில் கூறியுள்ளபடி ஜ்யோதி ஸ்வரூபமாக பரமேச்வரனை வர்ணிக்கிறார் :—

भूम्ना यस्यास्तसीम्ना भुवनमनुसृतं यत्परं धाम धाम्नां
साम्नां साम्नायतत्वं यदपि च परमं यद्गुणातीतमाद्यम् ।
यच्चांहोहृन्निरीहं गगनमिति मुहुः प्राहुरुच्चैर्महान्तो
माहेशं तन्महो मे महितमहरहर्मोहरोहं निहन्तु ॥ २९ ॥

பூம்நா யஸ்யாஸ்த ஸீம்நா புவநமநுஸ்ருதம் யத்பரம்
தாம தாம்நாம்
ஸாம்நாம் ஸாம்நாய தத்வம் யதபி ச பரமம் யத்
குணாதீதமாத்யம் ।
யச்சாம்ஹோஹ்ருந் நிரீஹம் ககனமிதி முஹு: ப்ராஹு
ருச்சைர் மஹாந்தோ
மாஹேசம் தந் மஹோ மே மஹிதமஹரஹர் மோஹ
ரோஹம் நிஹந்து ॥

अस्तसीम्ना – எல்லையற்றதான **यस्य** – எந்தப் பரமேச்வரனுடைய தேஜஸின் **भूम्ना** அகண்டமான ஸ்வரூபத்தினால் **भुवनं** உலகம் முழுவதும் **अनुसृतं**-வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ **यत्**-எந்தப் பரமேச்வரனுடைய தேஜஸ் **धाम्नां**–ஸூரியன் முதலான பிரகாச வஸ்துக்களுள் **परंधाम**–மிகுந்த பிரகாசமுள்ளதோ **अपि च**-மேலும் **यत्**–எது **साम्नां**-ஸாமோபநிஷதங்களின் **साम्नायतत्वं**–திருப்பித் திருப்பிக் கூறப்பட்ட ஜீவாபின்ன ஸ்வரூபமான **परमं**–பரப்ரஹ்மமாக விளங்குகின்றதோ **यत्**–எது **गुणातीतं**-முக்குணங்களுக்கும் புறம்பானதாகவும், **आद्यम्** –முதற்காரணமாகவும் இருக்கின்றதோ, **यत्** –எது, **अंहोहृत्**-பாவத்தைப்போக்குகின்றதோ, **निरीहं**–

ஆசையற்றதோ, महान्तः-வேதங்களின்பொருளை நன்கு அறிந்த பெரியோர்கள், गगनमिति-ஆகாசமென்று, यत्-எந்த தேஜஸை, मुहुः-அடிக்கடி, उच्चैः-சந்தேகமில்லாமல், प्राहुः-கூறுகிறார்களோ, महितं-எல்லோராலும் நன்கு போற்றப்பட்ட, माहेशं-மஹேசுவரனுடையதான, तन्महः-அந்த ஜோதி, अहरहः-தினந்தோறும், मे-என்னுடைய, मोहरोहं-அக்ஞானத்தின் முளையை, निहन्तु-நாசம் செய்யட்டும்.

பரமேச்வரனுடைய தேஜஸ் எல்லையற்றது. இது அகண்டமானது. காலம், தேசம், வஸ்து என்ற மூன்று எல்லைகளும் இதற்குக்கிடையாது. இது எல்லாக்காலங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும், எல்லாப்பொருள்களாகவும் விளங்குகிறது. இதை உபநிஷத்துக்கள் பூமா என்று கூறுகின்றன. भूमा त्वेव विजिज्ञासितव्यः, भूमानं भगवो विजिज्ञासे, यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमा" என்ற சாந்தோக்ய உபநிஷத் வாக்யங்கள் பூம ஸ்வரூபத்தை நன்கு விளக்குகின்றன. இது உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளது. ஞானஒளி வடிவமானது. இதைக்காட்டிலும் அதிக ஒளி வாய்ந்தது வேறு ஒன்றும் இல்லை. உலகங்களுக்கெல்லாம் பிரகாசத்தையளிக்கும் சூரியன், சந்திரன், அக்னி முதலியவைகள் இதனிடமிருந்தே ஒளியைப்பெறுகின்றன. இதன்முன் இவைகள் பிரகாசிக்கமுடியாது. இதையே "न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः। तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति॥ तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिः॥" என்ற வேதவாக்யங்கள் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஸாமவேத உபநிஷத்தான சாந்தோக்யத்தில் ஒன்பது தடவை உபதேசிக்கப்பட்ட ஜீவாபின்னமான ப்ரஹ்மதத்வமும் இந்தத் தேஜஸே. இது ஸத்வம் ரஜஸ், தமஸ், என்ற மூன்று குணங்களுக்கும் புறம்பானது. எல்லாவற்றிற்கும் இதுவே காரணம் இதற்குக் காரணம் வேறு ஒன்றும் இல்லை. இது எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கவல்லது. இது எங்கும் நிறைந்த பொருளாய் இருப்பதால் ஆசையற்றது. இதையே வேதத்தின் பொருளைப்

பரிசீலிப்பதில் ஈடுபட்ட பெரியோர்கள் ஆகாசமென்று அழைக்கின்றனர். "अस्य लोकस्य का गतिरित्याकाश इति होवाच, सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्ते, आकाश प्रत्यस्तं यन्त्याकाशो ह्येवैभ्यो ज्यायानाकाशः परायणम्" "आकाशो वै नाम नामरूपयोर्निर्वहिता ते यदन्तरा तद्ब्रह्म तदमृतं स आत्मा" என்ற ச்ருதிகள் இதற்குச் சான்றுகளாகின்றன. இந்தப் பரமேச்வரனுடைய தேஜஸ் எல்லோராலும் பூஜிக்கப் படுகின்றது. இது ஞானஸ்வரூபமானது. இது என்னுடைய மனதில் தினமும் தோன்றும் அஞ்ஞானமெனும் இருளை நாசம் செய்யட்டும். (29)

(அ) பரமசிவனின் லீலைகளை வணங்குகிறார்:—

सुहितगिरिसुताभ्यः सूदितारिव्रजाभ्यः
सकलगुणनिधिभ्यः संपदम्भोनिधिभ्यः ।
नम इहभवतीभ्यः नन्दितश्रीपतिभ्यः
शकलितदुरिताभ्यः शम्भुलीलावलीभ्यः ॥ ३० ॥

ஸுஹித கிரிஸுதாப்ய: ஸூதிதாரி வ்ரஜாப்ய:
ஸகல குணநிதிப்ய: ஸம்பதம்போநிதிப்ய: ।
நம இஹபவதீப்ய: நந்தித ஸ்ரீபதிப்ய:
ஶகலித துரிதாப்ய: ஶம்பு லீலாவலீப்ய: ॥

सुहित– ஸந்தோஷமடையும்படி செய்யப்பட்ட **गिरिसुताभ्यः** – மலையரசனின் மகளான பரமேச்வரியை உடைய வைகளாயும் **सूदित**– நாசம் செய்யப்பட்ட **अरिव्रजाभ्यः** – பகைவர்களின் கூட்டத்தை உடையவைகளாயும் **सकलगुण** – எல்லா குணங்களுக்கும் **निधिभ्यः** – பொக்கிஷமாக விளங்குகின்றவைகளாயும் **सम्पद्**– செல்வங்களின் **अम्भोनिधिभ्यः** – கடல்களாக அமைந்தவைகளாயும் **नन्दित**– மகிழ்விக்கப்பட்ட **श्रीपतिभ्यः** – லக்ஷ்மீ தேவியின் பதியான மஹாவிஷ்ணுவை உடையவைகளாயும் **इहभवतीभ्यः** - பூஜிக்கத்தக்கவைகளாயும் **शकलित**– பொடியாக்கப்பட்ட **दुरिताभ्यः** – பாவங்களை

உடையவைகளாயும் விளங்குகின்ற **शंभुलीलावलीभ्यः** – பரமேச்வரனுடைய திருவிளையாடல்களுக்கு **नमः** – வணக்கம்.

பரமேச்வரனுடைய திருவிளையாடல்கள் மலையரசனின் மகளான பார்வதீ தேவிக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணுகின்றன. பகைவர்கள் அனைவரையும் அழித்து உலகிற்கு க்ஷேமத்தையளிக்கின்றன. அளவுகடந்த குணங்களின் பொக்கிஷமாகத் திகழ்கின்றன. அவைகளே சிறந்த செல்வங்களின் கடல்கள். மிகவும் போற்றத்தக்கவைகள். லக்ஷ்மியின் பதியான மகாவிஷ்ணுவுக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தையளிப்பவைகள். சகலவிதமான பாவங்களையும் தவிடுபொடியாகச் செய்கின்ற அப்பரமேச்வரனுடைய திருவிளையாடல்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவோம். (30)

(அ) பார்வதியை துதிக்கிறார்:—

पृथुकुचभरद्वन्द्वाभुग्नावलग्नविलासिनः
शिशिरकिरणश्रीसारस्याः श्रितेषु शिवप्रदाः ।
पृथुलजघनाः प्राणास्त्राणं क्रियासुरुमाह्वया-
श्चकितहरिणीनेत्रान्ता वो हरस्य बहिश्चराः ॥ ३१ ॥

ப்ருது குச பர த்வந்த்வாபுக்நாவலக்ந விலாஸிந:
ஶிஶிர கிரண ஸ்ரீஸாரஸ்யா: ச்ரிதேஷு ஶிவப்ரதா: ।
ப்ருதுல ஜகநா: ப்ராணாஸ்த்ராணம் க்ரியாஸுருமாஹ்வயா:
சகித ஹரிணீ நேத்ராந்தா வோ ஹரஸ்ய பஹிஶ்சரா: ॥

पृथु– பெரிய **कुचभर**– ஸ்தனங்களாகிய பாரங்களின் **द्वन्द्व**– ஜோடியால் **आभुग्न**– சிறிது வளைந்த **अवलग्न**– இடையினால் **विलासिनः** – உல்லாஸமாக விளங்குகின்றவைகளாயும் **शिशिरकिरण**– குளிர்ந்த கதிர்களையுடைய சந்திரனுடைய **श्री** அழகின் **सारस्याः** - இனிமை வாய்ந்தவைகளாயும் **श्रितेषु**– தன்னையண்டியவர்களிடத்தில் **शिवप्रदाः** – மங்களங்களைத் தருகின்றவைகளாயும் **पृथुलजघनाः** – பெரிய இடுப்பையுடையவைகளாயும் **चकित हरिणी**– பயந்த பெண்மானின் **नेत्रान्ताः**

கடைக் கண்களைப்போன்ற கடைக்கண்களை யுடையவை களாயும், उमाह्वयाः - உமையென்று பெயருடையவைகளு மான் हरस्य – சிவபெருமானுடைய बहिश्चराः – வெளியே சஞ்சரிக்கின்ற प्राणाः–பிராணன் वः – உங்களுக்கு त्राणं– காப்பாற்றுதலை क्रियासुः–செய்யட்டும்.

உமாதேவியானவள் பரமேச்வரனுக்கு வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராணன் போன்றவள். அவளுடைய இடை ஸ்தனங்களின் பாரத்தினுல் சிறிது வளைந்ததாக விளங்கு கின்றது. அவளுடைய திருமேனி சந்திரபிம்பம்போல் பார்ப்பவர்களின் மனதைக் குளிரச்செய்கின்றது. அவள் தன்னை அண்டும் பக்தர்களுக்கு ஸகல மங்களங்களையும் அளிக்கின்ருள். அவளுடைய இடுப்பு பருமனுனது. அவளது மருண்ட பார்வைகள் அச்சமுற்ற பெண்மானின் பார்வை களைப்போல் அழகுபெற்று மனதைக் கவர்கின்றன. இவ்வாறு தோன்றும் உமாதேவி எல்லோரையும் காத்தரு ளட்டும். அர்த்தநாரீசுவர ஸ்வரூபத்தில் பார்வதியும் பரமேசுவரனுடைய அங்கத்திலேயே சேர்ந்திருப்பதால் கேசாதி பாதாந்தாங்கவர்ணனையில் பார்வதியையும் தனியாக இந்த சுலோகத்தால் துதிக்கிருர். (31)

(அ) இந்தத் துதியின் பலனைக்கூறுகிருர்:—

आरभ्य स्मरजयिनः कपर्दभारा-
दङ्गानां स्तुतिरियमा पदाब्जपांसोः ।
ये भक्त्या मुहुरनया नमन्ति देवं
देवश्च स्मरति धिया स्वयं च तेषाम् ॥ ३२ ॥

ஆரப்ய ஸ்மர ஜயிநः கபர்த பாரா
தங்கா நாம் ஸ்துதிரியமாபதாப்ஜ பாம்ஸோः ।
யே பக்த்யா முஹுரநயா நமந்தி தேவம்
தேவஶ்ச ஸ்மரதி தியா ஸ்வயம் ச தேஷாம் ॥

इयं- இது स्मरजयिनः - மன்மதனைவென்ற சிவபெரு மானுடைய कपर्दभारात् - ஜடாபாரத்திலிருந்து आरभ्य-

துடங்கி आ पदाब्जपांसोः - பாதகமலங்களிலுள்ள தூளிவரையில் अङ्गानां- அங்கங்களுடைய स्तुतिः - துதி. अनया-இந்தத் துதியால் ये- எவர்கள் मुहुः - அடிக்கடி भक्त्या- பக்தியுடன் देवं- பரமேச்வரனை नमन्ति- வணங்குகிறார்களோ देवश्च- பரமேச்வரனும் तेषां- அவர்களை स्वयं- தானாகவே धिया தன்னுடைய புத்தியால் स्मरति- நினைக்கிறார்.

இந்த ஸ்தோத்ரம் பரமேச்வரனுடைய ஜடைகளிலிருந்து ஆரம்பித்து பாதகமலங்களில் படிந்திருக்கும் தூளி வரையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் வர்ணிக்கின்றது. இந்த ஸ்தோத்திரத்தை மிகுந்த பக்தியுடன் பாடிப் பரமேச்வரனுடைய திருவடிகளைப் பன்முறை வணங்கவேண்டும். இவ்வாறு வணங்குகின்றவர்களைப் பரமேச்வரன் அவச்யம் தம் மனதில் இருத்திக்கொண்டு அவர்களைக் காத்தருள்வான். (32)

(அ) ஒவ்வொரு அங்கமும் நன்மையைத் தரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துவிட்டு கடைசியில் சம்புவின் முழு ஸ்வரூபத்தை வேண்டுகிறார் :—

दीव्यन्मूर्धेन्दुखण्डः सितशितनखरच्छिन्नलोकेशमुण्डः
कम्राकारोरुदण्डः प्रलयहुतवहप्रस्फुरद्बाहुदण्डः ।
चण्डीष्टोद्योतशौण्डः स्वभुजनियमिताखण्डवाणीधवाण्डः
खण्डीभूतारिमण्डः कलयतु भवतां शर्म शम्भुः प्रचण्डः ॥

தீவ்யன் மூர்தேந்து கண்ட: ஸித ஶித நகர ச்சிந்ந லோகேஶ முண்ட:
கம்ராகாரோரு தண்ட: ப்ரளய ஹுதவஹ ப்ரஸ்புரத் பாஹு தண்ட: ।
சண்டீஷ்டோத்யோத ஶௌண்ட: ஸ்வபுஜ நியமிதாகண்ட வாணீ தவாண்ட:
கண்டீபூதாரி மண்ட: கலயது பவதாம் ஶர்ம ஶம்பு: ப்ரசண்ட: ॥

दीव्यन्मूर्धेन्दुखण्डः - பிரகாசிக்கின்ற பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் தாங்கியவனும் सित- வெளுப்பானவைகளாயும்

शित– கூர்மையானவைகளாயும் உள்ள नखर– நகங்களால் छिन्न– கொய்யப்பட்ட लोकेश– பிரம்மதேவனுடைய मुण्डः – தலையையுடையவனும் कम्राकार– அழகிய தோற்றத்தை உடைய ऊरुदण्डः – தண்டங்கள் போன்ற தொடைகளை உடையவனும் प्रलय – ப்ரளயகாலத்து हुतवह–அக்னியைப் போல் प्रस्फुरद्– ஜ்வலிக்கின்ற बाहुदण्डः – சிறந்த புஜங்களை உடையவனும் चण्डीष्ट– பார்வதியின் விருப்பத்தை उद्योत– வெளிப்படுத்துவதில் शौण्डः – ஸாமர்த்யமுள்ளவனும் स्वभुज– தன்னுடைய புஜங்களால் नियमित– கட்டுப்படுத்தப் பட்ட अखण्ड– பரிபூர்ணமான वाणीधवाण्डः – பிரம்மாண்டத் தையுடையவனும் खण्डीभूत– துண்டாக்கப்பட்ட अरि– பகைவர்களையே मण्डः – ஆபரணமாக உடையவனும் प्रचण्डः – மிகுந்த கோபத்தையுடையவனும் விளங்கு கின்ற शम्भुः – பரமேச்வரன் भवतां– உங்களுக்கு शर्म– ஸுகத்தை कलयतु– கொடுக்கட்டும்.

பரமேச்வரன் தன்னுடைய சடைமுடியில் பிறைச் சந்திரனை ஆபரணமாக அணிந்து கொண்டிருக்கிறான். அது ஆங்கு மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்கிக் கொண்டிருக் கின்றது. அச் சிவபெருமான் தன்னுடைய வெண்மை யாகவும் கூர்மையாகவும் உள்ள நகங்களால் பிரமனுடைய தலையைக் கொய்தெறிந்தான். அவனுடைய இரு தொடை களும் மிகுந்த அழகுடன் விளங்குகின்றன. அவனுடைய வலிமை வாய்ந்த புஜங்கள் பிரளயகாலத்து அக்னியின் கொழுந்துகள்போல் ஜ்வலிக்கின்றன. அவன் பரமேச்வரி யின் அபீஷ்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதில் மிகுந்த சாமர்த்யம் வாய்ந்தவன். அவன் தன்னுடைய புஜங்களால் உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அடக்கி ஆள்கிறான். அழிக்கப்பட்ட பகைவர்களின் குழுக்களே அவனது அணி களாக அமைகின்றன. மிகவும் உக்ரமான அப் பரமேச்வரன் உங்கள் எல்லோருக்கும் மிகுந்த இன்பத்தையளிக்கட்டும்.

ஶிவகேஶாதி பாதாந்த ஸ்துதி முற்றும்.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमृत्युंजयमानसिकपूजास्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜயமானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம்.

[இது 46 சுலோகங்கள் கொண்டது. இதில் 44 சுலோகங்கள் பூஜை முறைகளைக் காண்பிப்பதாகவும் 45-வது சுலோகம் பலச்ருதியாகவும் 46-வது சுலோகம் சிவலிங்கதர்சனம், பஞ்சாக்ஷர ஜபம் இவைகளைப்பற்றிக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. சாஸ்திரங்களில் குறிப்பிட்ட திரவியங்களை முறைப்படி பகவானிடம் அர்ப்பணம் செய்வது தான் பூஜை எனப்படும். இந்த ஸமர்ப்பணத்தையே உபசாரம் என்று கூறுவார்கள். ஐந்து உபசாரங்கள் (பஞ்சோபசாரம்) பதினாறு உபசாரங்கள் (ஷோடசோபசாரம்) 64 உபசாரங்கள் (சதுஷ்ஷஷ்டி உபசாரங்கள்) என்று பலமுறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த உபசாரத்திற்காகக் கூறப்பட்டுள்ள திரவ்யங்களை எல்லாம் சேகரித்து பகவன் மூர்த்தியையும் எதிரில் இருத்தி முறைப்படி அந்தந்த திரவ்யத்தை அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். இது பாஹ்ய பூஜை எனப்படும். இதைத் தவிற ஆந்தர பூஜை என்பது ஒன்று உண்டு. அதில் திரவ்யங்களை சேகரிப்பதோ, மூர்த்தியை எதிரில் வைத்துக் கொள்வதோ ஒன்றும் கிடையாது. எல்லாவற்றையும் மனதாலேயே பாவனை செய்வது. பாஹ்ய பூஜையில் எந்த எந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவோ அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றையும் விடாமல் மனதால் நினைப்பது. இதற்கு மானஸபூஜை என்றும் பெயர். பலவிதமான ஆஹார வகைகளைப் பாகம் செய்து ஸ்வாமியின் எதிரில் வைத்து மந்திரம் சொல்லி நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். மானஸ பூஜையில் திரவ்யங்களை சேகரிப்பதோ பாகம் செய்வதோ ஒன்றும் கிடையாது. எல்லாவித ஆஹார வகைகளும் எதிரில் இருப்பதாக பாவனைசெய்து மனதாலேயே நிவேதனம் செய்யவேண்டும். பாஹ்ய பூஜையில் அவனவன் சக்திக்குத்தக்கபடிதான் திரவ்யங்களைச் சேகரிக்கமுடியும். மானஸபூஜையில் எல்லாவித உயர்ந்த திரவ்யங்களையும் சிறிதும் சிரமம் இல்லாமல் பாவனை செய்யலாம். இந்த மானஸ பூஜா முறைகளை இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் ஆசார்யாள்

காட்டுகிறார். இதில் 44 உபசாரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அர்த்த ஞானத்துடன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்து இதில் கூறியுள்ளபடி மனதால் பாவனை செய்தால் பாஹ்ய பூஜை செய்த பலன் கிடைக்கும். இதிலுள்ள சுலோகங்களைக் கொண்டே பாஹ்யபூஜையும் செய்யலாம். ஆனால் பாஹ்ய பூஜையைவிட மானஸ பூஜை சிறந்தது. பகவானின் அருள் விரைவில் கிடைக்கும். இதேமாதிரி த்ரிபுரஸுந்தரீ மானஸ பூஜா ஸ்தோத்திரமும் பகவத்பாதாளால் அருளப்பட்டிருக்கிறது]

(அ) முதல் சுலோகத்தால் மனதில் தியானம் செய்கிறார்:—

कैलासे कमनीयरत्नखचिते कल्पद्रुमूले स्थितं
कर्पूरस्फटिकेन्दुसुन्दरतनुं कात्यायनीसेवितम् ।
गङ्गातुङ्गतरङ्गरञ्जितजटाभारं कृपासागरं
कण्ठालंकृतशेषभूषणममुं मृत्युंजयं भावये ॥ १ ॥

கைலாஸே கமநீய ரத்ந கசிதே கல்பத்ருமூலே ஸ்திதம்
கர்பூர ஸ்படிகேந்து ஸுந்தர தநும் காத்யாயநீ ஸேவிதம் ।
கங்கா துங்க தரங்க ரஞ்ஜித ஜடா பாரம் க்ருபா ஸாகரம்
கண்டாலங்க்ருத ஶேஷ பூஷணமமும் ம்ருத்யுஞ்ஜயம்
பாவயே ॥

कैलासे– கைலயங்கிரியில் **कमनीय**– அழகிய **रत्न**– ரத்னங்களால் **खचिते** – இழைக்கப்பட்ட **कल्पद्रुमूले** – கல்ப விருக்ஷத்தினடியில் **स्थितं**– வீற்றிருக்கின்றவராயும் **कर्पूर**– பச்சைக்கற்பூரம் **स्फटिक**– ஸ்படிகம் **इन्दु**– சந்திரன் இவைகளைப்போல் **सुन्दर**–அழகிய **तनुं** – சரீரத்தையுடையவராயும் **कात्यायनीसेवितं**– பார்வதீ தேவியால் ஸேவிக்கப்பட்டவராயும் **गङ्गा**- கங்கையின் **तुङ्ग**– உயரமான **तरङ्ग**– அலைகளால் **रञ्जित**- அழகுபடுத்தப்பட்ட **जटाभारं**– ஜடைகளின் பாரத்தையுடைய வராயும் **कृपासागरं** – கருணைக்கடலாயும் **कण्ठालंकृत** – கழுத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள **शेष**– ஆதிசேஷனாகிய **भूषणं**– ஆபரணத்தை உடையவராயும் உள்ள **अमुं**– அந்த **मृत्युंजयं**–

காலனை வென்ற பரமேச்வரனை **भावये**- தியானம் செய்கிறேன்'

பரமேச்வரன் மஹாகைலாஸத்தில் கற்பகவிருக்ஷத்தின் அடியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஓர் சிறந்த ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றான். அவனுடைய உடல் கற்பூரம், ஸ்படிகம், மதி இவைகளைப்போல் வெண்மையாக விளங்குகின்றது. அவனது அருகில் அமர்ந்துள்ள பார்வதீ தேவி அவனுக்குப் பணியாற்றுகின்றாள். அவனுடைய ஜடை மிகுந்த பாரமுடையது. அது ஆகாயத்திலிருந்து விழும் கங்கையைத்தாங்கி நிற்கின்றது. அந்நதியில் கிளம்பும் அலைகள் அவனுடைய ஜடையை அலங்கரிக்கின்றன. அவனே கருணைக்கடல். கடலில் நதி கூடுவது இயற்கைதானே. அதுபோல் கருணைக்கடலாகிய சிவனிடம் புனித நதியான கங்கை வந்து சேர்கின்றது. மேலும் இவனுடைய கழுத்து ஆதிசேஷ நாகத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. கழுத்தில் அணியப்படும் நகையில் இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த ஸர்ப்பத்தின் சிரஸ்ஸிலும் நாகரத்னங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. இதனால் நீலநிறம் வாய்ந்த பரமேச்வரனுடைய கழுத்து நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு விளங்கும் காலனை வென்ற காலகாலனை நான் என்னுடைய மனதில் தியானம் செய்கின்றேன். (1)

(அ) தன் பூஜையை ஏற்றுக்கொள்ள எதிரில் வரும்படி அழைக்கிறார்:—

आगत्य मृत्युंजय चन्द्रमौले व्याघ्राजिनालंकृतशूलपाणे ।
स्वभक्तसंरक्षणकामधेनो प्रसीद विश्वेश्वर पार्वतीश ॥

ஆகத்ய ம்ருத்யுஞ்ஜய சந்த்ர மௌளே
வ்யாக்ராஜிநாலங்க்ருத ஶூல பாணே ।
ஸ்வபக்த ஸம்ரக்ஷண காமதேநோ
ப்ரஸீத விஶ்வேஶ்வர பார்வதீஶ ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **चन्द्रमौले**-பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் தரித்திருக்கின்றவனே, **व्याघ्राजिन**-

புலித்தோலால் **अलंकृत**-அழகுபடுத்தப்பட்டவனே, **शूलपाणे**-சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவனே, **स्वभक्त**-தன்னுடைய, பக்தர்களை, **संरक्षण**-நன்கு காப்பதில், **कामधेनो**-காமதேனுவாக இருப்பவனே, **विश्वेश्वर**-உலகங்களையெல்லாம் ஆட்சி செய்கின்றவனே, **पार्वतीश**-பார்வதியின் பதியே, **आगत्य**-வந்து, **प्रसीद**-அருள்புரிவாயாக.

இங்கு மானஸ பூஜைக்காகப் பரமேச்வரனை தன் முன் வரும்படி அழைக்கிறார். யமனை வென்ற இறைவனே, பிறைச்சந்திரனைச் சடையில் தரிக்கும் தலைவனே. புலித் தோலை அணிவதால் அழகுடன் விளங்குபவனே, சூலந் தாங்கிய கையையுடையவனே, தன்னுடைய பக்தர்களைக் காத்தருளும் காமதேனுவே உலகனைத்தும் ஆட்சிசெய்யும் பார்வதீபதியே என்னிடம் வந்து எனக்கு அருள்புரிவாயாக.

இங்கு பரமேச்வரனைக் காமதேனுவென்று உருவகப் படுத்திக் கூறப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காமதேனு அபீஷ்டங்களையெல்லாம் அளிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. அவ்வாறே சிவபெருமானும் அன்பர்களுக்கு வேண்டியவை எல்லாம் அளிக்கவல்லவன். மேலும் அவன் பக்தன் பாலுள்ள அன்புப்பெருக்கால் தாயும் ஆனவன். ஆதலால் அப்பரமேச்வரனை இங்கு ஸ்திரீயாக விளங்கும் காமதேனு என வர்ணித்திருக்கின்றார். ம்ருத்யுஞ்ஜய என்று அழைக்கப் படுவதால் அவன் பக்தர்களுக்கு ஏற்படும் யமபாதையை அகற்றுவான் என்றும், சந்திரமௌளே என்று கூப்பிடு வதால் அவன் அவர்களுக்கு ஏற்படும் கிலேசங்களைப்போக்கி அவர்களின் மனதைக் குளிரச்செய்வான் என்றும், வ்யாக் ராஜிநாலங்க்ருத என்பதால் மனதை அடங்கச் செய்து மோக்ஷத்தையளிப்பவனென்றும், சூலபாணே என்பதால் பக்தர்களின் பகைவர்களை அவன் நாசம் செய்வான் என்றும் பார்வதீச என்பதால் அவன் எல்லாவற்றையும் ஆக்க வல்லவன் என்றும் நன்கு வெளிப்படுகின்றது. தனக்குப் பரிபூர்ண அருள் கிடைக்க பார்வதியுடன் சேர்ந்த மஹேச்வரனை அழைக்கிறார். (2)

(அ) ஆஸனம் என்ற உபசாரத்தைக் கூறுகின்றார்:—

भास्वन्मौक्तिकतोरणे मरकतस्तम्भायुतालंकृते
सौधे धूपसुवासिते मणिमये माणिक्यदीपाञ्चिते ।
ब्रह्मेन्द्रामरयोगिपुंगवगणैर्युक्ते च कल्पद्रुमैः
श्रीमृत्युञ्जय सुस्थिरो भव विभो माणिक्यसिंहासने ॥

பாஸ்வன் மௌக்திக தோரணே மரகத
ஸ்தம்பாயுதாலங்க்ருதே
ஸௌதே தூப ஸுவாஸிதே மணிமயே மாணிக்ய
தீபாஞ்சிதே ।
ப்ரஹ்மேந்த்ராமர யோகி புங்கவ கணைர் யுக்தே ச
கல்பத்ருமை:
ஸ்ரீ ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸுஸ்திரோ பவ விபோ மாணிக்ய
ஸிம்ஹாஸனே ॥

भास्वत्-ஒளிகள் பொருந்திய, **मौक्तिक**-முத்துக்களாலாகிய, **तोरणे**-தோரணங்களையுடையதும், **मरकतस्तम्भायुतालंकृते**-பதினாயிரக்கணக்கான மரகதத்தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், **धूपसुवासिते**-தூபங்களின் நறுமணம் கமழும்படி செய்யப்பட்டதும், **मणिमये**-இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டதும், **माणिक्यदीप**இரத்தின தீபங்களால், **अञ्चिते**-ஜ்வலிக்கும்படி செய்யப்பட்டதும், **ब्रह्मेन्द्र**-பிரம்மா, இந்திரன் முதலிய, **अमर**-தேவர்களாலும், **योगिपुङ्गवगणैः**-சிறந்த யோகிகளுடைய கூட்டங்களாலும், **युक्ते**-சூழப்பட்டதும், **कल्पद्रुमैः**-கல்பவிருக்ஷங்களுடன், **युक्ते च**-கூடியதுமான, **सौधे**-அரண்மனையில், **माणिक्यसिंहासने**-இரத்தின ஸிம்மாஸனத்தில், **मृत्युञ्जय**-காலனைவென்ற பரமேச்வரனே, **विभो**-எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளே, **सुस्थिरो भव**-நன்கு நிலைத்து நிற்பாயாக.

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளான பரமேச்வரனுக்கு மனதால் ஆஸனம் அளித்து உபசரிக்கப்படுகின்றது. இது மாணிக்கக் கற்களால் அமைக்கப்பட்ட ஸிம்மாஸனம். இது ஓர் சிறந்த அரண்மனையினுள் போடப்பட்டுள்ளது. அவ்

வரண்மணி ஒளி பொருந்திய நல்முத்துக்கள் கோர்த்த தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனுள் மரகதக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட ஆயிரம் தூண்களை உடைய மனோஹரமான மண்டபம் இருக்கின்றது. அந்த மண்டபத்தில் அகரு முதலிய வாசனை திரவ்யங்களிலிருந்து கிளம்பும் தூபங்களால் மிகுந்த நறுமணம் நிரம்பியிருக்கின்றது. மேலும் ஆயிரக்கணக்கான இரத்தின தீபங்கள் அங்கு ஜ்வலிக்கின்றன. அங்கு அனைவருடைய அபீஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றும் கல்பக விருக்ஷங்கள் விளங்குகின்றன. மேலும் பிரம்மா இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் சிறந்த யோகிகளும் அங்கு நிறைந்துள்ளனர். இவ்வாறு விளங்கும் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தின் நடுவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மாணிக்க ஸிம்மாஸனத்தில் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள் அமர்ந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. முதலில் த்யானம் செய்து பிறகு அவரை அழைத்து ஆஸனம் அளிக்கப்படுகிறது. ஸாதாரணமாகப் பூஜைகளில் தியானத்திற்குப்பிறகு 'ஆவாஹனம்' செய்துதான் ஆஸனம் கொடுப்பது வழக்கம். இங்கு 'ஆவாஹனம்' கூறப்படவில்லை. ஏனெனில் லிங்கம், பிம்பம், முதலியவைகளில் பூஜை செய்யும்பொழுதுதான் அதில் பகவத் ஸாந்நித்யம் ஏற்படுவதற்காக ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். மானஸபூஜையில் எல்லாம் பாவனைதான். பகவானே எதிரில் வந்து இருப்பதாக பாவனை செய்து பூஜை செய்வதால் மற்றோர் பிம்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை. (3)

(அ) 'பாத்யம்' என்ற உபசாரம் கூறப்படுகின்றது:—

मन्दारमल्लीकरवीरमाधवीपुन्नागनीलोत्पलचम्पकान्वितैः ।
कर्पूरपाटीरसुवासितैर्जलैराधत्स्व मृत्युञ्जय पाद्यमुत्तमम् ॥ ४ ॥

மந்தார மல்லீ கரவீர மாதவீ
புந்நாக நீலோத்பல சம்பகாந்விதை: ।
கர்பூர பாடீர ஸுவாஸிதைர் ஜலை-
ராதத்ஸ்வ ம்ருத்யுஞ்ஜய பாத்யமுத்தமம் ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்ற பெருமானே, **मन्दार**-மந்தாரை, **मल्ली**-மல்லிகை, **करवीर**-அரளி, **माधवी**-மாதவி, **पुन्नाग**-புந்நாகம் **नीलोत्पल** – கருநெய்தல், **चम्पक**-சம்பகம் இந்த மலர்களுடன், **अन्वितैः**–கூடியவைகளாயும், **कर्पूर**-பச்சைக் கற்பூரம், **पाटीर**-சந்தனம் இவற்ருல், **सुवासितैः**–நறுமண முள்ளதாகச்செய்யப்பட்டவைகளாயும் விளங்குகின்ற, **जलैः**-தீர்த்தங்களால், **उत्तमं**–சிறந்த, **पाद्यं**–பாத்யத்தை, **आधत्स्व**–பெற்றுக்கொள்வாயாக.

அமரருள்சிறந்த பரமேச்வரனை ஆஸனத்தில் அமர்த்திய பின்னர் பாதங்களைக் கழுவிக்கொள்வதற்காக அவனுக்கு பாத்யம் அளிக்கப்படுகின்றது. அது மந்தாரம், மல்லிகை, அரளி, மாதவீ, புந்நாகம், நீலோத்பலம், சம்பகம் முதலிய நறுமணம் கமழும் அருமலர்கள் நிறைந்தது. மேலும் கற்பூரம் சந்தனம் முதலியவற்ருல் அது மிகவும் குளிர்ச்சியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு விளங்கும் பாத்யத்தை ஏற்று அருளவேண்டுமென்று காலகாலனைக் கேட்டு கொள்கிருர் சங்கரபகவத்பாதர். *(4)*

(அ) அர்க்யம் என்ற உபசாரம் கூறப்படுகிறது :—

सुगन्धिपुष्पप्रकरैः सुवासितैर्वियन्नदीशीतलवारिभिः शुभैः ।
त्रिलोकनाथार्तिहरार्घ्यमादराद् गृहाण मृत्युञ्जय सर्ववन्दित ॥

ஸுகந்தி புஷ்ப ப்ரகரை: ஸுவாஸிதைர்
வியந்நதீ ஶீதள வாரிபி: ஶுபை: ।
த்ரிலோகநாதார்த்திஹரார்க்யமாதராத்
க்ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸர்வவந்தித ॥

त्रिलोकनाथ–மூவுலகையும் காத்தருள்பவனே, **आर्तिहर**–துன்பங்களை நீக்குகின்றவனே, **मृत्युञ्जय**-யமனைவென்றவனே **सर्ववन्दित**–எல்லோராலும் வணங்கப்பட்டவனே, **सुगन्धिपुष्पप्रकरैः**-நறுமணம் கமழும் மலர்களின் கூட்டத்தால், **सुवासितैः**-நல்மணம் தவழும்படி செயயப்பட்டதாயும், **शुभैः**–மங்களமானதாயும் உள்ள, **वियन्नदी**-கங்கையின், **शीतलवारिभिः**–

குளிர்ந்த ஜலங்களாலான, अर्घ्यं-அர்க்யத்தை, आदरात्-ப்ரீதியுடன், गृहाण-பெற்றுக்கொள்.

மூன்று உலகங்களையும் காத்தருள்பவனே! பக்தர்களின் துன்பங்களனைத்தையும் நீக்குபவனே! அனைவராலும் போற்றப்படுகின்றவனே, யமனை வென்ற எம்பெருமானே! நறுமணம் கமழும் மலர்கள் நிறைந்ததும், சிறந்த வாசனை பொருந்தியதும் நன்மையளிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததுமான கங்காநதியின் குளிர்ந்த ஜலங்களைக் கொண்டு என்னால் அளிக்கப்படும் அர்க்யத்தை ஆதரவுடன் ஏற்றுக் கொள்வாயாக. (5)

(அ) ஆசமனத்தால் உபசரிக்கிறார் :—

हिमाम्बुवासितैस्तोयैः शीतलैरतिपावनैः ।
मृत्युञ्जय महादेव शुद्धाचमनमाचर ॥ ६ ॥

ஹிமாம்புவாஸிதைஸ்தோயை: ஶீதலைரதிபாவனை: ।
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதேவ ஶுத்தாசமநமாசர ॥

मृत्युञ्जय-யமனைவென்றவனே, महादेव-பரமேசுவரனே, हिमाम्बुवासितैः-பன்னீரால் வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப் பட்டவைகளாயும், शीतलैः-குளிர்ந்தவைகளாயும், अतिपावनैः-மிகுந்த பரிசுத்தமானவைகளாயும் உள்ள, तोयैः-ஜலங்களால் शुद्धाचमनं-புனிதமான ஆசமனத்தை, आचर-செய்வாயாக.

யமனை வென்றவனே! மஹாதேவனே! நான் உனக்கு நல்ல நறுமணம் வாய்ந்ததும், பன்னீர் நிறைந்ததும், பரிசுத்தமானதும், குளிர்ச்சி மிகுந்ததுமான தண்ணீரைத் தருகின்றேன். அதனால் நீ ஆசமனம் செய்திடுவாயாக. (6)

(அ) பரமேச்வரனுக்கு மதுபர்க்கம் அளிக்கப்படுகின்றது:—

गुडदधिसहितं मधुप्रकीर्णं सुघृतसमन्वितधेनुदुग्धयुक्तम् ।
शुभकर मधुपर्कमाहर त्वं त्रिनयन मृत्युहर त्रिलोकवन्द्य ॥ ७ ॥

குட ததி ஸஹிதம் மது ப்ரகீர்ணம்
ஸுக்ருத ஸமந்வித தேனுதுக்த யுக்தம் ।
ஶுபகர மதுபர்கமாஹர த்வம்
த்ரிநயந ம்ருத்யுஹர த்ரிலோக வந்த்ய ॥

गुडदधिसहितं-வெல்லம் தயிர் இவைகளுடன் கூடியதும் **मधुप्रकीर्णं**-தேன் கலந்ததும், **सुघृतसमन्वित**-நல்ல நெய்யுடன் கூடிய, **धेनुदुग्ध**-பசும்பாலுடன், **युक्तम्**-சேர்ந்ததுமான, **मधुपर्कं**-மதுபர்க்கத்தை, **शुभकर**-நன்மை செய்கின்றவனே, **त्रिनयन**-மூன்று கண்களுடையவனே, **मृत्युहर**-சாவைப் போக்குகின்றவனே, **त्रिलोकवन्द्य**-மூவுலகத்தோராலும் வணங் கத்தக்கவனே, **त्वं**-நீ, **आहर**-ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

சாவைப்போக்கி மூவுலகையும் காத்தருளும் முக்கண்ணா, நான் உமக்கு வெல்லம், தயிர், தேன், நல்ல நெய், பசும்பால் இவைகள் கலந்த மதுபர்க்கத்தை அளிக் கின்றேன். அதை ஏற்றருள்புரிவாயாக. தேன் கலந்திருப் பதால் மதுபர்க்கம் என்றுபெயர். (7)

(அ) பஞ்சாமிருத ஸ்நானம்:—

पञ्चास्त्रशान्त पञ्चास्य पञ्चपातकसंहर ।
पञ्चामृतस्नानमिदं कुरु मृत्युञ्जय प्रभो ॥ ८ ॥

பஞ்சாஸ்த்ர ஶாந்த பஞ்சாஸ்ய பஞ்சபாதக ஸம்ஹர ।
பஞ்சாம்ருத ஸ்நாநமிதம் குரு ம்ருத்யுஞ்ஜய ப்ரபோ ॥

पञ्चास्त्रशान्त-ஐந்து பாணங்கள் கொண்ட காமனை அடக்கியவனே, **पञ्चास्य**-ஐந்து முகங்கள் கொண்டவனே, **पञ्चपातकसंहर**-ஐம்பெரும் பாவங்களை அழிப்பவனே, **मृत्युञ्जय**-யமனை வென்றவனே, **प्रभो**-வன்மை வாய்ந்தவனே, **इदं**-இந்த, **पञ्चामृतस्नानं**-ஐந்தமுதங்களின் நீராடலை, **कुरु**-செய்வாயாக.

அரவிந்தம், அசோகம், சூதம், நவமல்லிகை, நீலோத் பலம் என்ற ஐந்து மலர்களும் காமனுக்கு ஐந்து பாணங்கள்

ஐந்து பாணங்கள் கொண்ட காமனும் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து கிளம்பிய தீப்பொறியில் சாம்பலாகி விட்டான். ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்ற ஐந்து முகங்கள் கொண்டவன். ஐம்பெரும் பாவங்களை அழிப்பவன், யமனை வென்ற வல்லன். யான் உனக்கு ஐந்து இனிய பொருள்களாலான பஞ்சாமிருத ஸ்நானத்தைச் செய்விக்கின்றேன். அதை நீ ஏற்றருள் புரிவாயாக. பால், தயிர், நெய், வெல்லம், தேன் இவ்வைந்தும் கலந்தது பஞ்சாமிருதம். (8)

(அ) சுத்த தீர்த்த ஸ்நானம்:—

जगत्त्रयीख्यात समस्ततीर्थसमाहृतैः कल्मषहारिभिश्च ।
स्नानं सुतोयैः समुदाचर त्वं मृत्युञ्जयानन्तगुणाभिराम ॥ ९ ॥

ஜகத்த்ரயீக்யாத ஸமஸ்ததீர்த்த
ஸமாஹ்ருதை: கல்மஷஹாரிபிஶ்ச ।
ஸ்நாநம் ஸுதோயை: ஸமுதாசர த்வம்
ம்ருத்யுஞ்ஜயாநந்தகுணாபிராம ॥

जगत्त्रयीख्यात–மூவுலகத்திலும் பிரசித்திபெற்றவனே, **अनन्तगुणाभिराम**–எல்லையற்ற குணங்களால் அழகுவாய்ந்தவனே, **मृत्युञ्जय**–யமனைவென்ற பரமேச்வரனே, **त्वं**–நீ **समस्त-तीर्थ**–எல்லாப் புண்ய தீர்த்தங்களிலிருந்தும், **समाहृतैः**-கொண்டுவரப்பட்டவைகளாயும், **कल्मषहारिभिः**-பாவங்களைப் போக்குகின்றவைகளாயுமுள்ள, **सुतोयैः**–நல்ல ஜலங்களால், **स्नानं**–நீராடுதலை, **समुदाचर**–நன்கு செய்தருள்வாயாக.

மூவுலகங்களிலும் புகழ்பெற்றவனே, எல்லையற்ற குணங்களால் அனைவருக்கும் மனோஹரமாகத் தோற்றமளிக்கும் வள்ளலே, காலனை வென்ற கொற்றவனே! நான் உமது ஸ்நானத்திற்காகப் பல புண்யதீர்த்தங்களிலிருந்து தண்ணீரைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். அந்த தீர்த்தம் ஸகல பாவங்களையும் போக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. அந்நீரில் நீ ஸ்நானம் செய்வாயாக. (9)

आनीतेनातिशुभ्रेण कौशेयेनामरद्रुमात् ।
मार्जयामि जटाभारं शिव मृत्युञ्जय प्रभो ॥ १० ॥

ஆநீதேநாதிஶுப்ரேண கௌஶேயேநாமரத்ருமாத் ।
மார்ஜயாமி ஜடாபாரம் ஶிவ ம்ருத்யுஞ்ஜய ப்ரபோ ॥

शिव—நன்மை அளிக்கின்றவனே, **मृत्युञ्जय**—யமனை வென்றவனே, **प्रभो**—வன்மை வாய்ந்தவனே, **अमरद्रुमात्**—கல்பவிருக்ஷத்திலிருந்து, **आनीतेन**—கொண்டுவரப்பட்ட, **अतिशुभ्रेण**—மிகவும் வெளுப்பான, **कौशेयेन**-பட்டு வஸ்திரத்தால், **जटाभारं**-உமது திருச்சடைகளை, **मार्जयामि**- துவட்டுகின்றேன்

நீராடிய பின்னர் பரமேச்வரனுடைய சடைகளைத் துவட்டுகிறார். ஏ சிவபெருமானே, யமனை வென்ற பிரபுவே! கல்பவிருக்ஷத்தை வேண்டி, அது கொடுத்து அங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மிகத் தூய்மையான வெண்பட்டால் உம்முடைய பெருஞ் சடைக்கூட்டத்தை யான் துடைத்து விடுகின்றேன். (10)

(அ) சிறந்த வஸ்திரங்களால் உபசரிக்கிறார் :—

नानाहेमविचित्राणि चीरचीनाम्बराणि च ।
विविधानि च दिव्यानि मृत्युंजय सुधारय ॥ ११ ॥

நாநா ஹேம விசித்ராணி சீர சீநாம்பராணி ச ।
விவிதானி ச திவ்யானி ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸுதாரய ॥

मृत्युंजय- யமனை வென்றவனே, **नानाहेमविचित्राणि** அநேகம் தங்கமயமான ஜரிகையுடன் கூடி அதிசயிக்கத்தக்கவைகளும் **विविधानि च**-பலவிதமானவைகளும் **दिव्यानि**- சிறந்தவைகளுமான, **चीरचीनाम्बराणि**- மரவுரிகளையும் பட்டு வஸ்திரங்களையும் **सुधारय**- நன்கு தரித்துக்கொள்.

யமனை வென்றவனே, தங்க ஜரிகை சேர்ந்து அதிசய வேலைப்பாடமைந்த பலவிதமான சிறந்த அநேகம் பட்டு வஸ்திரங்களையும் மரவுரிகளையும் அர்ப்பணம் செய்கிறேன். இவைகளை தரித்துக் கொள்வாயாக. (11)

(அ) உபவீதம் :—

विशुद्धमुक्ताफलजालरम्यं मनोहरं काञ्चनहेमसूत्रम् ।
यज्ञोपवीतं परमं पवित्रमाधत्स्व मृत्युञ्जय भक्तिगम्य ॥ १२ ॥

விஶுத்த முக்தா பல ஜால ரம்யம்
மனோஹரம் காஞ்சன ஹேம ஸூத்ரம் ।
யக்ஞோபவீதம் பரமம் பவித்ரம்
ஆதத்ஸ்வ ம்ருத்யுஞ்ஜய பக்திகம்ய ॥

भक्तिगम्य-பக்தியால் அடையத்தகுந்தவனே, **मृत्युञ्जय**-யமனை வென்றவனே, **विशुद्ध**-களங்கமற்ற, **मुक्ताफल**-நல் முத்துக்களின், **जाल**-சரங்களால், **रम्यं**-அழகு வாய்ந்ததும், **मनोहरं**-மனதைக் கவரக்கூடியதும், **काञ्चनहेमसूत्रं**-தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட சரட்டையுடையதும், **परमं पवित्रं**-மிகவும் புனிதமானதுமான, **यज्ञोपवीतं**-பூநூலை, **आधत्स्व**-ஏற்றுக் கொள்வாயாக.

பக்தியால் அடையத்தகுந்தவனே! யமனை வென்ற ப்ரபுவே! உனக்கு நான் சிறந்த பூநூலை அணிவிக்கிறேன். அது மிகவும் புனிதமானது. கலங்கமற்றது. நல்ல முத்துக்கள் கோர்க்கப்பட்டது. மிகவும் அழகு வாய்ந்தது. மனதைக்கவரும் சக்தி பெற்றது. இவ்வாறு விளங்கும் தங்கப்பூநூலைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த சுலோகத்தின் மூன்ருவது அடியில் யக்ஞோபவீததாரண மந்திரத்தின் ஓர் பகுதி காணப்படுகிறது. (12)

(அ) சந்தணத்தால் உபசரிக்கிருர்:—

श्रीगन्धं घनसारकुङ्कुमयुतं कस्तूरिकापूरितं
कालेयेन हिमाम्बुना विरचितं मन्दारसंवासितम् ।
दिव्यं देवमनोहरं मणिमये पात्रे समारोपितं
सर्वाङ्गेषु विलेपयामि सततं मृत्युञ्जय श्रीविभो ॥ १३ ॥

ஸ்ரீகந்தம் கநஸார குங்கும யுதம் கஸ்தூரிகா பூரிதம்
காலேயேன ஹிமாம்புநா விரசிதம் மந்தார ஸம்வாஸிதம்

திவ்யம் தேவ மனோஹரம் மணிமயே பாத்ரே ஸமாரோபிதம்
ஸர்வாங்கேஷு விலேபயாமி ஸததம் ம்ருத்யுஞ்ஜய
ஸ்ரீ விபோ ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **श्रीविभो**-எங்கும் நிறைந்துள்ள பரமேச்வரனே, **घनसारकुंकुमयुतं**-பச்சைக்கற்பூரம், குங்குமப்பூ, இவைகளுடன் கூடியதாயும், **कस्तूरिकापूरितं**-கஸ்தூரி நிறைந்ததாயும், **कालेयेन**-சந்தனத்தாலும், **हिमाम्बुना**-பன்னீராலும், **विरचितं**-செய்யப்பட்டதாயும், **मन्दारसंवासितं**-மந்தாரமலரால் நறுமணமுடையதாகச் செய்யப்பட்டதாயும், **दिव्यं**-திவ்யமானதாயும், **देवमनोहरं**-தேவர்களுடைய மனதை வசீகரிக்கின்றதாயும், **मणिमये**-இரத்தினத்தால் இழைக்கப்பட்ட, **पात्रे**-பாத்திரத்தில், **समारोपितं**-வைக்கப்பட்டதாயுமுள்ள, **श्रीगन्धं**-வாசனைச் சந்தனத்தை, **सततं**-எப்பொழுதும், **सर्वाङ्गेषु**-எல்லா அங்கங்களிலும், **विलेपयामि**-பூசிவிடுகிறேன்.

காலனை வென்ற பரமேச்வரனே ! உமக்காக நான் நல்ல மணமுள்ள சந்தனத்தை அரைத்து ரத்னத்தினால் இழைக்கப்பட்ட பாத்திரத்தில் வைத்திருக்கிறேன். அது கற்பூரம், குங்குமம், கஸ்தூரி இவைகளுடன் கூடியது. நல்ல பன்னீரால் கரைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறந்த மந்தார மலர்களால் மிக்க வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. திவ்யமான இச்சந்தனம் தேவர்களின் மனதை வசீகரிக்கும் இயல்புள்ளது இவ்வாறு விளங்கும் இச்சந்தனத்தை நான் உடல் முழுவதும் அள்ளிப்பூசுகிறேன். (13)

(அ) அக்ஷதையால் உபசாரம்:—

अक्षतैर्धवलैर्दिव्यैः सम्यक्तिलसमन्वितैः ।
मृत्युञ्जय महादेव पूजयामि वृषध्वज ॥ १४ ॥

அக்ஷதைர் தவலைர் திவ்யை: ஸம்யக்திலஸமந்விதை: ।
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதேவ பூஜயாமி வ்ருஷத்வஜ ॥

मृत्युञ्जय-காலனை வென்றவனே, **महादेव**-மஹாதேவனே, **वृषध्वज**-காளைக் கொடியோனே, **धवलैः**-வெளுப்பானவை

களாயும், **दिव्यैः**-திவ்யமானவைகளாயும், **तिलसमन्वितैः**-எள்ளுடன் கூடியவைகளாயுமுள்ள, **अक्षतैः**-அக்ஷதைகளால் **सम्यक्**-நன்கு, **पूजयामि**-பூஜிக்கின்றேன்.

காலனை வென்றவனே! விருஷபத்தை அடையாளமாகக் கொண்டவனே! பரமேச்வரனே! நான் சிறந்தவைகளாயும், வெண்மை வாய்ந்தவைகளாயும், எள்ளுடன் கூடியவைகளாயும் உள்ள அக்ஷதைகளால் உம்மைப் பூஜிக்கிறேன். (14)

(அ) புஷ்போபசாரம்:—

चम्पकपङ्कजकुरवककुन्दैः करवीरमल्लिकाकुसुमैः ।
विस्तारय निजमकुटं मृत्युञ्जय पुण्डरीकनयनाप्त ॥ १५ ॥

சம்பக பங்கஜ குரவக குந்தைः கரவீர மல்லிகா குஸுமை:
விஸ்தாரய நிஜ மகுடம் ம்ருத்யுஞ்ஜய புண்டரீக நயநாப்த ||

पुण्डरीकनयनाप्त-செந்தாமரைக் கண்ணனின் நண்பனே, **मृत्युञ्जय**-யமனை வென்றவனே, **चम्पकपङ्कजकुरवककुन्दैः**-சம்பகம், தாமரை, மருதாணி, குந்தம் இந்த மலர்களாலும் **करवीरमल्लिकाकुसुमैः**-அரளி, மல்லிகை முதலிய மலர்களாலும் **निजमकुटं**-உம்முடைய கிரீடத்தை, **विस्तारय**-பெரியதாகச் செய்துகொள்.

செந்தாமரைகளைப் போன்ற அழகு வாய்ந்த கண்களை உடைய மஹா விஷ்ணுவின் நண்பனே! யமனை வென்றவனே! நான் உமது கிரீடத்தின்மேல் சம்பகம், தாமரை, மருதாணி, குந்தம், அரளி, மல்லிகை முதலிய பல மலர்களைத் தூவுகிறேன். அம் மலர்களால் உன் தலையில் விளங்கும் மணிமகுடம் மிகவும் பெரியதாக விளங்கட்டும்.

(அ) மணி பாதுகைகளில் திருப்பாதங்களை வைக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறார்:—

माणिक्यपादुकाद्वन्द्वे मौनिहृत्पद्ममन्दिरे ।
पादौ सत्पद्मसदृशौ मृत्युञ्जय निवेशय ॥ १६ ॥

மாணிக்ய பாதுகா த்வந்த்வே மௌனி ஹ்ருத் பத்ம மந்திரே
பாதௌ ஸத்பத்ம ஸத்ருசௌ ம்ருத்யுஞ்ஜய நிவேசய ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **मौनिहृत्पद्ममन्दिरे**-முனிவர்களின் தாமரைபோன்ற இருதயமாகிய ஆலயத்தில், **माणिक्यपादुकाद्वन्द्वे**-மாணிக்க ரத்னங்கள் பதித்த இரு பாதுகைகளில், **सत्पद्मसदृशौ**-சிறந்த தாமரைகளுக்கு ஒப்பான, **पादौ**-உன் இரு திருப்பாதங்களை, **निवेशय**-வைப்பாயாக.

யமனை வென்றவனே! முனிவர்கள் உன்னை அனவரதமும் தியானம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உன்னை வரவேற்பதற்காகத் தங்களுடைய இருதய கமலத்தில் இரு ரத்னப் பாதுகைகளை யமைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இருதய கமலமே இரத்தினக் கற்களால் அமைக்கப்பட்ட திருக்கோவில். அக் கோவிலில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கும் இரு பாதுகைகளின் மேலும் உனது திருப்பாதங்களை வைத்தருள்வாயாக. அவர்களுடைய இதயமாகிய கோவிலில் குடிகொண்டு அவர்களைக் காத்தருள்வாயாக.

(அ) பலவித ஆபரணங்களால் பகவானை அலங்கரிக்கிறார் :—

माणिक्यकेयूरकिरीटहारैः काञ्चीमणिस्थापितकुण्डलैश्च ।
मञ्जीरमुख्याभरणैर्मनोज्ञैरङ्गानि मृत्युञ्जय भूषयामि ॥ १७ ॥

மாணிக்ய கேயூர கிரீட ஹாரை: காஞ்சீ மணி ஸ்தாபித
குண்டலைச்ச ।
மஞ்ஜீர முக்யாபரணைர் மனோக்ஞைரங்கானி
ம்ருத்யுஞ்ஜய பூஷயாமி ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **माणिक्य**-மாணிக்கக் கல்பதித்த, **केयूर**-தோள்வளைகள், **किरीट**-மகுடம், **हारैः**-முத்துமாலைகள் இவைகளாலும், **काञ्ची**-இடுப்புப் பட்டிகை, **मणिस्थापित**-இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட, **कुण्डलैः**-குண்டலங்களாலும், **मनोज्ञैः**-மனதைக் கவரக்கூடிய, **मञ्जीर**-

मुख्याभरणैः च-கால்ச்சிலம்பு முதலிய சிறந்த ஆபரணங்களாலும், **अङ्गानि**-உன் அங்கங்களை, **भूषयामि**-அலங்கரிக்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே, நான் உன்னுடைய எல்லா அங்களையும் மனதைக் கவரும் சிறந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கின்றேன். உன்னுடைய சிரஸில் மணி மகுடத்தை வைக்கிறேன். உன்னுடைய செவிக்ளில் இரத்ன குண்டலங்களையும், தோள்களில் சிறந்த வளைகளையும், கழுத்தில் முத்து மாலைகளையும், இடுப்பில் இரத்னங்கள் பதித்த பட்டிகையையும், கால்களில் ஒலி மிகுந்த சிலம்புகளையும் அணிவிக்கிறேன். (17)

(அ) விநாயகர், குஹர் இவ்விரு தனயர்களும் பகவானுக்கு சாமரம் வீசுவதாக தியானிக்கிறார் :—

गजवदनस्कन्दधृतेनातिस्वच्छेन चामरयुगेन ।
गलदलकाननपद्मं मृत्युञ्जय भावयामि हृत्पद्मे ॥ १८ ॥

கஜவதந ஸ்கந்த த்ருதேநாதிஸ்வச்சேந சாமர யுகேந ।
கலதலகாநந பத்மம் ம்ருத்யுஞ்ஜய பாவயாமி ஹ்ருத்பத்மே ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **गजवदन**-யானைமுகத்தோனை விநாயகர், **स्कन्द**-குஹர் இவ்விருவர்களாலும், **धृतेन**-பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டதும், **अतिस्वच्छेन**-மிகவும் வெளுப்பானதுமான, **चामरयुगेन**-இரு சாமரங்களால், **गलद्**-கலைகின்ற, **अलकाननपद्मं**-கேசங்களுடன்கூடிய தாமரை போன்ற முகமுள்ள உம்மை, **हृत्पद्मे**-என்னுடைய ஹிருதய பத்மத்தில், **भावयामि**-த்யானம் செய்கின்றேன்.

யமனை வென்ற பரமேச்வரனே! உமது திருக்குமாரர்களான விநாயகனும், குமரனும் உனக்குப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களிருவரும் அழகிய வெண்சாமரங்களைத் தங்களுடைய கைகளில் ஏந்தி வீசுகிறார்கள். அங்ஙனம் செய்கையில் உமது சிரஸில் விளங்கும் திருச்சடைகள் அசைந்து உமது முகத்தின்மீது படிகின்றன. அவ்வாறு

சடைகள் உம்முகத்தில் படியும்பொழுது தாமரை போன்ற உம் முகம் பாசிகளுக்கிடையில் தோன்றும் பொற்றாமரை போல் பொலிவுடன் விளங்குகின்றது. அவ்வாறான உமது முகபத்மத்தை என்னுடைய இருதய கமலத்தில் இறுத்தி வழிபடுகிறேன். (18)

(அ) ச்வேதச்சத்ரத்தை (வெண்குடையை) அர்ப்பணம் செய்கிறார்:—

मुक्तातपत्रं शशिकोटिशुभ्रं शुभप्रदं काञ्चनदण्डयुक्तम् ।
माणिक्यसंस्थापितहेमकुम्भं सुरेश मृत्युञ्जय तेऽर्पयामि ॥

முக்தாதபத்ரம் ஶஶி கோடி ஶுப்ரம்
ஶுப ப்ரதம் காஞ்சந தண்ட யுக்தம் ।
மாணிக்ய ஸம்ஸ்தாபித ஹேம கும்பம்
ஸுரேஶ ம்ருத்யுஞ்ஜய தேऽர்பயாமி ॥

शशिकोटिशुभ्रं - கோடிக்கணக்கான சந்திரர்கள்போல், வெளுப்பானதாயும், शुभप्रदं-நன்மை பயக்கின்றதாயும், काञ्चनदण्डयुक्तं-தங்கத்தாலான அடிக்கம்புடன் கூடியதாயும் माणिक्यसंस्थापित-ரத்னங்கள் பதித்த, हेमकुम्भं-பொற் கலசத்தை உடையதாயும் விளங்குகின்ற, मुक्तातपत्रं-முத்துக் குடையை, मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, सुरेश-தேவர்களை யெல்லாம் காத்தருள்கின்றவனே, ते-உனக்கு, अर्पयामि-அளிக்கின்றேன்.

காலனைக் கொன்றவனே! தேவர்களைக்காத்தருள் கின்றவனே! நான் உனக்கு ஓர் முத்துக்குடையையளிக் கிறேன். அது ஆயிரக்கணக்கான சந்திரர்கள்போல் மிகவும் வெளுப்பானது. தங்கத்தடியுடன் கூடியது. ரத்னங்கள் பதித்த பொற்குமிழி உடையது. எல்லா நன்மை களையும் அளிக்க வல்லது. நீ அதனைப்பெற்று மகிழ்ந்திடு வாயாக. (19)

(அ) கண்ணாடியில் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறார்:—

मणिमुकुरे निष्पटले त्रिजगद्गाढान्धकारसप्ताश्वे ।
कंदर्पकोटिसदृशं मृत्युञ्जय पश्य वदनमात्मीयम् ॥ २० ॥

மணி முகுரே நிஷ்படலே த்ரிஜகத் காடாந்தகாரஸப்தாஶ்வே ।
கந்தர்ப்ப கோடி ஸத்ருஶம் ம்ருத்யுஞ்ஜய பஶ்ய
வதநமாத்மீயம் ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **निष्पटले**-மாசுபடியாத்தும், **त्रिजगद्गाढान्धकार**-மூவுலகிலும் வியாபித்துள்ள ஆழ்ந்த இருட்டிற்கு, **सप्ताश्वे**-சூரியனாக விளங்குகின்றதுமான, **मणिमुकुरे**-இரத்தினக் கண்ணாடியில், **कन्दर्पकोटिसदृशं**-கோடிக் கணக்கான மன்மதர்களுடையதுபோன்ற, **आत्मीयं**-உன்னுடைய, **वदनं**-முகத்தை, **पश्य**-பார்.

காலனை வென்றவனே! நான் உன் முன்னிலையில் இரத்தினக் கண்ணாடியை வைக்கிறேன். அது மாசுபடியாதது. சூரியன் எவ்வாறு மூவுலகிலும் நிறைந்துள்ள இருளைப்போக்குகிறானோ, அதுபோலவே இக்கண்ணாடி எங்கும் வியாபித்துள்ள இருட்டை நீக்கி ஒளியைத்தர வல்லது. இக்கண்ணாடியில் கோடிக்கணக்கான மன்மதர்களின் முகம் போல் அழகான உன்னுடைய முகத்தைப் பார்த்துக்கொள். (20)

(அ) ஸுகந்த தூபத்தால் உபசரிக்கிறார்:—

कर्पूरचूर्णं कपिलाज्यपूतं दास्यामि कालेयसमन्वितञ्च ।
समुद्भवं पावनगन्धधूपितं मृत्युञ्जयाङ्गं परिकल्पयामि ॥

கற்பூர சூர்ணம் கபிலாஜ்ய பூதம்
தாஸ்யாமி காலேய ஸமந்விதஞ்ச ।
ஸமுத்பவம் பாவந கந்த தூபிதம்
ம்ருத்யுஞ்ஜயாங்கம் பரிகல்பயாமி ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **कपिलाज्यपूतं**-'கபிலா' என்ற பசுவின் நெய்யால் பரிசுத்தமானதும், **कालेयसमन्वितं च**-சந்தணத்துடன் கூடியதும், **समुद्भवं**-சிறப்புற்றதுமான,

कर्पूरचूर्ण-கற்பூரப் பொடியை, **दास्यामि**-கொடுக்கிறேன் (இதனால்), **अङ्ग**-அங்கத்தை, **पावनगन्धधूपितं**-புனித வாஸனையால் நறுமணமுள்ளதாக, **परिकल्पयामि**-செய்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே! நான் உனக்கு உகந்த தூபத்தை அளிக்கிறேன். அது சிறந்த பசுவின் நெய்யால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சந்தனத்தூளுடன் கூடியது. நன்றாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறந்த வாசனை உள்ளது. கற்பூரப்பொடியுடன் கூடியது. அதை ஏற்றுக் கொள்வாயாக. (21)

(அ) தீபம் :—

वर्तित्रयोपेतमखण्डदीप्त्या तमो हरं बाह्यमथान्तरं च ।
साज्यं समस्तामरवर्गहृद्यं सुरेश मृत्युञ्जय वंशदीपम् ॥ २२ ॥

வர்த்தித்ரயோபேதமகண்டதீப்த்யா
தமோ ஹரம் பாஹ்யமதாந்தரம் ச ।
ஸாஜ்யம் ஸமஸ்தாமரவர்க்கஹ்ருத்யம்
ஸுரேஶ ம்ருத்யுஞ்ஜய வம்ஶதீபம் ॥

सुरेश-தேவாதிதேவனே, **मृत्युञ्जय**-யமனை வென்றவனே, **वर्तित्रयोपेतं**-மூன்று திரிகளுடன்கூடியதும், **अखण्डदीप्त्या**-பூர்ணமான ஒளியால், **बाह्यं**-வெளியில் உள்ளதும், **अथ आन्तरं च**-பின்னர் உள்ளேயுள்ளதுமான, **तमः**-இருளை, **हरं**-அகற்றுகின்றதும், **साज्यं**-நெய்யுடன் கூடியதும், **समस्त**-எல்லா, **अमरवर्ग**-தேவர்களுடைய கூட்டத்திற்கு, **हृद्यं**-மனோஹரமாயும் உள்ள, **वंशदीपं**-மூங்கில் விளக்கை, **ते**-உனக்கு, **परिकल्पयामि**-ஏற்றிவைக்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே! அமரர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்குகின்றவனே! நான் உனக்குச்சிறந்த தீபத்தை ஏற்றிவைக்கிறேன். அது மூன்று திரிகளை உடையது. நல்ல நெய்யுடன் கூடியது. அணையாமல் எப்பொழுதும் எரியக்கூடியது. வெளியில் நிறைந்துள்ள இருட்டையும் மனதிற்குள் நிலவும் அறியாமையென்ற

இருளையும் நீக்கும் ஆற்றல் பெற்றது. தேவர்களின் மனதைக் கவரக்கூடியது. இவ்விளக்கைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுவாயாக. (22)

(அ) நைவேத்யம் :—

राजान्नं मधुरान्वितं च मृदुलं माणिक्यपात्रे स्थितं
हिङ्गूजीरकसन्मरीचिमिलितैः शाकैरनेकैः शुभैः ।
साकं सम्यगपूपसूपसहितं सद्योघृतेनाप्लुतं
श्रीमृत्युञ्जय पार्वतीप्रिय विभो सापोशनं भुज्यताम् ॥ २३ ॥

ராஜாந்நம் மதுராந்விதம் ச ம்ருதுளம்
மாணிக்ய பாத்ரே ஸ்திதம்
ஹிங்கூ ஜீரக ஸந்மரீசி மிலிதை: ஶாகைரநேகை: ஶுபை: ।
ஸாகம் ஸம்யகபூப ஸூப ஸஹிதம் ஸத்யோக்ருதேநாப்லுதம்
ஸ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய பார்வதீ ப்ரிய விபோ ஸாபோஶநம்
புஜ்யதாம் ॥

श्रीमृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **पार्वतीप्रिय**-மலைமகளுக்கு பிரியமானவனே, **विभो**-எங்கும் நிறைந்தவனே, **माणिक्यपात्रे**-இரத்தினப் பாத்திரத்தில், **स्थितं**-வைக்கப்பட்டுள்ளதும், **मधुरान्वितं**-சர்க்கரையுடன் கூடியதும், **मृदुलं**-மென்மையானதும், **अपूपसूपसहितं**-அப்பம், பருப்பு இவைகளுடன் கூடியதும், **सद्योघृतेन**-அப்பொழுதே வெண்ணெயெடுத்துக் காய்ச்சிய நெய்யால், **आप्लुतं**-நனைக்கப்பட்டதுமான, **राजान्नं**-சிறந்த உணவு, **हिङ्गूजीरकसन्मरीचिमिलितैः**-பெருங்காயம், சீரகம், நல்ல மிளகு, இவைகளுடன்கூடிய, **अनेकैः**-பல, **शुभैः** நல்ல, **शाकैः साकं**-காய்கறிகளுடன்கூட, **सापोशनं**-முதலில் ஆபோசனத்துடன், **सम्यक्**-நன்கு, **भुज्यताम्**-சாப்பிடப்படட்டும்.

யமனை வென்றவனே! பார்வதிக்கு உகந்தவனே! எங்கும் நிறைந்து விளங்குகின்றவனே! நான் உனக்குச் சிறந்த உணவை யளிக்கின்றேன். அது இனிமையானது. மிகவும் மிருதுவானது. இரத்தினப் பாத்திரத்தில் வைக்கப்

பட்டுள்ளது. பெருங்காயம், மிளகு, சீரகம் முதலிய வற்றுடன் கூடிய பல நல்ல காய்கறிகளுடன் கூடியது. அப்பம், பருப்பு முதலியவைகளாலும், நெய்யாலும் நன்கு பரிஷ்காரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதை நன்கு புஜிப்பாயாக.

कूश्माण्डवार्ताकपटोलिकानां फलानि रम्याणि च कारवल्ल्याः ।
सुपाकयुक्तानि ससौरभाणि श्रीकण्ठ मृत्युञ्जय भक्षयेश ॥ २४ ॥

கூஶ்மாண்ட வார்த்தாக படோலிகாநாம்
பலாநி ரம்யாணி ச காரவல்ல்யா: ।
ஸுபாக யுக்தாநி ஸஸௌரபாணி
ஸ்ரீகண்ட ம்ருத்யுஞ்ஜய பக்ஷயேஶ ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **श्रीकण्ठ**-விஷத்தைக் கழுத்தில் வைத்துக்கொண்ட, **ईश**-ஈசனே, **रम्याणि**-மனோஹர மானதும், **सुपाकयुक्तानि**-நன்கு பாகம் செய்ததும், **ससौरभाणि**-வாஸனையுடன் கூடியதுமான, **कूश्माण्डवार्ताकपटोलिकानां**-பூஷிணி, கத்திரி, புடல் இவைகளுடையவும், **कारवल्ल्याश्च**-பாகலினுடையவும், **फलानि**-காய்களை, **भक्षय**-சாப்பிடும்.

யமனை வென்றவனே, ஸ்ரீகண்டா, ஈசனே! பூஷிணிக் காய், கத்திரிக்காய், புடலங்காய், பாகற்காய் இவைகளை நன்கு பாகம் செய்து மனோஹரமாகவும், வாஸனையுள்ள தாகவும் ஆக்கி அளிக்கிறேன். சாப்பிடவேணும். (24)

शीतलं मधुरं स्वच्छं पावनं वासितं लघु ।
मध्ये स्वीकुरु पानीयं शिव मृत्युञ्जय प्रभो ॥ २५ ॥

ஶீதளம் மதுரம் ஸ்வச்சம் பாவநம் வாஸிதம் லகு ।
மத்யே ஸ்வீகுரு பாநீயம் ஶிவ ம்ருத்யுஞ்ஜய ப்ரபோ ॥

शिव-சிவபெருமானே, **मृत्युञ्जय**-யமனை வென்றவனே, **प्रभो**-பிரபுவே. **मध्ये**-நடுவில், **शीतलं**-குளிர்ந்ததாயும், **मधुरं**-இனிப்பாயும், **स्वच्छं**-தெளிந்ததாயும், **पावनं**-பரிசுத்தமாயும், **वासितं**-வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதாயும், **लघु**-இலேசாயும் உள்ள, **पानीयं**-நீரை, **स्वीकुरु**-ஏற்றுக்கொள்ளும்.

சிவபெருமானே! யமனை வென்ற பிரபுவே! சாப்பிடும் பொழுது நடுவில் தாகத்தைத் தணிப்பதற்காக நான் உமக்குக் குளிர்ச்சியாயும், இனிப்பாயும், தெளிவானதாயும், புனிதமானதும், நறுமணமுள்ளதாயும், இலேசானதாயுமுள்ள தீர்த்தத்தைத் தருகின்றேன். அதை நீர் அருந்தி உமது தாகத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும். (25)

शर्करामिलितं स्निग्धं दुग्धान्नं गोघृतान्वितम् ।
कदलीफलसंमिश्रं भुज्यतां मृत्युसंहर ॥ २६ ॥

ஶர்கரா மிளிதம் ஸ்நிக்தம் துக்தான்னம் கோக்ருதான்விதம் ।
கதலீபல ஸம்மிச்ரம் புஜ்யதாம் ம்ருத்யு ஸம்ஹர ॥

मृत्युसंहर-காலனை வதைத்தவனே! शर्करामिलितं-சர்க்கரை கலந்ததும், स्निग्धं-பசையுள்ளதும், गोघृतान्वितं-பசுவின் நெய்யுடன் கூடியதும், कदलीफलसंमिश्रं-வாழைப் பழத்துடன் கலந்ததுமான, दुग्धान्नं-பாலுஞ்சாதம், भुज्यताम्- சாப்பிடப்படட்டும்.

யமனை வதைத்த பரமேச்வரனே! நான் உமக்குப் பாலுண்டியளிக்கிறேன். அது சர்க்கரை கலந்தது. பசுவின் நெய்ப்பசையுடன் கூடியது. வாழைப்பழம் சேர்ந்தது. அதை நீ புஜிப்பாயாக. (26)

केवलमतिमाधुर्यं दुग्धैः स्निग्धैश्च शर्करामिलितैः ।
एलामरीचिमिलितं मृत्युञ्जय भुङ्क्ष्व परमान्नम् ॥ २७ ॥

கேவலமதிமாதுர்யம் துக்தை: ஸ்நிக்தைஶ்ச ஶர்கரா மிளிதை: ।
ஏலா மரீசி மிலிதம் ம்ருத்யுஞ்ஜய புங்க்ஷ்வ பரமான்னம் ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே! स्निग्धैः-பசையுள்ளவைகளாயும், शर्करामिलितैः च-சர்க்கரையுடன் கூடியவைகளாயுமுள்ள, दुग्धैः-பாலால், केवलं अतिमाधुर्यं-மிகுந்த இனிப்பாகிய

ஒரே சுவையுள்ளதாயும், **एलामरीचिमिलितं**-ஏலம், மிளகு இவைகளுடன் கூடியதாயும் விளங்குகின்ற, **परमान्नं**-பாயஸத்தை, **भुङ्क्ष्व**-சாப்பிடுவாயாக.

யமனை வென்றவனே! நான் உனக்குச் சிறந்த பாயஸத்தை அளிக்கின்றேன். அது நல்ல பசையுள்ள பாலாலும் சர்க்கரையாலும் சமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் அது மிகவும் தித்திப்பானது. மேலும் அதில் ஏலம், மிளகு முதலியவைகளும் சேர்ந்துள்ளதால் அது நறுமணத்துடன் கூடியது. நீ அதை புஜிப்பாயாக. (27)

रम्भाचूतकपित्थकण्टकफलैर्द्राक्षारसस्वादुम-
त्खर्जूरैर्मधुरेक्षुखण्डशकलैः सन्नारिकेलाम्बुभिः ।
कर्पूरेण सुवासितैर्गुडजलैर्माधुर्ययुक्तैर्विभो
श्रीमृत्युञ्जय पूरय त्रिभुवनाधारं विशालोदरम् ॥ २८ ॥

ரம்பா சூத கபித்த கண்டக பலைர் த்ராக்ஷாரஸ ஸ்வாதுமத்
கர்ஜூரைர் மதுரேக்ஷு கண்ட ஶகலை: ஸந்நாரிகேலாம்புபி: ।
கர்பூரேண ஸுவாஸிதைர் குடஜலைர் மாதுர்ய
யுக்தைர் விபோ
ஸ்ரீ ம்ருத்யுஞ்ஜய பூரய த்ரிபுவநாதாரம் விஶாலோதரம் ॥

श्रीमृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **विभो**-எங்கும் பரவி நிற்கும் சிவபெருமானே, **रम्भा**-வாழை, **चूत**-மா, **कपित्थ**-விளா, **कण्टक**-பலா இவைகளுடைய, **फलैः**-பழங்களாலும், **द्राक्षारस**-திராக்ஷா ரஸத்தாலும், **स्वादुमत्**-சுவையுள்ள, **खर्जूरैः**-பேரீச்சம் பழங்களாலும், **मधुर**-இனிப்பான, **इक्षुखण्ड**-கரும்புத் துண்டுகளின், **शकलैः**-பாகங்களாலும், **सन्नारिकेलाम्बुभिः**-நல்ல இளநீர்களாலும், **कर्पूरेण**-பச்சைக் கற்பூரத்தால், **सुवासितैः**-நறுமணம் கமழும்படி செய்யப்பட்டதாயும், **माधुर्ययुक्तैः**-இனிப்புடன் கூடியதுமான, **गुडजलैः**-பானகங்களாலும், **त्रिभुवनाधारं**-மூவுலகிற்கும் உறைவிடமான, **विशालोदरं**-விரிந்த வயிற்றை, **पूरय**-நிரப்பிக்கொள்வாயாக.

யமனை வென்றவனே! எங்கும் பரவி நிற்கும் பரம் பொருளே! நான் உமக்குப் பலவிதமான பழவகைகளையும் பானகங்களையும் வழங்குகிறேன். அவற்றை நீ அருந்தி மூவுலகங்களுக்கும் உறைவிடமாய் விளங்கும் உன் விசாலமான வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்வாயாக. பழங்களில் சிறந்து விளங்குவன வாழை, மா, விளா, பலா, திராக்ஷை, பேரீச்சை முதலியன. அவற்றை எல்லாம் உனக்கே அர்ப்பணம் செய்கின்றேன். மேலும் நல்ல தித்திப்பான கரும்புச்சாற்றையும் இளநீரையும், பானகத்தையும் அருந்துவதற்காக அளிக்கின்றேன். அப்பானகம் கற்பூரத்தின் சேர்க்கையால் நறுமணம் பெற்று விளங்குகின்றது. இவற்றால் உனது பெரும் வயிறு நிரம்பட்டும். மூவுலகங்களிலும் வசிக்கும் எல்லா பிராணிகளும் உன் உதரத்தில் இருப்பதால் நீ சாப்பிட்டு திருப்தியடைந்துவிட்டால் எல்லா பிராணிகளுக்கும் திருப்தி ஏற்பட்டுவிடும். (28)

मनोज्ञरम्भानवखण्डखण्डितान्रुचिप्रदान्सर्षपजीरकांश्च ।
ससौरभान्सैन्धवसेवितांश्च गृहाण मृत्युञ्जय लोकवन्द्य ॥ २९ ॥

மனோக்ஞ ரம்பா நவ கண்ட கண்டிதான்
ருசிப்ரதான் ஸர்ஷப ஜீரகாம்ஶ்ச ।
ஸஸௌரபான் ஸைந்தவ ஸேவிதாம்ஶ்ச
க்ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய லோக வந்த்ய ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **लोकवन्द्य**-எல்லா உலகத்தினராலும் வணங்கத்தகுந்தவனே, **रुचिप्रदान्**- நல்ல சுவை தருகின்றவைகளும், **ससौरभान्**- நல்ல வாசனையுடன் கூடியவைகளும், **सैन्धवसेवितान् च**-உப்புடன் சேர்ந்தவைகளும், **सर्षपजीरकांश्च**-கடுகு, சீரகம், கலந்ததுமான, **मनोज्ञ**-அழகிய, **रम्भानवखण्डखण्डितान्**- புதிய வாழைத்தண்டின் சிறு சிறு துண்டுகளை, **गृहाण**-ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

யமனை வென்றவனே! எல்லா உலகங்களாலும் போற்றப்படுகின்ற பரமேச்வரனே! நான் உமக்காக புதிய வாழைத்தண்டை சிறு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி உப்பு

சேர்த்து கடுகு ஜீரகம் தாளிசம் செய்து நல்ல சுவையும் வாஸனையும் உள்ளதாக ஆக்கித் தருகிறேன். ஏற்றுக் கொள்வாயாக. (29)

(அ) மேலும் பலவித உணவு வகைகளைத்தருகிறார்:—

हिङ्गूजीरकसहितं विमलामलकं कपित्थमतिमधुरम् ।
बिसखण्डाँल्लवणयुतान्मृत्युञ्जय तेऽर्पयामि जगदीश ॥ ३० ॥

ஹிங்கூ ஜீரக ஸஹிதம்
விமலாமலகம் கபித்தமதிமதுரம் ।
பிஸகண்டான் லவணயுதான்
ம்ருத்யுஞ்ஜய தேऽர்பயாமி ஜகதீஶ ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, जगदीश-உலகையாள்பவனே, ते-உமக்கு, हिङ्गूजीरकसहितं-பெருங்காயம், சீரகம் இவைகளுடன் கூடிய, विमलामलकं-பரிசுத்தமான நெல்லிக் கனியையும், अतिमधुरं-மிகவும் இனிப்பான, कपित्थं-விளாம் பழத்தையும், लवणयुतान् - உப்புடன் கூடிய, बिसखण्डान् - தாமரைத் துண்டங்களையும், अर्पयामि-அளிக்கின்றேன்.

யமனை வென்றவனே! எல்லா உலகங்களையும் ஆளுகின்ற பரமேச்வரனே! நான் உமக்குப் பெருங்காயம் ஜீரகங்களுடன் கூடிய நல்ல நெல்லிக்கனியையும் மிகவும் இனிய விளாம்பழத்தையும், உப்புக்கலந்த தாமரைத் தண்டுகளின் துண்டுகளையும் அளிக்கின்றேன். (30)

एलाशुण्ठीसहितं दध्यन्नं चारुहेमपात्रस्थम् ।
अमृतप्रतिनिधिमाढ्यं मृत्युञ्जय भुज्यतां त्रिलोकेश ॥ ३१ ॥

ஏலா ஶுண்டீ ஸஹிதம் தத்யந்நம் சாரு ஹேம பாத்ரஸ்தம் ।
அம்ருத ப்ரதிநிதிமாட்யம் ம்ருத்யுஞ்ஜய புஜ்யதாம் த்ரிலோகேஶ ॥

मृत्युञ्जय யமனை வென்றவனே! त्रिलोकेश-மூவுலகத்திற்கும் அதிபதியே, एलाशुण्ठीसहितं-ஏலம், சுக்கு இவைகளுடன் கூடியதும், आढ्यं-சிறந்ததும், अमृतप्रतिनिधिं-

அமுதத்திற்கு ஒப்பானதும், चारुहेमपात्रस्थं-அழகிய தங்கப் பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளதுமான, दध्यन्नं-தயிர்சாதம் भुज्यताम् – புஜிக்கப்படட்டும்.

யமனை வென்றவனே! மூன்று உலகங்களையும் ஆளு கின்றவனே! நான் உனக்கு சுக்கு ஏலம் முதலியவை களுடன் கூடியதும் அமுதத்துக்கொப்பானதுமான நல்ல தயிர் சாதத்தைத் தங்கப்பாத்திரத்தில் வைத்திருக்கிறேன். அதை நீ புஜிப்பாயாக. (31)

जम्बीरनीराञ्चितशृङ्गबेरं मनोहरानम्लशलाटुखण्डान् ।
मृदूपदंशान् सहसोपभुङ्क्ष्व मृत्युञ्जय श्रीकरुणासमुद्र ॥ ३२ ॥

ஜம்பீர நீராஞ்சித ஶ்ருங்கபேரம்
மனோஹராநம்ல ஶலாடு கண்டாந் ।
ம்ருதூபதம்ஶான் ஸஹஸோபபுங்க்ஷ்வ
ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸ்ரீகருணாஸமுத்ர ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, श्रीकरुणासमुद्र-கருணைக் கடலே, जम्बीरनीराञ्चित-எலுமிச்சை ரஸத்தால் சுவையாகச் செய்யப்பட்ட, शृङ्गबेरं-இஞ்சியையும், मनोहरान्-மனதைக் கவரக்கூடியதாயும், अम्ल-புளிப்புச் சுவையுள்ள, शलाटु-खण्डान् – காய் கிழங்குகளுடன் கூடியதுமான, मृदूपदंशान् – மெதுவான ஊறுகாய்களையும், सहसा-உடனேயே, उपभुङ्क्ष्व-சாப்பிடுவாயாக.

யமனை வென்றவனே! கருணைக்கடலே! நான் உனக்கு எலுமிச்ச ரஸத்துடன் கூடிய இஞ்சியையும் மனதிற்குப் பிரியமான காய் கிழங்குகளின் ஊறுகாய் களையும் தருகின்றேன். அவற்றை நீ உடனேயே புஜித்திடுவாயாக. (32)

नागररामठयुक्तं सुललितजम्बीरनीरसंपूर्णम् ।
मथितं सैन्धवसहितं पिब हर मृत्युंजय क्रतुध्वंसिन् ॥ ३३ ॥

நாகர ராமடயுக்தம் ஸுலலித ஜம்பீர நீர ஸம்பூர்ணம் ।
மதிதம் ஸைந்தவ ஸஹிதம் பிப ஹர ம்ருத்யுஞ்ஜய
க்ரது த்வம்ஸின் ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **क्रतुध्वंसिन्**- யாகத்தை நாசம் செய்தவனே ! **हर**-பரமசிவனே ! **नागररामठयुक्तं**-சுக்கு, பெருங்காயம் இவைகளுடன் கூடியதும், **सुललित**-நல்ல, **जम्बीरनीरसंपूर्ण**-எலுமிச்ச ரஸம் நிறைந்ததும், **सैन्धवसहितं**-உப்புடன் கூடியதுமான, **मथितं**-மோரை, **पिब**-குடிப்பாயாக.

யமனை வென்றவனே ! தக்ஷனுடைய யாகத்தை அழித்தவனே ! பரமேச்வரனே ! நான் உனக்கு எலுமிச்சை ரஸம் சேர்த்துக்கரைத்த மோரைக் கொடுக்கின்றேன். அது நன்கு கடையப்பட்டுள்ளது. சுக்கு பெருங்காயம் இவைகளுடன் கூடியது. உப்பிட்டுச் சுவையாகச் செய்யப் பட்டுள்ளது. அதை நீ அருந்துவாயாக. (33)

(அ) உத்தராபோசனம்:—

मन्दारहेमाम्बुजगन्धयुक्तैर्मन्दाकिनीनिर्मलपुण्यतोयैः ।
गृहाण मृत्युञ्जय पूर्णकाम श्रीमत्परापोशनमभ्रकेश ॥ ३४ ॥

மந்தார ஹேமாம்புஜ கந்தயுக்தைர்
மந்தாகினீ நிர்மல புண்ய தோயை: ।
க்ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய பூர்ணகாம
ஸ்ரீமத் பராபோஶனமப்ரகேஶ ॥

मृत्युंजय-யமனை வென்றவனே **पूर्णकाम**-நிறைவேறிய விருப்பங்களையுடையவனே **अभ्रकेश**-ஆகாயம்போல் எங்கும் விரிந்த கேசங்களையுடையவனே (ஆகாசத்தையே கேசமாகக் கொண்டவனே) **मन्दारहेमाम्बुज** — மந்தாரம் பொற்றாமரை முதலிய மலர்களின் **गन्धयुक्तैः**-வாசனையுடன் கூடியவைகளான **मन्दाकिनी** – கங்கையினுடைய **निर्मल**-பரிசுத்தமாயும் **पुण्य**-புண்ணியமாயும் உள்ள **तोयैः**-ஜலங்களால் **श्रीमत्परापोशनं**-சிறந்த உத்தராபோசனத்தை **गृहाण**-ஏற்றுக்கொள்,

யமனை வென்றவனே! நிறைவேறிய ஸமஸ்த காமங்களையும் உடையவனே! விரிந்த செஞ்சடைகளையுடைய பரமேச்வரனே! ஆகாசத்தையே கேசமாகக்கொண்டவனே (உலகம் முழுவதையும் சரீரமாகக்கொண்ட பகவானுடைய விராட் ஸ்வரூபத்தில் ஆகாசமே கேசமாக அமைந்துள்ளது) சாப்பிட்ட பின்னர் உமக்கு உத்தராபோசனத்திற்காகச் சிறந்த புனிதமான கங்காஜலத்தைத் தருகின்றேன். அது மந்தாரம், பொற்றாமரை முதலிய மலர்களின் இனிய வாசனையுடன் கூடியது. அதை நீ அருந்துவாயாக. (34)

(அ) ஹஸ்தபாதப்ரக்ஷாலனம் (கைகால் அலம்புவது)

गगनधुनीविमलजलैर्मृत्युंजय पद्मरागपात्रगतैः ।
मृगमदचन्दनपूर्णैः प्रक्षालय चारु हस्तपदयुग्मम् ॥ ३५ ॥

ககநதுநீ விமல ஜலைர்
 ம்ருத்யுஞ்ஜய பத்மராக பாத்ர கதை: ।
ம்ருகமத சந்தன பூர்ணை:
 ப்ரக்ஷாலய சாரு ஹஸ்த பத யுக்மம் ॥

मृत्युंजय-யமனை வென்றவனே **पद्मरागपात्रगतैः**-பத்மராக ரத்னத்தால் இழைக்கப்பட்ட பாத்திரத்திலுள்ள **मृगमद-चन्दनपूर्णैः**-கஸ்தூரி, சந்தனம் இவைகள் நிறைந்த **गगनधुनी**-கங்கையின் **विमलजलैः**-கலக்கமற்ற தண்ணீர்களால் **चारु**-அழகிய **हस्तपदयुग्मम्**-இரு கைகளையும் இரு கால்களையும் **प्रक्षालय**-அலம்பிக்கொள்ளவேணும்.

யமனை வென்றவனே! சாப்பிட்ட பின்னர் உன்னுடைய கை கால்களைக் கழுவிக் கொள்வதற்காக நான் பத்மராக ரத்தினப் பாத்திரத்தில் கலங்கமற்ற கங்காஜலத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறேன். அதில் கஸ்தூரியும் சந்தனமும் சேர்ந்து மிகுந்த வாஸனையுடன் இருக்கிறது. அவைகளால் உன்னுடைய கை கால்களைக் கழுவிக் கொள். (35)

(அ) சாப்பிட்டபின் ஆசமனம் :—

पुन्नागमल्लिकाकुन्दवासितैर्जाह्नवीजलैः ।
मृत्युंजय महादेव पुनराचमनं कुरु ॥ ३६ ॥

புந்நாக மல்லிகா குந்த வாஸிதைர் ஜாஹ்நவீ ஜலை: ।
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதேவ புநராசமநம் குரு ॥

मृत्युंजय-யமனை வென்றவனே, **महादेव**-மஹாதேவனே **पुन्नागमल्लिकाकुन्द**-புந்நாகம், மல்லிகை, குந்தம் இந்த மலர்களால் **वासितैः**-நறுமணமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட **जाह्नवीजलैः**-கங்கா ஜலங்களால் **पुनः**-மறுபடியும் **आचमनं**-ஆசமனத்தை **कुरु**-செய்.

யமனை வென்றவனே! தேவாதிதேவனே! சாப்பிட்ட பின்னர் ஆசமனத்திற்காக நான் உமக்கு புந்நாகம், மல்லிகை, குந்தம் முதலிய நறுமலர்களின் மணத்தால் சிறந்த வாசனையுடன் கூடியதாகச் செய்யப்பட்ட கங்கா ஜலத்தைக் கொடுக்கின்றேன். அதனால் நீ ஆசமனம் செய்வாயாக. (36)

(அ) தாம்பூலம் :—

मौक्तिकचूर्णसमेतैर्मृगमदघनसारवासितैः पूगैः ।
पर्णैः स्वर्णसमानैर्मृत्युंजय तेऽर्पयामि ताम्बूलम् ॥ ३७ ॥

மௌக்திக சூர்ண ஸமேதைர்
ம்ருகமத கநஸார வாஸிதை: பூகை: ।
பர்ணை: ஸ்வர்ண ஸமாநைர்
ம்ருத்யுஞ்ஜய தேऽர்பயாமி தாம்பூலம் ॥

मृत्युंजय-யமனை வென்றவனே! **ते**-உனக்கு **मौक्तिकचूर्णसमेतैः**-நல் முத்துப்பொடிகளுடன் கூடிய **मृगमद**-கஸ்தூரி **घनसार**-பச்சைக் கற்பூரம் இவைகளால் **वासितैः**-வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட **पूगैः**-பாக்குகளாலும் **स्वर्णसमानैः**-தங்கத்திற்கு ஒப்பான **पर्णैः**-வெற்றிலைகளாலும் **ताम्बूलं**-தாம்பூலத்தை **अर्पयामि**-கொடுக்கிறேன்,

யமனை வென்றவனே! சாப்பிட்டபின்னர் நான் உனக்குத் தாம்பூலம் தருகின்றேன். இதில் நல்முத்துப் பொடியால் செய்யப்பட்ட சுண்ணும்பும், பச்சைக்கற்பூரம், கஸ்தூரி முதலியவற்ருல் நறுமணம் உள்ளதாகச் செய்யப் பட்ட பாக்குப்பொடியும், பொன்னிறமுள்ள வெற்றிலைகளும் உள்ளன. இதை நீ ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (37)

(அ) நீராஜனம் :—

नीराजनं निर्मलदीप्तिमद्भिर्दीपांकुरैरुज्ज्वलमुच्छ्रितैश्च ।
घण्टानिनादेन समर्पयामि मृत्युंजयाय त्रिपुरान्तकाय ॥ ३८॥

நீராஜநம் நிர்மல தீப்திமத்பிர்
தீபாங்குரைருஜ்ஜ்வலமுச்ச்ரிதைச்ச ।
கண்டா நிநாதேந ஸமர்ப்பயாமி
ம்ருத்யுஞ்ஜயாய த்ரிபுராந்தகாய ॥

मृत्युंजयाय-யமனை வென்றவனும் त्रिपुरान्तकाय-த்ரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்தவனுமான பரமேச்வரனுக்கு निर्मल-கலங் கமில்லாத दीप्तिमद्भिः-ஒளிகளையுடையவைகளாயும் उच्छ्रितैः-च-உயர்ந்தவைகளாயும் உள்ள दीपांकुरैः-விளக்கின் ஜ்வாலை களால் उज्ज्वलं-நன்கு பிரகாசிக்கின்ற नीराजनं-கற்பூர ஹாரத்தியை घण्टानिनादेन-கண்டா நாதத்துடன் (மணியோ சையுடன்) समर्पयामि-அளிக்கிறேன்.

பரமேச்வரன் யமனை வென்றவன். த்ரிபுரங்களை அழித்தவன். இவ்வாறு விளங்கும் பரமேச்வரனுக்கு உயரக் கிளம்பி யெழும் மாசற்ற தீபஜ்வாலைகளால் நன்கு பிரகாசிக்கும்படியாக மணியடித்துக்கொண்டு நீராஜனம் செய்கிறேன். (38)

(அ) பூஜையின் முடிவில் மறுபடியும் அர்க்யம்:—

विरिञ्चिमुख्यामरवृन्दवन्दिते सरोजमत्स्याङ्कितचक्रचिह्निते ।
ददामि मृत्युंजय पादपङ्कजे फणीन्द्रभूषे पुनरर्घ्यमीश्वर ॥ ३९ ॥

விரிஞ்சி முக்யாமர ப்ருந்த வந்திதே
ஸரோஜ மத்ஸ்யாங்கித சக்ர சிஹ்னிதே ।
த்தாமி ம்ருத்யுஞ்ஜய பாத பங்கஜே
பணீந்த்ர பூஷே புனரர்க்யமீஶ்வர ॥

मृत्युंजय–யமனை வென்றவனே! ईश्वर–பரமேச்வரனே! विरिञ्चिमुख्य–பிரஹ்மா முதலிய अमरबृन्द–தேவர்களுடைய கூட்டங்களால் वन्दिते–வணங்கப்பட்டதும் सरोज–பத்ம (தாமரை) ரேகை मत्स्य–மத்ஸ்ய (மீன்) ரேகை இவைகளால் अङ्कित–அடையாளமிடப்பட்டதும் चक्रचिह्निते–சக்ர ரேகையால் அடையாளமிடப்பட்டதும் फणीन्द्रभूषे–சிறந்த பாம்புகளை அணியாகக் கொண்டதுமான पादपङ्कजे–உன்னுடைய பாத பத்மத்தில் पुनः–மறுபடியும் अर्घ्य–அர்க்யத்தை ददामि–கொடுக்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே! ஏ பரமேச்வரனே! பூஜையின் முடிவில் உன்னுடைய பாதபத்மத்தில் மறுபடியும் நான் அர்க்யமளிக்கிறேன். உன்னுடைய திருவடிகள் பிரஹ்மா முதலிய தேவகணங்களால் வணங்கப்படுகின்றன. அவைகள் தாமரை, மத்ஸ்யம், சக்ரம் முதலிய சிறந்த ரேகைகளையுடையன. இவ்வாறு சிறந்த ஸாமுத்ரிகா லக்ஷணங்களுடன் விளங்குகின்றதும் அரவங்களையே அணிகலமாகப் பெற்றதாயும் உள்ள உமது திருவடிகளில் அர்க்யம் தருகின்றேன். (39)

(அ) புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பணம் :—

पुंनागनीलोत्पलकुन्दजाजीमन्दारमल्लीकरवीरपङ्कजैः ।
पुष्पाञ्जलिं बिल्वदलैस्तुलस्या मृत्युंजयांघ्रौ विनिवेशयामि ॥

புன்னாக நீலோத்பல குந்த ஜாஜீ
மந்தார மல்லீ கரவீர பங்கஜை: ।
புஷ்பாஞ்ஜலிம் பில்வ தலைஸ்துலஸ்யா
ம்ருத்யுஞ்ஜயாங்க்ரௌ விநிவேஶயாமி ॥

मृत्युंजय–யமனை வென்றவனே! अंघ्रौ–(உன்னுடைய) திருவடியில் पुंनाग–புன்னை नीलोत्पल–கருநெய்தல் कुन्द–

குந்தம் जाजी-ஜாஜீ मन्दार-மந்தாரை मल्ली-மல்லிகை करवीर-அரளி पङ्कजैः-தாமரை முதலிய மலர்களாலும் बिल्वदलैः-வில்வ தளங்களாலும் तुलस्या-துளசியாலும் पुष्पाञ्जलिं-புஷ்பாஞ்ஜலியை विनिवेशयामि-அர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே! நான் அஞ்ஜலியாக வைத்துக் கொண்ட என் இரு கைகளிலும் நிறைய புன்னை, கரு நெய்தல், குந்தம், ஜாஜீ, மந்தாரை, மல்லிகை, அரளி, தாமரை முதலிய மலர்களையும் வில்வதளங்களையும் துளசியையும் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை உனது திருவடிகளில் ஸமர்ப்பணம் செய்கிறேன். (40)

(அ) பிரதக்ஷிணம்:—

पदे पदे सर्वतमोनिकृन्तनं पदे पदे सर्वशुभप्रदायकम् ।
प्रदक्षिणं भक्तियुतेन चेतसा करोमि मृत्युंजय रक्ष रक्ष माम् ॥

பதே பதே ஸர்வதமோநிக்ருந்தனம்
பதே பதே ஸர்வஶுபப்ரதாயகம் ।
ப்ரதக்ஷிணம் பக்தியுதேந சேதஸா
கரோமி ம்ருத்யுஞ்ஜய ரக்ஷ ரக்ஷ மாம் ॥

मृत्युंजय-யமனை வென்றவனே! पदे पदे-ஒவ்வொருஅடியிலும் सर्वतमोनिकृन्तनं-எல்லா அக்ஞானத்தையும் அறுக்கின்றதும் पदे पदे-ஒவ்வொரு அடியிலும் सर्वशुभप्रदायकं-எல்லா நன்மைகளையும் கொடுக்கின்றதும் ஆன प्रदक्षिणं-பிரதக்ஷிணத்தை भक्तियुतेन-பக்தியோடு கூடிய चेतसा-மனதால் करोमि-செய்கிறேன் मां-என்னை रक्ष-காப்பாற்று रक्ष-காப்பாற்று.

யமனை வென்றவனே! நான் உன்னை பன்முறை வலம் வந்து வணங்குகிறேன். இவ்வாறு உன்னைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யும்பொழுது ஒவ்வொரு அடியிலும் அறியாமை எனும் இருள் நீங்குகிறது. ஒவ்வொரு அடியிலும் பற்பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. உன்னை வலம் வருவதால் உண்டாகும் நலன்கள் எண்ணற்றன. ஏ பரம்பொருளே! என்னை எப்பொழுதும் காத்தருள். (41)

(அ) நமஸ்காரம் :—

नमो गौरीशाय स्फटिकधवलाङ्गाय च नमः
नमो लोकेशाय स्थितविबुधलोकाय च नमः ।
नमः श्रीकण्ठाय क्षपितपुरदैत्याय च नमः
नमः फालाक्षाय स्मरमदविनाशाय च नमः ॥ ४२ ॥

நமோ கௌரீஶாய ஸ்படிக தவலாங்காய ச நம:
நமோ லோகேஶாய ஸ்தித விபுத லோகாய ச நம:।
நம: ஸ்ரீகண்டாய க்ஷபித புர தைத்யாய ச நம:
நம: பாலாக்ஷாய ஸ்மர மத விநாஶாய ச நம: ॥

गौरीशाय-மலைமகளின் பதிக்கு **नमः**-வணக்கம் **स्फटिक**-ஸ்படிகம் போல் **धवलाङ्गाय**-வெளுப்பான அங்கங்களையுடையவனுக்கு **नमः**-வணக்கம். **लोकेशाय**-உலகங்களையாளுகின்றவனுக்கு **नमः**-வணக்கம். **स्थितविबुधलोकाय**-தேவ ஜனங்களைத் தாங்குகின்றவனுக்கு **नमः**-வணக்கம். **श्रीकण्ठाय**-அழகிய கழுத்தையுடையவனுக்கு **नमः** வணக்கம். **क्षपित**-நாசம் செய்யப்பட்ட **पुरदैत्याय**-த்ரிபுரன் என்ற அசுரனையுடையவனுக்கு **नमः**-வணக்கம். **फालाक्षाय**-நெற்றியில் கண்ணுடையவனுக்கு **नमः**-வணக்கம். **स्मर**-மன்மதனுடைய **मद**-மதத்தை **विनाशाय**-நாசம் செய்த பரமேச்வரனுக்கு **नमः**-வணக்கம்.

மலைமகளான பார்வதீ தேவியின் பதியாயும் ஸ்படிகம் போல் வெளுப்பான அங்கங்களையுடை யவனும் உலகங்கள் அனைத்தையும் ஆட்சி செய்கின்றவனும் தேவர்களைக் காப்பாற்றியவனும் அழகிய கழுத்தையுடையவனும் கழுத்தில் விஷத்தைக்கொண்டவனும் திரிபுரன் என்ற அரக்கனை அழித்தவனும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவனும் மன்மதனுடைய கர்வத்தையழித்தவனும் உள்ள பரமேச்வரனுக்கு வணக்கம். (42)

(அ) பிரார்த்தனை :—

संसारे जनितापरोगसहिते तापत्रयाक्रन्दिते
नित्यं पुत्रकलत्रवित्तविलसत्पाशैर्निबद्धं दृढम् ।
गर्वान्धं बहुपापवर्गसहितं कारुण्यदृष्ट्या विभो
श्रीमृत्युंजय पार्वतीप्रिय सदा मां पाहि सर्वेश्वर ॥ ४३ ॥

ஸம்ஸாரே ஜனிதாபரோகஸஹிதே தாபத்ரயாக்ரந்திதே
நித்யம் புத்ர களத்ர வித்த விலஸத் பாசைர்
நிபத்தம் த்ருடம் ।
கர்வாந்தம் பஹுபாப வர்க ஸஹிதம் காருண்ய
த்ருஷ்ட்யா விபோ
ஸ்ரீ ம்ருத்யுஞ்ஜய பார்வதீ ப்ரிய ஸதா மாம்
பாஹி ஸர்வேஶ்வர ॥

श्रीमृत्युंजय-யமனை வென்றவனே **विभो**-எங்கும் வியாபித்துள்ளவனே **पार्वतीप्रिय**-பார்வதீ தேவிக்குப் பிரியமானவனே **सर्वेश्वर**-எல்லாவற்றையும் ஆட்சி செய்கின்ற பரமேச்வரனே **जनितापरोगसहिते**-பிறவித் துன்பம், நோய் முதலியவற்றுடன் கூடியதும் **तापत्रयाक्रन्दिते**-மூன்று துன்பங்களால் கதறுகின்றதுமான **संसारे**-உலக வாழ்க்கையில் **नित्यं**-எப்பொழுதும் **पुत्र**-பிள்ளை **कलत्र**-மனைவி **वित्त**-செல்வம் இவற்றில் **विलसत्**-விளங்குகின்ற **पाशैः**-பற்றுதல்களாகிய கயிறுகளால் **दृढं**-இறுக **निबद्धं**-கட்டப்பட்டவனுயும் **गर्वान्धं**-இறுமாப்பால் கண்ணை இழந்தவனுயும் **बहुपापवर्गसहितं**-பல பாவங்களின் கூட்டத்துடன் கூடியவனுயும் உள்ள **मां**-என்னை **सदा**-எப்பொழுதும் **कारुण्यदृष्ट्या**-இரக்கத்துடன் கூடிய பார்வையினுல் **पाहि**-காப்பாற்று.

யமனை வென்றவனே! எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் பரம்பொருளே! பார்வதீ மணுளனே! உலகனைத்தையும் காத்தருளும் உத்தமனே! இவ்வுலகம் பிறவி நோய் முதலிய பலவற்றுல் பல இன்னல்களை விளைவிக்கின்றது. இதனுள் குடியிருக்கும் பிராணிகள் ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகமெனும் மூன்று துன்பங்களால் துயருற்றுக் கதறுகின்றன. இத்தகைய உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள

நான் அதிக இறுமாப்புக்கொண்டுள்ளேன். மகவு, மனையாள் செல்வம் முதலான பல பாசங்களால் இறுகக்கட்டப் பட்டுள்ளேன். மீண்டும் பல பாவங்களின் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டுள்ளேன். நீ என்மீது என்றும் உனது கருணை கடாக்ஷங்களைச் செலுத்தி என்னை இரக்ஷித்தருள்வாயாக.

(அ) கடைசியாக ஆதிதம்பதிகளான பார்வதியும் மஹேசுவரனும் ஏகாந்தமாக இருக்கும் அவஸரத்தை தியானிக்கிறார் : —

सौधे रत्नमये नवोत्पलदलाकीर्णे च तल्पान्तरे
कौशेयेन मनोहरेण धवलेनाच्छादिते सर्वशः ।
कर्पूराञ्चितदीपदीप्तिमिलिते रम्योपधानद्वये
पार्वत्या करपद्मलालितपदं मृत्युंजयं भावये ॥ ४४ ॥

ஸௌதே ரத்நமயே நவோத்பல தலாகீர்ணே ச தல்பாந்தரே
கௌஶேயேந மனோஹரேண தவளேனாச்சாதிதே ஸர்வஶ: ।
கர்பூராஞ்சித தீப தீப்தி மிளிதே ரம்யோபதாநத்வயே
பார்வத்யா கரபத்ம லாலிதபதம் ம்ருத்யுஞ்ஜயம் பாவயே ॥

कर्पूराञ्चितदीप-கற்பூரத்தால் அழகு வாய்ந்த விளக்கின் **दीप्ति**-ஒளியுடன் **मिलिते**-கூடிய **रत्नमये**-இரத்தினங்கள் பதித்த **सौधे**-அரண்மனையில் **नवोत्पलदलाकीर्णे** – புதிதாக மலர்ந்த உத்பல மலர்கள் பரப்பியுள்ளதும் **सर्वशः**-எல்லா இடங்களிலும் **धवलेन** – வெளுப்பானதும் **मनोहरेण**-மனதை வசீகரிக்கின்றதுமான **कौशेयेन**-பட்டினால் **आच्छादिते**-மறைக் கப்பட்டதும் **रम्योपधानद्वये**-அழகிய இரண்டு தலையணைகளை உடையதுமான **तल्पान्तरे**-படுக்கையின் நடுவில் **पार्वत्या**-பார்வதீதேவியால் **करपद्मलालितपदं** – தாமரைபோன்ற கைகளால் வருடப்பட்ட பாதங்களையுடைய **मृत्युंजयं**-யமனை வென்ற பரமேச்வரனை **भावये**-தியானம் செய்கிறேன்.

பரமேச்வரன் இரத்னங்கள் வைத்துக்கட்டப்பட்ட மாளிகையில் சிறந்த மஞ்சத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கிறான். அக்கட்டிலின் மீது படுக்கையில் வெண்மையானதும் மிருது

வானதும் வழவழப்பானதும் மனதை வசீகரிக்கின்றதுமான பட்டு விரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மீது அழகிய இரண்டு தலையணைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பொழுதே மலர்ந்த உத்பல மலரின் இதழ்கள் படுக்கையில் பரப்பப்பட்டுள்ளன. கற்பூரத்துடன் கூடிய திருவிளக்குகள் அந்த அரண்மனையில் எங்கும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு அவன் பள்ளிகொண்டிருக்கும்பொழுது பார்வதீதேவி அங்கு அமர்ந்து தனது மெல்லிய பத்மம்போன்ற திருக்கரங்களால் அவனுடைய பாதங்களைப்பிடித்து விடுகிருள். அவ்வாறு பள்ளியிருக்கும் பரமேச்வரனை நான் தியானம் செய்கிறேன்.

(அ) இவ்வாறு சிவபூஜை செய்பவர்களுக்கு ஏற்படும் பலனைக்காட்டுகிருர்:—

चतुश्चत्वारिंशद्विलसदुपचारैरभिमतै-
मनःपद्मे भक्त्या बहिरपि च पूजां शुभकरीम् ।
करोति प्रत्यूषे निशि दिवसमध्येऽपि च पुमान्
प्रयाति श्रीमृत्युंजयपदमनेकाद्भुतपदम् ॥ ४५ ॥

சதுஶ்சத்வாரிம்ஶத் விலஸதுபசாரைரபிமதைர்
மந:பத்மே பக்த்யா பஹிரபி ச பூஜாம் ஶுபகரீம் ।
கரோதி ப்ரத்யூஷே நிஶி திவஸ மத்யேऽபி ச புமான்
ப்ரயாதி ஸ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய பதமநேகாத்புத பதம் ॥

यः पुमान्–எந்த மனிதன் अभिमतैः–பிரியமான चतुश्चत्वारिंशत्–நாற்பத்துநான்கு विलसदुपचारैः–சிறந்த உபசாரங்களால் मनःपद्मे–மனமாகிய தாமரையிலும் बहिरपि च–வெளியிலும் भक्त्या–பக்தியுடன் शुभकरीं–நன்மை செய்யக்கூடிய पूजां–பூஜையை प्रत्यूषे–அதிகாலையிலும் दिवसमध्येऽपि–நடுப்பகலிலும் निशि च–இரவிலும் करोति–செய்கிருனே सः–அவன் अनेकाद्भुतपदं– பல அற்புதங்களுக்கிருப்பிடமான श्रीमृत्युंजयपदं–யமனை வென்ற பரமேச்வரனுடைய பாதாரவிந்தத்தை प्रयाति–அடைகிருன்.

இவ்வாறு இந்த துதியில் 44 சுலோகங்களால் நாற்பத்தி நான்கு உபசாரங்கள் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் அனைத்தும் பரமேச்வரனுக்குகந்தன. மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றன. எந்த மனிதன் பக்திச்ரத்தையுடன் அதிகாலையிலும், நடுப்பகலிலும், இரவிலும் பரமேச்வரனைத் தனது இருதயகமலத்திலோ அல்லது வெளியிலோ த்யானித்து இவ்வாறு பூஜிக்கிருனோ அவன் பரமேச்வரனது பாதகமலத்தை அடைகிருன். இந்த சுலோகத்தில் ஆசார்யாள் மானஸபூஜை, பாஹ்யபூஜை, இரண்டையும் அனுஷ்டிக்கும்படிக் கூறுகிருர். தாம் உட்கார்ந்தபடியே மனதில் பகவன் மூர்த்தியை தியானித்து இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் காட்டியுள்ளபடி எல்லா உபசாரங்களும் நடைபெறுவதாக மனதால் நினைப்பது மானஸபூஜை. இப்படியல்லாமல் எதிரில் பகவன் மூர்த்தியை வைத்துக்கொண்டு எல்லா திரவ்யங்களையும் சேகரித்து அந்தந்த திரவ்யங்களை அர்ப்பணம் செய்து பூஜிப்பது பாஹ்யபூஜை. பாஹ்ய பூஜையிலும் இதில் கூறப்பட்ட திரவ்யங்களில் ஏதாவது கிடைக்காமலிருந்தால் அதை மானஸமாகத்தான் அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். இந்தப் பூஜையை தினந்தோறும் காலை, மத்யானம், இரவு இந்த முக்காலங்களிலும் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிருர். (45)

(அ) இந்தப் பூஜைக்கு அங்கமாக சிவலிங்க தர்சனத்தையும் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தையும் அவைகளின் பயனையும் கடைசி சுலோகத்தில் குறிப்பிடுகிருர் :—

प्रातर्लिङ्गमुमापतेरहरहः संदर्शनात्स्वर्गदं
मध्याह्ने हयमेधतुल्यफलदं सायंतने मोक्षदम् ।
भानोरस्तमये प्रदोषसमये पञ्चाक्षराराधनं
तत्कालत्रयतुल्यमिष्टफलदं सद्योऽनवद्यं दृढम् ॥ ४६ ॥

ப்ராதர் லிங்கமுமாபதேரஹரஹ ஸ்ஸந்தர்சனாத் ஸ்வர்கதம்
மத்யாஹ்னே ஹயமேத துல்ய பலதம் ஸாயந்தனே
மோக்ஷதம் ।

பானோரஸ்தமயே ப்ரதோஷ ஸமயே பஞ்சாக்ஷராராதநம்
தத்காலத்ரய துல்யமிஷ்டபலதம் ஸத்யோऽநவத்யம்
த்ருடம் ॥

अहरहः-ஒவ்வொரு நாளும் प्रातः-காலையில் संदर्शनात्-நன்கு தரிசனம் செய்வதால் उमापतेः-பரமேச்வரனுடைய लिंगं-லிங்கம் स्वर्गदं-ஸ்வர்க்கத்தையளிக்கின்றது. मध्याह्ने-நடுப்பகலில் हयमेधतुल्यफलदं-அசுவமேத யாகத்திற்குச் சமமான பலனையளிக்கிறது. सायंतने-சாயங்காலத்தில் मोक्षदं-மோக்ஷத்தைத் தருகிறது. भानोः अस्तमये-சூரியன் அஸ்தமிக்கும் பொழுதும் प्रदोषसमये-பிரதோஷ காலத்திலும் पञ्चाक्षराराधनं-பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தால் ஆராதிப்பது सद्यः-உடனேயே अनवद्यं-குற்றமற்றதாயும் दृढं-நிலைத்து நிற்பதாயும் तत्कालत्रयतुल्यं-அந்த மூன்று காலங்களிலும் ஏற்படும் பலனுக்கு ஒப்பாகவும் உள்ள इष्टफलदं-விரும்பிய பலனைத் தருகின்றது.

பார்வதீ பதியான பரமேச்வரனுடைய லிங்கத்தை தினந்தோறும் காலை வேளையில் தர்சனம் செய்வதால் ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கிறது. மத்யான வேளையில் தர்சனம் செய்வதால் அசுவமேதம் என்ற வேள்வியைச் செய்வதால் உண்டாகும் பலனுக்கு ஒப்பான சிறந்த பலன் உண்டாகிறது. சாயங்காலத்தில் தரிசித்தால் மோக்ஷமேற்படுகிறது. சூரியன் அஸ்தமிக்கும்பொழுதும் பிரதோஷ வேளையிலும் பஞ்சாக்ஷர ஆராதனை செய்தால் மூவேளைகளிலும் தர்சனம் செய்வதால் யாதுபயன் ஏற்படுமோ அதுபோன்ற விரும்பிய பலன் எல்லாம் உடனேயே கிடைக்கின்றது. அது கலங்கமற்றதாயும் என்றும் நிலைத்ததாயும் இருக்கும். (46)

ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜயமானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம்

முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ दशश्लोकीस्तुतिः ॥

தசச்லோகீஸ்துதி

[இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் பெயரிலிருந்தே இது பத்து சுலோகங்கள் கொண்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் கடைசிப் பாதத்திலும் 'तस्मिन् मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि' (தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேன ரமதாம் ஸாம்பே பரப்ரஹ்மணி– அந்த அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேசுவரனிடம் என் மனது ஸுகமாக விளையாடட்டும்) என்று காணப்படுகிறது. முதல் சுலோகத்தில் மட்டும் எட்டு வேற்றுமை (விபக்தி) களையும் காட்ட வந்தபடியால் இதே வாக்யம் காணப் படாவிட்டாலும் 'मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि' என்று இதன் கருத்து காணப்படுகிறது. இதில் த்ரிபுர ஸம்ஹாரம், காமதஹனம், தன் நேத்ரத்தை ஸமர்ப்பித்த விஷ்ணுவுக்கு அனுக்ரஹம் செய்தது, ப்ரஹ்மாவின் சிரஸ்ஸைக் கொய்தது, காலகூட பக்ஷணம் முதலிய லீலைகளின் மூலம் ப்ரஹ்மா முதலான யாவருக்கும் நன்மை புரிந்த ஸாம்பனே உயர்ந்த தெய்வம் என்பதைக் காட்டி அவரிடமே என் மனது நிலைத்து இன்புறட்டும் என்று வேண்டுகிறார். ஒன்பதாவது சுலோகத்தில் மாண்டூக்யோபநிஷத்தின் கருத்தைக் காட்டுகிறார்.]

साम्बो नः कुलदैवतं पशुपते साम्ब त्वदीया वयं
साम्बं स्तौमि सुरासुरोरगगणाः साम्बेन सन्तारिताः ।
साम्बायास्तु नमो मया विरचितं साम्बात्परं नो भजे
साम्बस्यानुचरोऽस्म्यहं मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि ॥ १ ॥

ஸாம்போ நঃ குலதைவதம் பசுபதே ஸாம்ப த்வதீயா வயம்
ஸாம்பம் ஸ்தௌமி ஸுராஸுரோரக கணாঃ ஸாம்பேன ஸந்தாரிதாঃ ।

ஸாம்பாயாஸ்து நமோ மயா விரசிதம் ஸாம்பாத் பரம்
நோ பஜே
ஸாம்பஸ்யாநுசரோऽஸ்ம்யஹம் மம ரதி: ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ॥

नः-நமக்கு साम्बः-அம்பிகையுடன் விளங்கும் பரமேச்வரன் कुलदैवतम्-குலத்தைக் காக்கும் கடவுள் पशुपते-பசுக்களின் (பிராணிகளின்) தலைவனே ! साम्ब-அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேச்வரனே ! वयं-நாங்கள் எல்லோரும் त्वदीयाः-உன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் साम्बं-அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேச்வரனை स्तौमि-துதிக்கிறேன் सुरासुरोरगगणाः-தேவர்கள், அஸுரர்கள், நாகர்கள் இவர்களின் கூட்டங்கள் எல்லாம் साम्बेन-அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேச்வரனால் संतारिताः-கரையேற்றப்பட்டார்கள் मया-என்னால் विरचितं-செய்யப்பட்ட नमः-வணக்கம் साम्बाय-ஸாம்பனின் பொருட்டு अस्तु-இருக்கட்டும் साम्बात्परं-அம்பிகையுடன் கூடியபரமேச்வரனைக் காட்டிலும் வேறு ஒருவரையும் नो भजे நான் போற்ற மாட்டேன் अहं-நான் साम्बस्य-அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேச்வரனுடைய अनुचरः-பணியாளாக अस्मि-இருக்கிறேன் साम्बे-அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேச்வரனை परब्रह्मणि-எங்கும் நிறைந்துள்ள பரம்பொருளிடம் मम-எனக்கு रतिः-பிரியம் (இருக்கிறது.)

பரமேச்வரன் அம்பிகையுடன் சேர்ந்து உலகனைத்தையும் படைத்துக் காத்தருள்கின்றான். அம்பிகையுடன் கூடிய பரம் பொருளே எல்லா வல்லமையும் பெற்று விளங்குகிறான். அவனே எனது குலத்தைக்காக்கும் கடவுள். நாமெல்லோரும் பசுக்கள் ஏனெனில் அறியாமை என்னும் காரிருளில் அல்லல் படும் நமக்கும் விலங்குகளுக்கும் வித்யாசம் எதுவும் இல்லை. அவைகளும் உணவு, தூக்கம், சிற்றின்பம் முதலியவற்றில் ஈடுபடுகின்றன. நாமும் அவ்வித உணர்ச்சிகளை உடையவர்களாய் இன்ப துன்பங்களுக்குள் உழலுகின்றோம் இதையே पश्वादिभिश्चाविशेषात् என்று ஸூத்திர பாஷ்யத்தில் ஆசார்யாள் கூறுகிறார். மேலும் பசுக்களைப்போல் நாமும் ஸம்ஸாரபாசத்தால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம். பரமேச்வரனே பசுபதி. பசுக்களைக் காக்கின்ற கோபாலன்

எவ்வாறு அவைகளை ஆபத்தினின்றும் இரக்ஷித்து அவைகளுக்குரிய இடத்திற்கு ஓட்டிக்கொண்டுபோகிறனோ அவ்வாறே பரமேச்வரனும் நம்மைப் பல இன்னல்களினின்றும் விடுவித்து பாசத்தைப்போக்கி பரமபதத்தை அடையச் செய்கிறன். ஆதலால் நாமனைவரும் அப் பசுபதியைச் சார்ந்தவர்கள். அவனுலேயே கணக்கற்ற பக்தர்கள் துன்பக் கடலிலிருந்து கரையேற்றப்பட்டிருக்கிறர்கள். தேவர்களும் அஸுரர்களும் நாகர்களும் அவருடைய அருளாலேயே இன்னல்கள் நீங்கி நன்மை பெற்றனர். அவ்வாறு விளங்கும் அம்பிகையின் பதியான பரமேச்வரனுக்கு நான் வணக்கம் செலுத்துகிறேன். அம்பிகா பதியான பரமேசுவரனைக் காட்டிலும் வேறு ஒருவரையும் நான் பஜிக்கமாட்டேன். ஏனெனில் நான் பரமேச்வரனுடைய வேலையாள். அம்பிகையின் பதியான பரமேச்வரனே எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள். அவனிடம் என் மனது ஈடுபடட்டும்.

மாயா ஸம்பந்தமற்ற ஸச்சிதானந்த வடிவம்தான் ப்ரப்ரஹ்மம் என்பது. அந்த நிலையில் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியோ, ரக்ஷணமோ, அனுக்ரஹமோ, லீலாவிலாஸமோ ஒன்றும் கிடையாது. அது மனதிற்கும், வாக்குக்கும் எட்டாதது. அதில் மனதைச் செலுத்துவதோ, ஸ்தோத்திரம் செய்வதோ முடியாதகாரியம். இங்கு, தான் ஸ்துதிசெய்யும் பரப்ரஹ்மத்தில் மனது இன்புற்றிருக்கவேண்டுமென வேண்டுகிறர். ஆகவே இங்கு பரப்ரஹ்மம் என்பது பக்தர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காக மாயையுடன் சேர்ந்து தன் இச்சைப்படி சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்ட ஸகுணமான பரமேசுவரனைக் குறிக்கிறது. குழந்தைகளிடம் மிகுந்த வாத்ஸல்யம் கொண்ட ஜகன்மாதாவான அம்பிகையுடன் சேர்ந்திருந்தால்தான் தாயின் சிபார்சால் நாம் செய்த குற்றங்களை மன்னித்து பரமேசுவரன் கிருபைபுரிவார். அதனுல்தான் இங்கு ஸாம்ப பரமேசுவரனை வேண்டுகிறர்.

இங்கு நிர்குண வஸ்துவைக் குறிப்பிடும் 'परब्रह्मणि' என்ற பதத்திற்கு 'साम्बे' என்பது விசேஷணமாகக்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நிர்குணமும் ஸகுணமும் வெவ்வேறல்ல, ஒரே தத்வம்தான் என்பதைக் காட்டுகிறார். உள்ளது நிர்குணம்தான். அதுவே உண்மைப்பொருள். அதுவே வாஸ்தவமல்லாத மாயையால் ஸகுணமாகத் தோற்றம் அளிக்கிறது. பலவித வேஷங்களுடன் பிரஜை களுக்கு மஹாராஜனாகக் காக்ஷியளிக்கும் மனிதனே எல்லா வற்றையும் களைந்து அந்தப்புரத்தில் மஹாராணிக்கு சுத்த ஸ்வரூபனாகக் காக்ஷியளிக்கின்றான்.

இந்த் சுலோகத்தில் 'எனக்கு ஸாம்ப பரமேசுவரரிடம் பிரீதி இருக்கட்டும்' என்று கூறுகிறார். இதையே சற்று விரிவாகப் பின் சுலோகங்களில் என் மனது ஸுகமாக ஸாம்பனிடம் ரமிக்கட்டும் என்று கூறுகிறார். உலகில் எல்லோருக்கும் மனைவி, குழந்தை, பணம் முதலியவற்றில் மிகுந்த ப்ரீதி இருக்கிறது. இது இருக்கும்வரை பகவா னிடம் ப்ரீதி ஏற்படாது. இவை கிடைப்பதற்காக ஒரு சமயம் பகவானிடம் ப்ரீதி வைத்தாலும் அது ஸ்திரமாக இருக்காது. அவை கிடைத்தவுடன் விலகிவிடும். ஆகவே பகவானிடம் நிரதிசயமான ப்ரீதி ஏற்படவேண்டுமானால் அவருடைய கல்யாண குணங்களைத் தெரிந்து கொள்வ துடன் உலக விஷயங்கள் யாவற்றிலும் பூர்ண வைராக்யம் ஏற்படவேண்டும். காமுகன் மனம் எப்பொழுதும் அனாயாஸ மாக பெண்களிட ம் செல்வதுபோல் பகவானிடம் ஸுகமாக மனம் நிலை பெற்றிருக்கவேண்டும். இதையே இங்கு வேண்டுகிறார்.

இந்த தசச்லோகீஸ்துதி சார்தூல விக்ரீடிதம் என்ற சந்தஸில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த முதல் சுலோகத்தில் ஏழு வேற்றுமைகளின் ப்ரயோகமும் அவைகளின் பொருளும் நன்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதனால் இதைப் படிப்பவர்களுக்கு பக்தியேற்படுவதுடன் ஸம்ஸ்கிருதபாஷா ஞானமும் நன்கு ஏற்படும். (1)

(அ) த்ரிபுரஸம்ஹாரம் செய்து தேவர்களைக் காப்பாற்றிய வரலாற்றைக் கூறுகிறார்:—

विष्णवाद्याश्च पुरत्रयं सुरगणाः जेतुं न शक्ताः स्वयं
यं शंभुं भगवन्वयं तु पशवोऽस्माकं त्वमेवेश्वरः ।
स्वस्वस्थाननियोजिताः सुमनसः स्वस्था बभूवुस्तत-
स्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ २ ॥

விஷ்ண்வாத்யாஶ்ச புரத்ரயம் ஸுரகணா ஜேதும்
ந ஶக்தா : ஸ்வயம்
யம் ஶம்பும் பகவன் வயம் து பஶவோऽஸ்மாகம்
த்வமேவேஶ்வர: ।
ஸ்வஸ்வஸ்தாநநியோஜிதா: ஸுமநஸ : ஸ்வஸ்தா
பபூவுஸ்தத:
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ॥

विष्णवाद्याः-விஷ்ணு முதலிய **सुरगणाः च**-தேவர்களுடைய கூட்டங்களும் **पुरत्रयं**-மூன்றுபட்டினங்களையுடைய திரிபுரர்களை **स्वयं**-தாங்களாகவே **जेतुं**-வெல்ல **न शक्ताः**-இயலாதவர்களாக **यं शंभुं**-எந்த சிவ பெருமானை '**भगवन्**-எல்லா வல்லமைகளும் வாய்ந்தவனே **वयंतु**நாங்களோ எனில் **पशवः**-பசுக்கள் **अस्माकं**-எங்களுக்கு **त्वमेव**-நீயே **ईश्वरः**-ரக்ஷகன்' (என்று உரைத்தனரோ) **ततः**-த்ரிபுரஸம்ஹாரம் செய்தபின் **स्वस्वस्थाननियोजिताः**-தங்கள் தங்கள் பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்ட **सुमनसः**-தேவர்கள் **स्वस्थाः बभूवुः**-ஸ்வஸ்தர்களாக ஆனார்களோ **तस्मिन्**-அப்படிப்பட்ட **साम्बे**-அம்பிகையுடன் கூடிய **परब्रह्मणि**-பரம்பொருளிடத்தில் **मे**-என்னுடைய **हृदयं**-மனம் **सुखेन**-ஸுகமாக **रमताम्**-விளையாடட்டும்.

முன் ஒரு ஸமயம் தாரகாஸுரன் குமாரர்களான தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்யுன்மாலி இம்மூவரும் பிரஹ்மாவின் வரபலத்தால் தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு இவைகளால் தனித்தனியாக மூன்றுபுரங்களை நிர்மாணித்துக் கொண்டு அவைகளுடன் ஆகாசத்தில் பறந்து வந்து அமர்ந்து உலகைத்துன்புறுத்தி வந்தனர். தேவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அவர்களுடன் சண்டையிட்டுத்தோல்வி

அடைந்தவர்களாய் தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்து தேவ லோகத்தை விட்டு மேரு மலையில் ஒளிந்துகொண்டு தவம் செய்தனர். நேரில் தர்சனம் கொடுத்த பரமேசுவரனிடம் தாங்கள் படும் துன்பத்தைச் சொல்லி முறையிட்டனர். 'ப்ரபோ, நாங்கள் எல்லோரும் பசுக்கள். நீயோ பசுபதி. எங்கள் துன்பத்தைப் போக்குவது உம் கடமையல்லவா! உலகைத்துன்புறுத்திவரும் அஸுரர்களையழித்து எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். வேறுகதியில்லை' என்று வேண்டினர். பிறகு பகவான் புறப்பட்டு யுத்தத்தில் த்ரிபுரர்களை ஸம்ஹாரம் செய்து தேவர்களின் துன்பத்தைப்போக்கி அவரவர் பதவியில் தேவர்களை நிலைநிறுத்தினார். பிறகு பரமேசன் கிருபையால் தேவர்கள் இழந்த தங்கள் ஸ்தானங்களை மீண்டும் பெற்று ஸ்வஸ்தர்களாகி (ஸ்வர்கலோகத்தில் வஸிப்பவர்களாகவும் தங்கள் தங்கள் இடங்களில் இருப்பவர்களாகவும் ஆகி) ஆனந்தம் அடைந்தனர். இவ்வாறு ஒருவராலும் செய்யமுடியாத த்ரிபுர ஸம்ஹாரத்தைச் செய்து உலகைக்காப்பாற்றிய ஸாம்பனிடத்திலேயே என் மனம் இன்பம் அடையவேண்டும் (2)

(அ) த்ரிபுரஸம்ஹாரத்தில் தேவர்கள் செய்த பணிகளைக் கூறுகிறார்:—

क्षोणी यस्य रथो रथाङ्गयुगलं चन्द्रार्कबिम्बद्वयं
कोदण्डः कनकाचलो हरिरभूद्बाणो विधिः सारथिः ।
तूणीरो जलधिर्हयाः श्रुतिचयो मौर्वी भुजङ्गाधिपः
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ३ ॥

க்ஷோணீ யஸ்ய ரதோ ரதாங்க யுகளம் சந்த்ரார்க்க பிம்பத்வயம்
கோதண்ட: கனகாசலோ ஹரிரபூத் பாணோ விதி: ஸாரதி: ।
தூணீரோ ஜலதிர் ஹயா: ஶ்ருதிசயோ மௌர்வீ புஜங்காதிப:
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே பரப்ரஹ்மணி ||

यस्य–எவனுக்கு क्षोणी–பூமி रथः–தேராகவும் चन्द्रार्कबिम्ब द्वयं–சந்திர சூரியர்களுடைய இரண்டு பிம்பங்களும் रथाङ्ग-युगलं–தேரின் இருசக்கரங்களாயும் कनकाचलः–மேருமலை कोदण्डः–வில்லாகவும் हरिः–விஷ்ணு बाणः–கணையாகவும் विधिः–நான்முகன் सारथिः–தேரோட்டியாகவும் जलधिः–ஸமுத்திரம் तूणीरः–அம்புறுத்தூணியாகவும் श्रुतिचयः–நான்கு வேதங்களும் हयाः–குதிரைகளாகவும் भुजङ्गाधिपः–பாம்புகளுக்கு அரசனுகிய வாசுகி मौर्वी–நாண்கயிருகவும் अभूत्–ஆயிற்றோ तस्मिन्–அந்த साम्बे–அம்பிகையுடன் கூடிய परब्रह्मणि–பரம்பொருளிடத்தில் मे–என்னுடைய हृदयं–மனம் सुखेन–ஸுகமாக रमताम्–விளையாடட்டும்.

த்ரிபுரர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட தேவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பகவானிடம் முறையிட்ட பொழுது மஹேசன் “ அரக்கர்களுடன் சண்டையிடுவதற்கு படைக் கலங்கள் வேண்டுமே. அவை இருந்தால் யுத்தம் செய்து அரக்கர்களை அழிக்கலாம் ” என்று கூறினர். த்ரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்ய தேவர்கள் சிறிதும் சக்தியற்றவர்கள் என்பதும், வேறு உதவியோ, முயற்சியோ ஒன்றும் இல்லாமல் சும்மா இருக்கும் நிலையிலேயே தான் ஒருவனே அவர்களை அழிக்கமுடியும் என்பதும் உலகிற்கு வெளிப்பட வேண்டும் என்பது ஈசனின் கருத்து. ஈசன் வார்த்தையைக் கேட்ட தேவர்கள் “ இந்த அஸுரர்களை அழிக்க தங்கள் படைக்கலங்களுக்கு வலிமை போதாது. தாங்களே படைக் கலங்களின் உரு எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் சக்தியின் மூலம் அஸுரர்களை அழிக்க ஈசனுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் ” என எண்ணினர். உடனே பூமியைத் தேராகவும், ஸூர்யனையும் சந்திரனையும் இரு தேர்ச்சக்கரங் களாகவும், நான்கு வேதங்களையும் குதிரைகளாகவும், பிரஹ்மாவை ஸாரதியாகவும், மேரு மலையை வில்லாகவும், விஷ்ணுவை அம்பாகவும் வாஸுகியை ஞாண் கயிருகவும், ஸமுத்திரத்தை அம்புறாத்தூணியாகவும், ஆக்கி ஸஜ்ஜப் படுத்தினர். பரமேசுவரனும் தேரில் ஏறிக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டு த்ரிபுரர்களுடன் சண்டை

யிடத் தயாரானார். ஆனால் இந்தப் படைக்கலங்களைக் கொண்டு சண்டையிட முடியவில்லை. அதனதன் காரியத்தைக்கூட அவைகள் செய்யவில்லை. பாணமாக அமைந்த விஷ்ணு காத்தற்கடவுளானபடியால் ஸம்ஹாரம் செய்ய விரும்பவில்லை. தேர்ச் சக்கரங்களாக அமைந்த ஸூர்ய சந்திரர்கள் ஒரே சமயத்தில் ஒரே பக்கமாகச் செல்லவில்லை. வேதங்களாக அமைந்த குதிரைகள் தேரில் இருக்கும் பகவானையே பார்த்து நிற்கின்றன. எதிர்புறமாகச் செல்லவில்லை. இந்த நிலைமையைப் பார்த்து மஹேசன் சிரித்தார். அந்த சிரிப்பினாலேயே அரக்கர்கள் சாம்பலாகி விட்டனர்.

' **क्रियासिद्धिः सत्वे भवति महतां नोपकरणे** ' என்று ஓர் கவி இதே கருத்தைக் கூறுகிறார். இவ்வாறு ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும்கூட படைக்கலமாகி எவருக்கு ஸேவைசெய்தனரோ, எவர் ஒருவருடைய உதவியுமில்லாமல் தானும் சிரமப் படாமல் சிரிப்பினாலேயே அரக்கர்களை அழித்தாரோ, அந்த ஸாம்பனிடம் என் மனம் நிலைத்து இன்பம் அடையட்டும்.

இந்த த்ரிபுரஸம்ஹாரம் என்பது வேறொரு தத்வார்த்தத்தையும் வ்யங்க்யமாகப் புலப்படுத்துகிறது. சரீரத்திற்கு ' புரம் ' என்ற பெயர் கீதையிலும் உபநிஷத்திலும் காணப்படுகிறது. ' **नवद्वारे पुरे** ' ' **पुरमेकादशद्वारं** ' ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்று மூன்று சரீரங்கள். ரக்தம், மாம்ஸம் முதலியவை ஸ்தூலம். ஐந்து பிராணன்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள் மனம், புத்தி இவை ஸூக்ஷ்ம சரீரம். அக்ஞானம் காரண சரீரம். இவைகளால் தான் நாம் துன்புறுகிறோம். இந்திரியங்களிலும் மனதிலும் ஏற்படும் ராஜஸ தாமஸ விருத்திகளே அஸுரர்கள். இவைகளால் மேலும் மேலும் பல பல கீழ்ப் பிறவிகளையடைந்து அல்லல்படுகிறோம். ஸாத்விக விருத்திகளே தேவர்கள். அவைகளால் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை தியானித்து தத்வத்தை அறியமுற்பட்டால் மஹேசன் கிருபைகூர்ந்து ஞானத்தை அருள்கிறார். **ज्ञानमिच्छेन्महेश्वरात्** ஞானம் ஏற்பட்டால் முப்புரங்களும் அழிந்துவிடுகின்றன.

மறுபடியும் பிறவி ஏற்படுவதில்லை. ஸ்வஸ்தனுக ப்ரஹ்மானந்தத்தை அடைகிருன். (3)

(அ) காமதஹனம், ப்ரஹ்மசிரஸ்சேதம், விஷ்ணு நேத்ரத்தால் பூஜித்தது, இவைகளால் ஸாம்பனின் உத்கர்ஷத்தைக் காட்டுகிருர்:—

येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं दिव्याङ्गरागैः समं
येन स्वीकृतमब्जसम्भवशिरः सौवर्णपात्रैः समम् ।
येनाङ्गीकृतमच्युतस्य नयनं पूजारविन्दैः समं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ४ ॥

யேநாபாதிதமங்கஜாங்க பஸிதம் திவ்யாங்கராகை: ஸமம்
யேந ஸ்வீக்ருதமப்ஜஸம்பவ ஶிர: ஸௌவர்ண பாத்ரை: ஸமம் ।
யேநாங்கீக்ருதமச்யுதஸ்ய நயநம் பூஜாரவிந்தை: ஸமம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே பரப்ரஹ்மணி ॥

येन-எந்த பரமேச்வரனுல் अङ्गजाङ्ग भसितं-மன்மதனுடைய உடலின் சாம்பல் दिव्याङ्गरागैः-திவ்யமான வாசனைப் பூச்சுகளோடு समं-ஸமமாக आपादितं-செய்யப்பட்டதோ येन-எந்த பரமேச்வரனுல் अब्जसम्भव-தாமரையிலிருந்து உண்டான நான்முகக்கடவுளின் शिरः-தலை सौवर्णपात्रैः-தங்கத்திளுல் செய்யப்பட்டபாத்திரங்களுக்கு समं-ஸமமாக स्वीकृतं-ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதோ येन-எந்த பரமேச்வரனுல் अच्युतस्य--விஷ்ணுவின் नयनं-கண் पूजारविन्दैः-பூஜைக்குகந்த தாமரைகளுக்கு समं-ஸமமாக अङ्गीकृतं-அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्बे-அம்பிகையுடன் கூடிய परब्रह्मणि-பரம்பொருளிடத்தில் मे-என்னுடைய हृदयं-மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-இன்புற்றிருக்கட்டும்.

காமத்தை உண்டுபண்ணி உலகம் முழுவதையும் அடக்கியாளும் மன்மதன் தனியாக வீற்றிருக்கும் பரமசிவனையும் தன்வசமாக்க எண்ணி மலரம்புகளை எய்தான்.

அவர் மனதிலும் காமம் எழும்படி முயற்சித்தான். ஆனால் அவர் நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்கவே அதிலிருந்து கிளம்பிய தீப்பொறியால் காமன் எரிந்துபோனான். காமனது உடல் சாம்பலையே சிறந்த வாசனைப்பொடியாக எண்ணி தன் சரீரத்தில் பூசிக்கொண்டார். உலகில் காமனை ஜயித்தவர் ஈசுவரன் ஒருவரே.

ஆதியில் பிரஹ்மாவுக்கும் ஐந்து தலைகள் இருந்தன. அதனால் அவர் "உலகை ஸிருஷ்டிக்கும் தானே மேலான தெய்வம். தனக்கு மேற்பட்டவர் ஒருவரும் இல்லை" எனச் செருக்குற்றிருந்தார். அவருடைய கர்வத்தைப் போக்கி அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக அவர் எதிரில் பரமேசன் ஜ்யோதிரூபமாகத்தோன்றி அதன் நடுவில் உமாமஹேசுவரனாகவும் காக்ஷி கொடுத்தார். அதைக்கண்டும் அஹந்தை நீங்காமல் மஹேசனைப்பலவாறு இகழ்ந்து பேசினார். உடனே சினங்கொண்டு தன்னை இகழ்ந்து பேசிய தலையை மட்டும் தன் நகத்தால் கொய்தார். அதன்பின் அவர் நான்முகரா்யி விட்டார். பிறகு கர்வம் நீங்கப்பெற்று ப்ரஹ்மா மஹேசனின் காலில் விழுந்து வணங்கி பலவாறு துதித்து அவர் அருளைப்பெற்றார். அந்தத்தலையை தங்கப் பாத்திரத்தைப்போல் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் பரமசிவன். படைத்தற்கடவுளான பிரஹ்மாவையும் அடக்கியவர் ஸாம்பனே.

விஷ்ணுவின் சக்ரம் ததீசிமுனிவரிடம் பிரயோகிக்கப் பட்டு ஒடிந்து போய்விடவே அம்மாதிரி மற்றோர் சக்ராயுதம் பெறுவதற்காக விஷ்ணு பரமேசனை தினமும் ஆயிரம் தாமரைகளால் பூஜித்து வந்தார். ஒருநாள் ஈசுவர ஸங்கல்பத்தால் ஒரு தாமரைப்பூ மறையவே அர்ச்சனை முடியும் சமயத்தில் ஒரு புஷ்பம் குறைந்திருப்பதை அறிந்த விஷ்ணு தாமரை போன்ற தமது ஒரு நேத்ரத்தைப் பிடுங்கி அதைக் கொண்டே பகவானை அர்ச்சித்து பூஜையை முடித்தார். ஸந்தோஷம் அடைந்த மஹேசுவரன் நாராயணனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்து மிகுந்த சக்தியுள்ள சக்ராயுதத்தையும் தந்தருளினார். காத்தற்கடவுளான விஷ்ணுவுக்கும்

அனுக்ரஹம்செய்த மூர்த்தி ஸாம்பனே. அவரிடம் என்மனது நிலைத்திருக்கட்டும். இதைப்பற்றி விரிவாக ஏழாவது சுலோகத்தில் காணலாம். (4)

(அ) மேலும் சிவோத்கர்ஷத்தைக் காட்டுகிருர் :—

गोविन्दादधिकं न दैवतमिति प्रोच्चार्य हस्तावुभा-
वुद्धृत्याथ शिवस्य संनिधिगतः व्यासो मुनीनां वरः ।
यस्य स्तम्भितपाणिरानतिकृता नन्दीश्वरेणाभव-
त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ५ ॥

கோவிந்தாததிகம் ந தைவதமிதி ப்ரோச்சார்ய ஹஸ்தாவுபா -
வுத்த்ருத்யாத ஶிவஸ்ய ஸந்நிதிகத: வ்யாஸோ முநீநாம் வர: ।
யஸ்ய ஸ்தம்பித பாணிராநதிக்ருதா நந்தீஶ்வரேணுபவத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே பரப்ரஹ்மணி ॥

गोविन्दात् अधिकं-கோவிந்தனைக் காட்டிலும் மேலான दैवतं-தேவதை न-இல்லை इति-என்று प्रोच्चार्य-உரக்கக் கூறிக் கொண்டு अथ-பிறகு उभौ-இரு हस्तौ-கைகளையும் उद्धृत्य-உயரத் தூக்கிக்கொண்டு शिवस्य-சிவபெருமானுடைய संनिधिगतः-ஸந்நிதியை அடைந்த मुनीनां-முனிவர்களுக்குள் वरः-சிறந்த व्यासः-வியாஸர் यस्य-எந்த சிவபெருமானுக்கு आनतिकृता-வணக்கத்தைச் செய்கின்ற नन्दीश्वरेण-நந்தி தேவனுல் स्तम्भितपाणिः-அசைவின்றி செய்யப்பட்ட கைகளை உடையவராக अभवत्-ஆனுரோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्बे-அம்பிகாதேவியுடன் கூடிய परब्रह्मणि-பரம் பொருளிடத்தில் मे हृदयं-என்னுடைய மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

வ்யாஸர் முனிவர்களுள் சிறந்தவர். அவரே நான்கு வேதங்களையும் வகுத்துக்கொடுத்தவர். அதனுலேயே அவருக்கு வேதவ்யாஸர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

மேலும் அவர் பதினெட்டுப் புராணங்களையும் இயற்றி யுள்ளார். இவ்வாறு சிறந்து விளங்கும் வியாஸர் 'மஹா விஷ்ணுதான் எல்லா தேவர்களைக்காட்டிலும் சிறந்தவர். அவரைக்காட்டிலும் மேலானவர் வேறு யாருமிலர்' என உரைத்துக்கொண்டு சிவனுடைய ஸந்நிதியையடைந்தார். அவர் தன்னுடைய கருத்தைச் சித்தாந்தப்படுத்தத் தனது இரு கைகளையும் உயரத்தூக்கிக்கொண்டு சிவஸந்நிதி யிலேயே அவ்வாறு கூறினர். அப்பொழுது நந்திகேசுவரர் சிவனுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தார். அதைக் கண்டவுடன் அவர் வியாஸருடைய கையை ஸ்தம்பிக்கச் செய்துவிட்டார். உயரத்தூக்கிய கை அப்படியே அசை வற்று இருந்தது. கீழே இறக்கமுடியவில்லை. அதனுல் வியாஸர் தன்னுடைய கருத்தை நிலைநாட்டமுடியாமல் போய்விட்டது. ஆகையால் பரமேச்வரன் ஒருவனே பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் என்ற மூவருக்கும் மேலானவன். அவனே பரம்பொருள் என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. (5)

(அ) பரமசிவனின் விராட்ருபத்தையும் தத்வத்தையும் காட்டுகிருர்:—

आकाशश्चिकुरायते दशदिशाभोगो दुकूलायते
शीतांशुः प्रसवायते स्थिरतरानन्दः स्वरूपायते ।
वेदान्तो निलयायते सुविनयो यस्य स्वभावायते
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ६ ॥

ஆகாமஶ்சிகுராயதே தமதிமாபோகோ துகூலாயதே
மீதாம்மு: ப்ரஸவாயதே ஸ்திரதராநந்த: ஸ்வருபாயதே।
வேதாந்தோ நிலயாயதே ஸுவிநயோ யஸ்ய ஸ்வபாவாயதே
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ||

यस्य-எந்த பரமேச்வரனுக்கு **आकाशः**—ஆகாயம் **चिकुरायते**—தலை மயிராக ஆகின்றதோ **दशदिशाभोगः**—பத்து திக்குகளின் பரப்பும் **दुकूलायते**—பட்டு வஸ்திரமாக ஆகின்றதோ **शीतांशुः**—குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய

சந்திரன் प्रसवायते-(தலையில் சூட்டியுள்ள) மலராக விளங்கு கிறதோ स्थिरतरानन्दः-என்றும் நிலைத்து நிற்கும் ஆனந்தம் स्वरूपायते-ஸ்வரூபமாக விளங்குகின்றதோ वेदान्तः- உபநிஷத்து निलयायते-இருப்பிடமாக இருக்கிறதோ सुविनयः- நல்ல அடக்கம் स्वभावायते-இயற்கையான குணமாகிறதோ तस्मिन्--அப்படிப்பட்ட साम्बे--அம்பிகையுடன்கூடிய पर- ब्रह्मणि-பரப் பிரம்மத்தினிடத்தில் मे हृदयं-என் மனம் सुखेन- ஸுகமாக रमताम्-களித்திருக்கட்டும்.

பரமேசுவரனுக்கு ஆகாசம் கேசமாக அமைந்திருக் கிறது. 'வ்யோமகேசன்' என்பது அவனுடைய பெயர். இதன் கருத்து என்னவெனில் பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவன் சரீரம் என்பது. சரீரம் என்றால் பாதாதிகேசாந்த அவயவங் கள் இருக்கவேண்டும். அதற்காக இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக் கிறது. உருவமற்ற பரமேசுவரனை மனதில் தியானிப்பதற் காக பிரபஞ்சத்தை உருவமாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. திசைகளே ஆடைகளாக அமைந்துள்ளன. திகம்பரன் என்று பெயர். திசை ஆடையானால் அதற்குட்பட்ட பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவனது சரீரம் என்று கிடைக்கிறது. ஆகாசம் கேசமாக அமைந்ததும் அதில் பிரகாசிக்கும் சந்திரன் கேசத்தில் சூடிக்கொள்ளும் மலராக ஆகிறான். சந்திரசேகரர் என்று அவனுக்குப்பெயர். இவை எல்லாம் தியானம் செய்வதற்காக் கல்பிக்கப்பட்டது. வாஸ்தவ மல்ல. மாயையினால் தோன்றும் பிரபஞ்சம் உண்மையில்லை. ஆகவே பிரபஞ்சமாகிய சரீரமும் அவருடைய உண்மை ஸ்வரூபமில்லை. வாஸ்தவத்தில் அவருக்கு சரீரமோ, உருவமோ ஒன்றும் கிடையாது. ஆனந்தமே அவருடைய உண்மை ஸ்வரூபம். உலகில் நாம் விஷயங்களில் பெறும் ஆனந்தம் உடனே மறைந்துவிடுகிறது. பகவானுடைய ஸ்வரூபமான ஆனந்தம் எப்பொழுதும் நிலைத்து இருப்பது, ஸத்தானது. ஸச்சிதானந்தமே அவன் ஸ்வரூபம். இந்த தத்வத்தை உபநிஷத்துக்களின் மூலம்தான் அறிய வேண்டும். அவைகளே அவனது இருப்பிடம். விநயமே அவரது ஸ்வபாவம், அதாவது ஒரு விகாரமும் இல்லாமல்

சாந்தமான ஸ்வரூபம். இவ்வாறு ஜகத்சரீரியாகவும் உண்மையில் அசரீரியாகவும் ஆனந்தவடிவமாகவும் விளங்கும் ஸாம்பனிடம் என் மனது ரமிக்கட்டும். (6)

(அ) மஹாவிஷ்ணுவுக்கு அருள்செய்த லீலையை வர்ணிக்கிருர்:—

त्रिष्णुर्यस्य सहस्रनामनियमादम्भोरुहाण्यर्चय-
न्नेकोनोपचितेषु नेत्रकमलं नैजं पदाब्जद्वये ।
संपूज्यासुरसंहतिं विदलयंस्त्रैलोक्यपालोऽभव-
त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ७ ॥

விஷ்ணுர் யஸ்ய ஸஹஸ்ரநாமநியமாதம்போருஹா-
ண்யர்சயன்
ஏகோநோபசிதேஷு நேத்ரகமலம் நைஜம் பதாப்ஜ த்வயே ।
ஸம்பூஜ்யாஸுர ஸம்ஹாதிம் விதலயம்ஸ்த்ரைலோக்ய
பாலோऽபவத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ॥

सहस्रनामनियमात्-ஆயிரம் திருநாமங்களைச் சொல்லிப் பூஜை செய்தல் என்ற நியமத்துடன் **अम्भोरुहाणि**-தாமரை மலர்களை **अर्चयन्**-(தினமும்) பூஜித்துக் கொண்டுவரும் **विष्णुः**-விஷ்ணுவானவர் **एकोनोपचितेषु**-(ஒரு நாள்) சேகரிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களில் ஆயிரத்துக்கு ஒன்று குறைவாக இருக்கும்பொழுது **नैजं**-தன்னுடையதான **नेत्रकमलं**-கண்ணுகிய தாமரையை **यस्य**-எந்தப் பரமேசனுடைய **पदाब्जद्वये**-இரண்டு தாமரைபோன்ற பாதங்களில் **संपूज्य**-நன்கு பூஜித்து **असुरसंहतिं**-அஸுரர்களின் கூட்டத்தை **विदलयन्**-நாசம் செய்துகொண்டு **त्रैलोक्यपालः**-மூவுலகையும் காப்பவராக **अभवत्**-ஆஞரோ **तस्मिन्**-அப்படிப்பட்ட **साम्बे**-அம்பிகையுடன்கூடிய **परब्रह्मणि**-பரம் பொருளிடத்தில் **मे**-என்னுடைய **हृदयं**-மனம் **सुखेन**-ஸுகமாக **रमताम्**-விளையாடட்டும்.

ஒரு சமயம் மஹாவிஷ்ணு தேவர்களுக்குப் பற்பல இன்னல்களை விளைவிக்கும் அஸுரர்களை அழிப்பதற்காகச் சக்ராயுதம் வேண்டிப் பரமேச்வரனைப் பூஜித்து வந்தார். அவர் தினமும் பரமேச்வரனுடைய ஆயிரம் திருநாமாக்களை யும் கூறி ஆயிரம் தாமரை மலர்களைக்கொண்டு பரமேச்வர னுடைய பாதகமலங்களைப்பூஜித்து வந்தார். இவ்வாறு நியமத்துடன் மஹாவிஷ்ணு பூஜை செய்துகொண்டு வருகையில் ஒருநாள் ஓர் மலர் குறைந்துவிட்டது. 999 மலர்கள்தான் இருந்தன. பூஜை நடுவில் எழுந்து சென்று வேறு மலர் எடுத்துவந்தால் விரதபங்கம் ஏற்படும் ஆனாலும் மஹாவிஷ்ணு மனந்தளராது தன்னுடைய தாமரைபோன்ற ஓர் கண்ணைப் பெயர்த்து எடுத்து அதையே ஓர் மலராக சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் அர்ப்பணம் செய்தார். சிவபெருமானும் விஷ்ணுவின் பக்தியை மெச்சி அதை ஏற்றுக்கொண்டார். அப்பொழுது அப்பரமேச்வரன் மஹாவிஷ்ணுவிற்குச் சக்ரம் என்ற ஆயுதத்தைத் தந்தருளி னார். அதன் உதவியால் மஹாவிஷ்ணு அஸுரர்கள் அனைவரையும் அழித்து மூவுலகையும் காத்தார். அதனால் அவர் மூவுலகையும் காக்கவல்லவர் என்ற புகழும் பெற்றார். இதனால் எல்லா உலகையும் காத்தருளும் மஹாவிஷ்ணுவும் பரமேச்வரனுடைய க்ருபைக்குப்பாத்ரமானவர். அவருடைய அருள் இருந்தால் நாம் வெற்றிபெறமுடியும் என்பது நன்கு புலனாகின்றது. அவ்வாறு அருள்புரியும் அம்பிகையுடன் கூடிய பரம்பொருளிடத்தில் என் மனம் இன்புற்று இருக்கட்டும். (7)

शौरिं सत्यगिरं वराहवपुषं पादाम्बुजादर्शने
चक्रे यो दयया समस्तजगतां नाथं शिरोदर्शने ।
मिथ्यावाचमपूज्यमेव सततं हंसस्वरूपं विधिं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ८ ॥

ஶௌரிம் ஸத்யகிரம் வராஹ வபுஷம் பாதாம்புஜா தர்ஶநே
சக்ரே யே தயயா ஸமஸ்த ஜகதாம் நாதம் ஶிரோ தர்ஶநே ।

மித்யாவர்சமபூஜ்யமேவ் ஸததம் ஹம்ஸ ஸ்வரூபம் விதிம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ||

यः-எந்தப் பரமேச்வரன் वराहवपुः-பன்றியின் ருபத்தை உடையவரும் पादाम्बुजादर्शने-தாமரைபோன்றதிருவடிகளைக் காணுத விஷயத்தில் सत्यगिरं-உண்மையாகப் பேசியவருமான शौरिं மகாவிஷ்ணுவை दयया-தயவினுல் समस्तजगतां-எல்லா உலகங்களுக்கும் नाथं-தலைவனுக चक्रे-செய்தானோ शिरोदर्शने — தலையைக் காணும் விஷயத்தில் मिथ्यावाचं-பொய் வார்த்தை பேசியவரும் हंसस्वरूपं-அன்னப் பறவையின் ருபத்தை உடையவருமான विधिं-நான்முகனை सततं—எப்பொழுதும் अपूज्यमेव--பூஜிக்கத் தகாதவனுகவே चक्रे-செய்தானோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्बे - அம்பிகையுடன்கூடிய परब्रह्मणि-பரம் பொருளிடத்தில் मे-என்னுடைய हृदयं-மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-விளையாடட்டும்.

ஒருசமயம் நான்முகனும், பிரஹ்மாவும் நானே பெரியவன், நானே முதற்கடவுள் என்று வாதிட்டுச் சண்டையிட்டனர். அவர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்தப் பரமேசன் அடியும் முடியும் கண்ணுக்குத் தெரியாத பெரிய ஜோதி வடிவாக அவர்கள் எதிரில் தோன்றினுர். இவருக்கு லிங்கோத்பவ மூர்த்தி என்று பெயர். அவரை அவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த உருவத்தின் அடியையோ, முடியையோ தெரிந்துவருபவர் தான் நம்முள் பெரியவர் என்று அவர்கள் தீர்மானித்துக் கொண்டனர். திருமால் ஓர் பெரிய பன்றியின் வடிவம் தாங்கி நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு கீழ் உலகங்கள் எங்குஞ் சென்றுர். அவர் நெடுங்காலம் முயன்றும் அச்சிவபெருமானின் அடியைக் காணமுடியவில்லை. பின்னர் அவர் திரும்பி வந்து தன்னுல் அடியைக்காண முடியவில்லை என்ற உண்மையை வெளியிட்டார். நான்முகன் ஓர் அன்னப்பறவையின் உருவந் தாங்கி உயரப் பறந்து பல ஆண்டுகள் தேடினுன். ஆயினும் அவனுல் அரவங்களை அணிகலங்களாகக் கொண்ட பரமசிவனின் முடியைக் காண முடியவில்லை,

பின்பு அவன் அயர்ந்து முடியைக் காணமலேயே திரும்பி வந்தான். அவ்வாறு இருந்தும் நான் பரமேச்வரனுடைய முடியைக் கண்டுவிட்டேன். ஆதலால் நானே முழு முதற் கடவுள் என்று பொய் உரைத்தார். அது கேட்டுச் சினங் கொண்ட சிவபெருமான் அவனை இகழ்ந்து இனி ஒருவரும் உன்னைப் பூஜிக்கமாட்டார்கள் என்று கூறினர். அது முதற் கொண்டு நான்முகனுக்கு எங்கும் பூஜை இல்லாமல் போய் விட்டது. உண்மை உரைத்த மஹா விஷ்ணுவை த்ரிலோக நாதனுகச் செய்தார். இவ்வாறு ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு இவர்களாலும் அறிய முடியாத உருவம் கொண்டவர் பரமேசன் அவர்களுக்கு நிக்ரஹானுக்ரஹங்கள் செய்யும் சக்தி வாய்ந்தவர். அம்பிகையுடன் கூடிய அந்தப் பரமேச்வரன் என் மனத்தில் எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கட்டும் என்னுடைய மனம் அப் பரமேச்வரனிடம் இன்புற்று இருக்கட்டும். (8)

(அ) அஷ்டமூர்த்தி ஸ்வரூபத்தையும் துரீய ஸ்வரூபத்தையும் காட்டுகிறார் :—

यस्यासन्धरणीजलाग्निपवनव्योमार्कचन्द्रादयः
विख्यातास्तनवोऽष्टधा परिणता नान्यत्ततो वर्तते ।
ओंकारार्थविवेचिनी श्रुतिरियं चाचष्ट तुर्यं शिवं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ९ ॥

யஸ்யாஸன் தரணீ ஜலாக்நி பவந வ்யோமார்க சந்த்ராதய:
விக்யாதாஸ்தநவோऽஷ்டதா பரிணதா நாந்யத் ததோ வர்ததே ।
ஓம்காரார்த்த விவேசிநீ ஶ்ருதிரியம் சாசஷ்ட துர்யம் ஶிவம்
தஸ்மிந் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே பரப்ரஹ்மணி ॥

यस्य-எந்தப் பரமேச்வரனுக்கு **विख्याताः**-மிகுந்த புகழ் வாய்ந்த **धरणी**-பூமி **जल**-நீர் **अग्नि**-நெருப்பு **पवन**-காற்று **व्योम**-ஆகாயம் **अर्क**-சூரியன் **चन्द्रादयः**-சந்திரன் முதலியன

अष्टधा-எட்டு வகையாக **परिणताः**-அமைந்த **तनवः**-சரீரங்களாக **आसन्**-ஆயினவோ **ततः**-அவரைக் காட்டிலும் **अन्यत्**-வேறு ஒன்றும் **न वर्तते**-இல்லையோ **ओंकारार्थ**-ஓம் என்ற சொல்லின் பொருளை **विवेचिनी**-தெளிவாக விளக்குகின்ற **इयं श्रुतिः**-இந்த வேதமும் எந்தப் பரமேச்வரனை **तुर्यं शिवं च**-நான்காவது பொருள், சிவம் என்று **आचष्ट**-கூறிற்றே **तस्मिन्**-அப்படிப்பட்ட **साम्बे**-அம்பிகையுடன் கூடிய **परब्रह्मणि**-பரம்பொருளிடத்தில் **मे**-என்னுடைய **हृदयं**-மனம் **सुखेन**-ஸுகமாக **रमताम्**-விளையாடட்டும்.

பரமேச்வரன் எட்டு சரீரங்களையுடையவர். அவை முறையே நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், கதிரவன், மதி, யஜமானன் என்பவை. பிரபஞ்சம் முழுவதும் இந்த எட்டுப்பொருள்களில் அடங்கிவிட்டபடியால் இவற்றைக் காட்டிலும் வேருனது உலகில் ஒன்றும் இல்லை. ஆக்வே பிரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானுடைய சரீரம் இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு பரமாத்மாவே காரணமானபடியால் காரணத்தைக் காட்டிலும் காரியம் வேறல்ல என்ற நியாயப்படி பிரபஞ்சம் பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறல்ல. தோன்றுவது மாயையால் தான். உண்மைப்பொருள் பரமாத்மா ஒன்றுதான். இதே கருத்தை பகவத்பாதாள் தக்ஷிணுமூர்த்யஷ்டகத்திலும்

भूरम्भांस्यनलोऽनिलोऽम्बरमहर्नाथो हिमांशुः पुमान्
इत्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
नान्यत्किंचन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभोः
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

என்று காட்டுகிருர். இவ்வளவும் வியவஹார தசையில் கூறினேம். பரமார்த்த நிலையில் விசாரித்துப் பார்த்தோமானுல் பிரபஞ்சமே உண்மையில் கிடையாது. ஆக்வே அதன் ஸம்பந்தமும் ஆத்மாவுக்கு இல்லை. பரமாத்மா துரீயமான (நான்காவது) பொருள். அதுவே சிவம் என்று ஓங்காரத்தின் பொருளை விளக்கவந்த மாண்டூக்ய உபநிஷத்

கூறுகிறது. அதாவது: ஸர்வப்ரபஞ்சத்தையும் ஓங்கார ஸ்வரூபமாகவும் அதையே ப்ரஹ்மமாகவும் காட்டி, நமக்குப் புரிவதற்காக நான்காகப்பிரித்து வியஷ்டியில் ஜாக்ரதவஸ்தையில் ஆத்மாவுக்கு விசுவன் என்றும் ஸ்வப்னவஸ்தையில் தைஜஸன் என்றும் ஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் ப்ராஜ்ஞன் என்றும் பெயரும் லக்ஷணங்களும் கூறி இவ்வாறே ஸமஷ்டியில் பிரபஞ்சத்தையே சரீரமாகக் கொண்ட பரமாத்மாவுக்கும் வைச்வாநரன், ஹிரண்யகர்பன், ஸூத்ராத்மா என்ற பெயர்களையும் கூறி இரண்டு இடங்களிலும் துரீயமான (நான்காவதான) வஸ்து ஒன்றே தான் என்றும் அதுவே பரப்ரஹ்மம் என்றும் சிவம் என்றும் கூறியிருக்கிறது. ஆகையால் மாண்டுக்ய உபநிஷத்தில் ஓங்காரப் பொருளாகக் கூறப்பட்ட துரீயம் சிவன்தான். அந்த சிவனிடத்திலேயே என்மனம் நிலைத்து இன்பமடையட்டும். (9)

(அ) காலகூட விஷத்தைச் சாப்பிட்டு தேவர்களைக் காத்தருளிய லீலையைக் காட்டுகிறார் :—

विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयः सर्वेऽपि देवा यदा
संभूताज्जलधेर्विषात्परिभवं प्राप्तास्तदा सत्वरम् ।
तानार्ताञ्शरणागतानिति सुरान्योऽरक्षदर्धक्षणा-
त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ १० ॥

விஷ்ணு ப்ரஹ்ம ஸுராதிபப்ரப்ருதய: ஸர்வேऽபி தேவா யதா
ஸம்பூதாத் ஜலதேர் விஷாத் பரிபவம் ப்ராப்தாஸ்ததா ஸத்வரம் ।
தாநார்த்தான் சரணாகதாநிதி ஸுரான் யோऽரக்ஷதர்தக்ஷணாத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே பரப்ரஹ்மணி ॥

यदा—எப்பொழுது विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयः— திருமால், நான்முகன், தேவேந்திரன் முதலிய सर्वे देवाः अपि—எல்லா

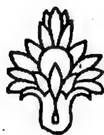
தேவர்களும்கூட ज्वलधेः—ஸமுத்திரத்திலிருந்து संभूतात्—உண்டான विषात्—விஷத்திலிருந்து परिभवं—பெரும் துன்பத்தை प्राप्ताः—அடைந்தார்களோ तदा—அப்பொழுது सत्वरं—உடனேயே आर्तान्—பீடிக்கப்பட்டவர்களும் शरणागतान्—தஞ்சமடைந்தவர்களுமான तान्—அந்த सुरान्—தேவர்களை यः—எந்த பரமேச்வரன் अर्धक्षणात्—அரை விநாடியில் अरक्षत्—காத்தருளினுரோ तस्मिन्—அப்படிப்பட்ட साम्बे—அம்பிகையுடன்கூடிய परब्रह्मणि—பரம்பொருளிடத்தில் मे हृदयं—என்னுடைய மனம் सुखेन—ஸுகமாக रमताम्—விளையாடட்டும்.

ஒருசமயம் அமுதத்தைப்பெற தேவர்களும் அஸுரர்களும் மந்தரகிரியை மத்தாகவும் வாஸுகியைக் கயிருகவும் வைத்துக்கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அப்பொழுது அதிலிருந்து முதலில் கிளம்பிய காலகூடமென்ற விஷத்தை கண்டவுடனேயே உலகைப் படைத்த பிரஹ்மா, அதைக் காக்கும் பொறுப்புள்ள திருமால், தேவேந்திரன் முதலான தேவர்கள் அனைவரும் அச்சமடைந்து நாற்புறங்களிலும் ஓட ஆரம்பித்தனர். எங்கும் பரவி வரும் விஷஜ்வாலையால் துன்பமுற்றவர்களாய் மஹாதேவனைச் சரணமடைந்தனர். அவ்வாறு துயரமுற்றுத் தன்னைச் சரணடைந்த தேவர்களிடம் பரிவுகொண்ட பரமேச்வரன் அந்த ஹாலாஹலமென்ற விஷத்தைக் கையில் ஏந்தி அரைவிநாடியில் பருகி விட்டார். அவ்வாறு அவர் அவ்விஷத்தைப் பருகி தேவர்கள் அனைவரையும் காத்தருளினுர்.

இவ்வாறு பற்பல தடவைகளில் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கும், உலகம் முழுவதற்குமே ஏற்பட்ட பெரிய இன்னல்களைப் போக்கி பரமேசுவரன்தான் காப்பாற்றியிருக்கிறுர். வேறு ஒருவராலும் நீக்க முடியவில்லை. அவருடைய ஸ்வரூபத்தை அவர் அருள் இல்லாவிட்டால் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவர் சரீரம். இவ்வாறு தியானம் செய்தால் எல்லா நன்மைகளையும் பெறலாம். ஆனுல் உபநிஷத்தில் கூறப்பட்ட

பிரணவப் பொருளாயும் பிரபஞ்ச ஸம்பந்தமில்லாததும், மாயாதீதமானதும் துரீய சிவ ஸ்வரூபமானதுமான ஸச்சிதானந்தம்தான் அவருடைய உண்மை தத்வம். ஸாம்ப பரமேசுவரனை எப்பொழுதும் தியானம் செய்து வந்தால் அவர் அருளால் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாக ஆகி பேரானந்தத்தை யடையலாம். (10)

தச்ச்லோகீஸ்துதி முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ श्लोकानुक्रमणिका ॥

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]		[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]		[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]		[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]